THE NEW YORK TIMES BESTSELLER

UFKA DOKUNMAK

Aradığınız aşkı
hiç ummadığımız bir
yerde bulacaksınız...
Publishers Weekly

KAKTUSUN

Iris Johansen

İLYADA

Iris Johansen
UFKA DOKUNMAK

Çöl fırtınasına kapılan Billie'yi kurtaran adam çok yakışıklı ve karizmatikti. Küçük çaplı bir film için orta doğuya gelen Billie Callahan, kendini bir hiç ummadığı bir maceranın içinde bulmuşcasına çöl fırtınasından kurtulmasına yardımcı olan adama hayretler içinde bakıyordu. Bir prens gibi yakışıklı olduğu kadar da gizemli olan bu adam, sanki bir şair gibi konuşuyordu. Peki bu çekici adamın, koskoca bir çölün ortasında işi neydi? Daha da ilginci Billie gibi sıradan bir kadın onun için neden bu kadar önemliydi? Bu yoğun ilgi Billie'yi meraklandırdı ve David'in davetini kabul edip, evim dediği ufak kalesine gitmeyi kabul etti. Artık Billie hiç te ummadığı romantik bir maceranın içindeydi ve bu yakışıklı adamın ona sunduğu güzelliklerin ardı arkası kesilmiyordu...

İLYADA

KAKTÜSÜN

ISBN:978-605-4335-15-2

BELONGS TO
KAKTUS TEAM

BELONGS TO Kaktüs TEAM

Karşı konulmaz bir tutkunun hikâyesi

UFKA DOKUNMAK

IRIS JOHANSEN

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

MARTI YAYINLARI:125
BESTSELLER: 40

UFKA DOKUNMAK
IRIS JOHANSEN

ORİJİNAL ADI: TOUCH THE HORIZON
YAYINA HAZIRLAYAN: ŞAHİN GÜÇ
ÇEVİREN: ZUHAL DOĞAN
DİZGİ: ELİF YAVUZ
KAPAK UYGULAMA: METE GİRİŞGEN
BASKI: MELİSA MATBAACILIK
KAPAK FİLMİ: MAT YAPIM
REDAKSİYON: TUĞBA YAVUZASLAN

1. BASIM ŞUBAT 2010
ISBN: 978-605-4335-15-2
YAYINEVİ SERTİFİKA NO:12330
Copyright © IRIS JOHANSEN

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Aslı Karasuil Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Pozitif Turizm Dış Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

MARTI

MARTI YAYINCILIK

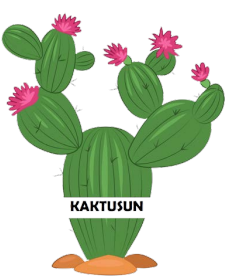
Bir Pozitif Turizm Dış. Tic. Ltd. Şti Markasıdır.
Cevizlik Mh. Sakızlıyalı Sk. No:25 Bakırköy/İstanbul
Tel: 0 212 583 24 50 - Fax: 0 212 570 73 98
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

BELONGS TO Kaktüs TEAM

Karşı konulmaz bir tutkunun hikâyesi

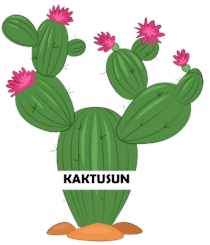
UFKA DOKUNMAK

IRIS JOHANSEN

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

1

"Arabistanlı Lawrence'ın biraz daha koyu tenlisi" diye hayranlık dolu bir şaşkınlıkla düşündü Billie Callahan: "Çöllerin prensi altın renkli bir adammış!" Kum tepelerinin üzerinde siyah Arap atıyla dörtnala giden adamı iyice görmek için yüzüne uçuşan bakır rengi saçlarını aceleci bir el hareketiyle gözlerinin önünden kaldırdı. Saçları yeniden yüzüne doğru savrulup yanaklarını kamçılamaya başladı. Rüzgârın şiddeti hissedilir ölçüde artıyordu. Durduğu bu küçük tepenin üzerinde rüzgârın tüm sertliğine maruz kalıyordu. Şimdi ise rüzgâr avını parçalamaya çalışan, açlıktan gözü dönmüş bir hayvan gibi gömleğini ve pantolonunu çekiştirip duruyordu.

Tepenin biraz aşağısında cipi bozulunca cipten inip Zalandan'ın ne kadar uzağında olduğunu görmek için yukarı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tepeye çıkmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü. Şimdi ise bunun iyi bir fikir olduğundan o kadar da emin değildi. Bu kum tepesinin üzerinde son derece savunmasızdı ve gözünün alabildiğine etrafına baktığında hiçbir yer güven telkin etmiyordu. Altın rengi kum tepeleri birbiri ardına kilometrelerce uzuyor, ufukta gökyüzüne karışıyordu. Karşıda parıldayan ışıklar ufuktaki kayalıkları aydınlatıyordu ama ışıkların geldiği yer çok uzak görünüyordu. Yusuf'un dediğine göre kayalıkların ardında Zalandan'ın güvenli toprakları uzanıyordu ama oraya kum fırtınası başlamadan önce varması imkânsızdı. Rüzgâr, kumları kaldırıp çılgınca savuruyor, hortumlarla bezenen kum tepeleri hayalet semazenler gibi dönüyordu.

Cipe geri dönmeye çalışmanın daha iyi olacağını düşündü, en azından küçük de olsa kendine bir korunak sağlayabilirdi. Cipe doğru geri dönmeden önce siyah Arap atının üzerindeki adama meraklı bakışlarla son bir kez daha baktı. Onu daha önce ufukta bulanık bir figür olarak görmüştü. Şimdi ise içinde bulunduğu bu berbat duruma rağmen adamın görüntüsüne takılmıştı aklı.

Atın parlak siyahlığına zıt olarak uçuşan beyaz entarisi içinde son derece hoş ve dinamik görünüyordu. "Kırklı yılların renkli destansı filmlerinin birinden çıkmış bir çöl prensi" diye düşündü. Hayalindeki bu imgeyi tamamlamak için adamın tek eksiği elinde bir kılıç ve atının arkasına attığı bir cariyeydi. Karşı tepeliklerden geliyordu, muhtemelen Zalandan'da oturan biriydi, ama oranın yerlisi olmaktan çok, at üzerindeki ataklığıyla bir çöl eşkıyası ya da bir bedevi şeyhi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ne benziyordu. Ten rengini ayırt edebilecek kadar yakınına geldiğinde şaşkına döndü, çünkü tahmin ettiğinin aksine saçları simsiyah değildi, tam tersine güneşte bronzlaşmış buğday rengiydi. Birkaç aydır Sedikhan'daydı ve bu Ortadoğu ülkesinde hiç sarışın yerli görmemişti. Ancak bu gördüğü adam, üzerinde uçuşan beyaz entarisiyle ve bilhassa atı sürüş tarzıyla tıpkı buraların yerlisine benziyordu.

Her ne olursa olsun ondan yardım ummaması gerektiğini düşündü omuzlarını silkerek. Belki de zaten başka tarafa doğru gidecekti. Ona doğru geliyor gibi görünüyordu ama büyük ihtimalle tepeden diğer tarafa doğru kırkbeş-elli kilometre ötedeki Yusuf'un köyüne doğru yolunu çevirecekti. Eğer atın üzerindeki adam onu gördüyse bu bir yardım elinden çok, bir tehlike de olabilirdi. Hayır, kendinden başka hiç kimseye güvenemezdi. Ama, peki hayatında ne zaman bundan başka şekilde düşünmüştü ki? Hem zihinsel hem de fiziksel açıdan başkalarına daha önce de kök söktürmüştü. Bunun da üstesinden gelirdi elbet.

Kum tepesinin eteğine ulaştı. Durmakta fazlasıyla zorlanıyordu. Fırtına kolayca kaldırıp savurduğu milyonlarca kum tanesinden biriymişçesine onu da havaya uçurmaya çalışıyor gibiydi. Yüzüne vuran kum taneleri yanaklarını acıtıyordu, etrafında girdap gibi dönen kumlardan korunmak için gözlerini kapattı.

"Bu ıssız yerin ortasında ne halt ettiğini zannediyorsun sen Allah aşkına?" Kalın bir erkek sesiydi bu. Gözlerini açtı ve çöl prensinin ondan sadece birkaç adım ötede atından inmiş öylece durduğunu gördü. Rüzgâr öyle sert esiyordu ki

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

uğultusundan atın geliş seslerini bile duymamıştı. Karşısındaki adam buranın yerlisi değildi, kesinlikle Arabistanlı Lawrence da değildi, aksanı Oxford'dan çok Texaslı'ya benziyordu çünkü.

Rüzgârın sesini bastırmaya çalışarak, "Ne yapıyora benziyorum?" diye bağırdı. "Bronzlaşmak için kum fırtınasından daha iyi bir şeyin olmadığını söylediler. Ben de bir tanesine tutulup denemeyi düşündüm." Sesinin sinirden titrediğini fark etti ama bu kızgınlığını daha da artırdı. "Kahretsin, burada hayatta kalmaya çalışıyorum!"

Rüzgâr, adamın altın rengi saçlarını kadının yüzüne doğru kamçı gibi savuruyordu.

Sert bir şekilde, "Hiç de iyi bir iş yapmıyorsun," dedi ona doğru yürüyerek. "Birkaç dakika içinde bu şiddetli rüzgâr korkunç bir fırtınaya dönüşecek ve sen sanki bir bahçe partisindeymiş gibi etrafına bakınıyorsun." Adam kolunu kavradı. "Hadi ama, hemen bir korunak bulmalıyız."

Kolundan tutup onu bir kaya yığınının yanına doğru aceleyle çekelerken, "Benim yaptığım da buydu zaten," dedi kadın öfkeyle. At da arkalarından geliyordu. "Fırtınanın dinmesini beklemek için cipime doğru gidiyordum."

"Buraya birkaç metre uzaklıkta olsa da, bu rüzgârda cipine asla ulaşamazsın. Yoldan çıkıp uzağa savrulursun ve yolunu kaybedip on dakika içinde de kumdan boğularak ölürsün."

Kadının tüm vücudunu bir titreme kapladı, bunu hafif bir gülmeyle örtmeye çalıştı. "Saçmalık. Benim çok güçlü bir yön duygum vardır. Daha önce de bunu başardım."

"Kendine bu kadar fazla güvenmene sevindim." Topu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

topu yarı bellerine kadar gelen kayaların arkasına doğru kadını itti. "Yaşlı Nick'i de emniyete alana kadar burada kal." Atı diğer kayalıkların korunağına çekti.

Billie kaya parçalarının ortasındaki korunaklı yere çöktü. Kendini bir anda çok yalnız ve korkmuş hissetti. Bu kadar korkması ne büyük aptallıktı. Sonuçta bu fırtına da dinecek ve o da hayatta kalmaya devam edecekti, tıpkı yaşadığı diğer fırtınalarda olduğu gibi.

Yaklaşan beyaz siluet, etrafını saran kum perdesini aralayarak yanına geldi ve saçları altın sarısı olan bu çöl adamı yanıbaşına çömeldi. "Fırtına henüz o kadar kötüleşmedi ama rüzgâr durmaksızın şiddetleniyor. Her an en kötü darbesini yiyebiliriz."

Billie'nin menekşe renkli gözleri kocaman açıldı. "Daha da mı kötüye gidecek?" Zaten şu an dünya yarılmış ve o yarıktan cehennemin tüm zebanileri oraya dolmuş gibiydi. Daha kötüye nasıl gidebilirdi ki? Derin bir nefes aldı ve sakin olmaya çalışarak, "Ama o kadar da kötü olamaz. Tepenin yamacındayız çünkü, bir tarafımızda da bizi koruyan bu büyük kayalıklar var," dedi.

"Çocuk olma," dedi adam, başına doladığı başlığı çözerken. "Tonlarca kumu kaldırıp hallaç pamuğu gibi atan bunun gibi çok fırtına gördüm. Yeryüzünün şeklini değiştirir bu türden fırtınalar. Bir saat sonra şu an oturduğumuz yerde yirmi adımlık bir kum tepesi yükselebilir."

Billie ironik bir şekilde, "Bu kadar güven telkin etmek zorunda mısın?" diye sordu. "Hayatta kalma şansımızla ilgili olarak kendime fazla güvenmiş olmamı istemez miydin?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hayatta kalacağız," dedi adam. "Yere uzan."

Billie, "Ne?" diye sordu ürkmüş bir vaziyette.

"Yere uzan. Üzerini bedenimle kapatacağım. Üzerimdeki uzun giysi az da olsa bize bir korunak sağlayacak. Şu an üzerimizi kapatabilecek her şeyi kullanmalıyız."

"Ama hayır, ben..."

Sözünü bitirmesini beklemeden Billie kendini kumların üzerinde yatar buldu. Adam üzerine ata biner pozisyonda oturdu. Giysisinin önünü açtı, pantolonunun içine sokulmuş beyaz tişörtü ve düşük belli kot pantolonu açığa çıktı. *Kesinlikle Arabistanlı Lawrence olamaz*, diye belli belirsiz düşündü Billie. Daha sonra adam bedenini onun bedeni üzerine yatırdı. Billie hiçbir şey düşünemez bir hale gelmişti. Giysilerine rağmen üzerindeki bedenin sıcaklığını hissedebiliyordu. Bu his onda ufak çaplı bir şok etkisi yarattı. Adamın dizleri ve dirsekleri yerdeydi ama onu tuhaf bir şekilde soluksuz bırakacak şekilde tüm özel ayrıntılarıyla adamın ince ve kaslı bedeninin her detayını hissedebiliyordu. Yumuşak beyaz tişörtü yüzünün üzerine gelmişti, hafif bir limon kokusuyla karışmış ferah sabun kokusunu ve erkek vücuduna has baharat aromalı kokuyu duyabiliyordu.

Kısık bir sesle, "Bence bu gerçekten de gerekli değil," dedi.

Adam onun yüzüne bakmak için kendini hafifçe yukarı kaldırdı. Yukarı doğrulmasıyla Billie, adamın en az üzerine yattığı anki kadar büyük bir şokla daha sarsıldı. Aman Tanrım! Bu ne muhteşem bir güzellikti. Karşılaştıkları andan beri etraflarını saran kum fırtınasının pusundan dolayı altın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rengi saçlarından, tok ve aynı zamanda gür ses tonundan başka bir şeyi fark etmemişti. Şimdi ise aralarında sadece birkaç santim vardı ve hayatında böylesi güzellikte bir erkeği, bırak erkeği insanı bile görmemişti. Muhteşem güzellikte yaratılmış kemik yapısı tamamen olağanüstüydü. Bronz teni Acropolis'i süsleyen altın heykeller gibi parlıyordu. Dudaklarının şehvetengiz kıvrımlarında buna halel getirecek en ufak bir sertlik yoktu ve gözleri görüp görebileceği en berrak, en derin maviydi. Her zaman mavi renkte gözlerin biraz soğuk olduğunu düşünmüştü ama şimdi anlıyordu ki mavi gözler ilkbaharın o ilk nefesi kadar sıcacık olabiliyordu. Sıcak, anlayışlı ve bilge. Bilge? Yirmili yaşların sonlarındaki bir erkek için bu ne kadar da tuhaf bir sıfattı. Ancak zekânın daha ötesinde bir şeyler olduğunu gösteren bu gözlerin derinliğinde latif bir bilgelik vardı. Ve bu bilgelik pekâlâ haya-tının baharında olan bir adama ait olabilirdi.

"Bu gerekli."

"Ne?"Az önceki itirazını unutmuş, şu an bu bilge, ışıl ışıl parlayan gözlerin ve bu güzel şehvetengiz dudakların çekimine kapılmıştı. "Bu şekilde pek rahat değilsindir. Eğer kalkmama izin verirsen ben de daha iyi olacağım."

"Şişşşt." Adam ona bakarak gülümsedi. Bu gülümseme yüzünü öyle hoş bir sıcaklıkla aydınlattı ki bu sıcaklığı ta içinin derinliklerine kadar hissetti.

"Sakin ol dağ lalem. Tamam, ne kadar güçlü ve dayanıklı olduğunu biliyorum. Birkaç dakika için seni bu şekilde korumama izin verirsen emin ol gücünden bir şey kaybetmezsin. Ben sadece senin o güzel yapraklarının zarar görme-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sini, yırtılmasını engellemeye çalışıyorum."

Rüzgâr kayıp bir ruh gibi uğulduyordu şimdi. Üzerlerini örten kum tabakası gittikçe kalınlaşıyordu. Billie bir an panikledi. "Her şey çok şiirsel," dedi keyifsizce. "Daha önce beni çiçeğe benzeten birini hatırlamıyorum. Hele boğulup ölmek üzere olduğumuz bir sırada bu benzetmeyi yapan birini hiç hatırlamıyorum."

Adam ona doğru gülerken gözünün kenarındaki çizgiler belirdi. "Ama tıpkı bir dağ lalesi gibisin. Seni kum tepesinin üzerinde rüzgârda dalgalanan parlaklığın, ışıldayan saçların, rüzgârın kamçılarıyla savrulan nazik bedeninle ilk gördüğüm anda böyle düşünmüştüm. Bana biraz da krizantemleri hatırlatıyorsun ama onlardan daha güçlü ve dirençlisin. Evet sen tam olarak bir dağ lalesisin." Billie'nin an be an kasılan yüzüne, adamın gözleri tam anlamıyla hakimdi. "Gerçekten korkuyor musun yoksa? Şaka yaptığını düşünmüştüm, oysa titrediğini hissedebiliyorum."

"Hayır," diye aceleci bir şekilde cevap verdi. "Korkmuyorum. Sadece daha önce hiç böyle bir kum fırtınasına tutulmamıştım ve bizi nelerin beklediğini bilmiyorum, o kadar." Onu ele veren titremesine engel olmak için epey çaba sarf etti ama canı sıkılarak bunu durduramayacağını anladı. "Bana sadece bir dakika ver ve bir dakika içinde..."

Adam, "Sana ihtiyaç duyduğun tüm zamanları veriyorum, dağ lalem," diyerek nazikçe sözünü kesti. "Ve korktuğun için kesinlikle utanmamalısın. Hepimiz bazen korkarız. Rüzgârın seni tepenin üzerinden neredeyse uçuracağını gördüğümde ölmenden çok korktum. Rüzgârın bu şiddetine da-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yanacak kadar güçlü olup olmadığından emin değildim. Ve sana çok uzaktım, eğer dayanamasaydın sana ulaştığımda çok geç olabilirdi." Adam beyaz entarisini iyice açtı, böylece üzerlerini daha iyi örttü. Birden yanak yanağa geldiler. Başlığıyla ikisinin de başını sarıp sarmaladı. Billie bu şekilde kendini koza içindeymiş gibi güvende hissetti. "Ölmeyeceksin dağ lalem. Ve yaşadığın uzun yıllar süresince seni hep böyle koruyor olacağım." Sesi saçlarının içinde kadife gibi ılık ve yumuşak bir mırıltı şeklinde dolaşıyordu. Billie bu karanlık kozanın içinde birbirlerine bu kadar yakın oluşlarıyla, bedenine değen sıcaklığıyla ve her bir duyusunu harekete geçiren kokularla adeta büyülenmişti. "Bunu birlikte atlatacağız. Rüzgârı, kumları, fırtınayı unut. Sadece birbirimize dayanmış bir şekilde yerde yatan ikimizi düşün. Biliyor musun bu paylaştığımız ne kadar muhteşem bir şey? İki insanın birbirine güç verdiğini, birbirine uzanabildiklerini, birinin tırmanırken diğerine yardım ettiğini...kötü şeyler yerine bunları düşün."

Billie, adamın dediklerini düşündü, ne güzel bir rüyaydı. Sanki yüzlerce kez birbirlerine böyle sımsıkı sarılıp yatmışlar gibi tanıdık hissediyordu üzerindeki bedeni. İçten sözleri de aynı derecede tanıdık geliyordu. *İçten mi,* diye düşündü. Onu sarmalayan bu kadife dokunun içinde tüm bedenini cız ettiren bir elektriklenme hissetti. Bu sadece samimiyet değildi, erkek güdüsünün ona karşı pek de boş olmayan bir kadına yönelttiği güçlü bir cinsel istekti. Bu yabancı adam onunla kelimelerle *sevişiyordu* sanki ve bu tam anlamıyla delilikti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Onu üzerinden ittirmeye çalışırken, "Bu çılgınlık," dedi sersemlemiş bir halde. Bu hareketi, üzerindeki adamın son derece çekici bulduğu bedeninin sert sıcaklığıyla daha fazla temas etmesini sağladı sadece. Direnmeden, uysal bir şekilde yatmanın daha iyi olduğuna karar verdi. "Sen delisin. Bana bu tür şeyler söylemeni istemiyorum."

Yumuşak bir ses tonuyla, "Kendini tehdit altında mı hissediyorsun?" diye sordu adam. Dudakları alnının üzerine en güzel öpücükleri bırakıyormuş gibi değiyordu. "Tamam. Geri çekiliyorum dağ lalem. Eğer gerginliğini azaltmak için zihnini bu şekilde dağıtamayacaksam, ben de başka bir yol denerim. Konuş benimle o zaman. Adın ne?"

Dağ lalesi. Bu kelime, içinde şelale gibi çağlayan duygulardan onu uzaklaştırdı. "Billie Callahan ve ayrıca gergin de değilim."

Adamın hafifçe gülüşü ılık bir kadifeyle sarılıyormuşçasına alnını ısıttı. "Tabi, elbette gergin değilsin. Sedikhan Çölü'nün ortasında ne yapıyorsun Billie Callahan?"

"Zalandan'a giderken yolda cipim bozuldu. Birkaç gün önce buraya yirmi beş kilometre uzaklıktaki bir köye ziyarete gitmiştim."

"Kimi ziyarete gitmiştin?" Kadifenin sakladığı sert kenarları fark edebiliyordu alnında.

"Yusuf İbrahim ve ailesini." Bunu söylerken Billie suratını buruşturmuştu ama adam kendi yüzü onun alnına dayalı olduğu için bu ifadeyi göremedi. Yine de sesindeki memnuniyetsizliği fark etti. "Yusuf ve ben son birkaç haftadır ayrılmaz ikili olmuştuk ve ben de onu eve götürüp ailesine bı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rakmanın iyi bir fikir olacağını düşündüm."

"Sevgilin mi?" Sesindeki keskinlik neredeyse alnındaki kadifeden örtüyü yırtacaktı. Şaşırarak, "Tanrı aşkına, hayır! Sadece ona bir zamanlar bir iyilik yapmıştım. Yusuf bunun karşılığını bana ödemek zorunda olduğu gibi geri kafalı, saçma bir düşünceye sahipti." Ses tonunda yer yer kızgınlık belirtileri fark ediliyordu. "Beni koruyacak birine ihtiyacım olduğu şeklindeki saçma düşüncesinin yanında bir de bu iş için kendini seçti. Onu ailesine geri götürmenin, benimle ilgili bu saçma fikirleri ona unutturacağını sanmıştım. Ama bu işe, yaramadı ve ben de bir gece yarısı tek başıma Zalandan'dan ayrılmak zorunda kaldım."

"Anlıyorum." Adamın sesi gayet ciddiydi ama Billie bu ses tonunun altında bir rahatlama, bir sevinç sezdi. "Kendi başının çaresine bakacak kadar güçlü biri olduğunu nasıl olup da görmediğini hiç anlamadım doğrusu. Onu bu yanlış anlamaya sürükleyen şeylerin neler olduğunu bilmeyi çok isterdim. Sizden rica etsem bu konuda beni aydınlatır mısınız, sevgili dağ lalem?"

"Billie," diye düzeltti aksi bir şekilde. Bu konuda onu aydınlatmayacaktı. Eğer bunu açıklamaya kalkarsa şu an olduğu durumdan daha aptal bir duruma düşecekti. İçinde bulunduğu durum ve düşüncesizliği sürekli böyle bir imajı yansıtmak için elbirliği yapmış gibi görünüyordu. "Bu sizin için o kadar da önemli olmasa gerek, öyle değil mi? Ne de olsa birbirimizi tanımıyoruz bile. Bunun sizi gerçekten ilgilendirdiğini hiç sanmıyorum."

"Yoo, gerçekten ilgileniyorum. Hatta çok fazla ilgileni-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yorum. Sizi ilk gördüğüm andan itibaren benim için bir merak kaynağı olacağınızı biliyordum. Yolunuza Yusuf'la devam etmediğinize göre, belki bana Sedikhan'da ne yaptığınızı söylersiniz. Petrol teknisyenlerini saymazsak buraya pek Amerikalı gelmez. Petrol şirketlerinden birinde mi çalışıyorsunuz siz de?"

Bu mantıklı bir önermeydi, çünkü Sedikhan dünyadaki en büyük petrol krallıklarından biriydi. Birden içinden onun söylediklerini onaylamak geldi. Böyle bir iş için burada bulunduğunu söylemek kulağa çok akıllıca geliyordu ve şüphesiz bu saygınlığını da artırırdı. "Hayır, bir bölümü Marasef civarında bir köyde geçen *Desert Ventura* adlı bir macera filminde başrol oynamak için Sedikhan'dayım."

"Aktrissiniz yani?"

Adamın sesindeki kuşku Billie'yi öfkelendirdi. "İlk oyunculuk deneyimim olduğu halde çok iyiymişim. Yönetmenim öyle söyledi." Sonra da isteksiz bir dürüstlükle ekledi. "Aslında bu tam doğru değil. Yönetmenim farklı bir etkileyiciliğim olduğunu söylüyor. İkimiz de çok iyi bir aktris olmadığımı biliyoruz. Ama kırılgan ve melankolik bir ifadem olduğu sürece bu onun için önemli değil. Onun istediği yüzümdeki ifade, rol yapabilme kabiliyeti değil."

"Anlayabiliyorum." Adam uzun kirpikleriyle çevrelenmiş menekşe moru gözlere bakabilmek için başını kaldırdı. Puslu bakışlarıyla bu gözler bir rüya gibiydi. Bu yüz sadece güzel değildi, aynı zamanda dudaklarının hassas ve sevgi dolu kıvrımlarıyla, gözlerinin kalbe işleyen masum bakışlarıyla farklı bir güzelliği vardı bu yüzün. "Bu yüzü istediğimi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

hissediyorum. Bu yüzü yastığımda yanı başımda görmeyi ve kahvaltı masamda karşımda olmasını istiyorum..." diye düşünüyordu.

"Sustun," dedi Billie karşısındaki adamı daldığı düşüncelerden aniden uyandırarak.

"Affedersin," diyerek özür diledi adam. "Devam et. Pek de iyi bir aktris olmadığından bahsediyordun."

"Felaket hem de. Ama bu sorun değil. Çünkü bu, belki de hayatım boyunca yapıp yapacağım tek film olacak. Filmde oynamayı sadece Sedikhan'a bedava bir seyahat yapma şansı verdiği için kabul ettim. Yeni yerlere gitmeyi seviyorum çünkü."

"Dağ lalesi." Düşünceli bir şekilde söylemişti bunu adam. "Ama dağ lalelerinin bile kökleri vardır. Peki senin köklerin nerede Billie? Ailen, evin yok mu?"

"Ben yetimhanede büyüdüm," diye cevap verdi Billie hiç düşünmeden. "Yerim yurdum yok, o yüzden her yer ev benim için. Dağ lalesi olmama imkân yok, değil mi? Çünkü benim köklerim yok. Çingenelere benziyor benim kaderim. Büyük olasılıkla doksan yaşıma geldiğimde de hâlâ böyle göçebe bir çingene gibi yaşayacağım. Bu şekilde yaşamayı seviyorum."

"Bu şekilde yaşamak için kendini zorlamaya mecbur değilsin. Hiç kimse sana bunu dayatmıyor. Hepimiz neysek oyuz. Seni değiştirmeye çalışmıyorum Billie; demek istediğim, hep bu şekilde yersiz yurtsuz yaşayacağını düşünmen senin için olayların normal seyrini değiştirebilir." Takılır gibi yanağını Billie'nin yanağına sürterek, "Ama bu yaşam ko-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şulları çiçek açmak için, gelişip serpilmek için elverişli değil dağ lalem. Düşünsene ne kadar da güzel bir çiçek olurdun. O dağ lalesinin kök saldığında ne kadar güzel olabileceğini izlemek isterdim."

"Tek kelimeyle inanılmaz birisin," dedi Billie hayretle. "Tanımadığım bir yabancıyla bunları konuşacağım hiç aklıma gelmezdi. Dağ laleleri, çiçek açmak, felsefe. Hep böyle misindir sen?"

"Çoğu zaman," dedi kısaca. "Birkaç yıl önce beni iki kelime bile etmekten alıkoyan bir olay yaşadım. Şimdi kelime oyunu oynamaya bile çalışmıyorum. Her şeyi en saf hâliyle ifade ediyorum. Hayat birbirimize tamamen dürüst olmamamız için fazlaca kısa."

"Ama bu çok tehlikeli bir şey olabilir," dedi Billie yavaşça. Dünya bazen öyle şerefsiz bir yer olabilir ki koşulsuz şartsız dürüstlük, saflık seni berbat bir şekilde acılara gark eder."

Bu aynı zamanda seni dünyanın tüm güzelliklerine, gerçeklerine ve yaşamın sevgi dolu ritmine de açık hale getirir ve Billie Callahan gibi bir çingene hakkındaki şeylere de."

"Hakkımdaki şeyler derken?"

"Eğer sana kendimi açarsam senin de açtığım yerden girip yanıma geleceğini ve bana biraz kendini anlatacağını umuyorum. Bana yaslan ve seni tanımama izin ver. Bunun mümkün olabileceğine inanıyor musun?"

O an Billie'nin inandığı her şey sesi bal gibi tatlı, sözleri kristal gibi parlayan ama aynı zamanda serseme döndüren bu adamla mümkün olabilirdi. "Hayır desem bile bunun

sana hiçbir etki yapmayacağını düşünüyorum. Bizim birbirimize tamamen yabancı olduğumuz gerçeğinin senin için hiçbir önemi yok, değil mi?"

"Neden olsun ki? Ben ne istediğimi hep biliyordum. Ama kafamı kaldırıp da o tepenin üzerindeki dağ lalesini görene kadar bulamamıştım. *Dağ lalem* benim."

Billie rahatsız bir şekilde kımıldandı, adam bu rahatsızlığının sebebini anladı. "Pekâlâ. Sessiz olacağım," dedi hafifçe gülerek. "Tüm bunlara henüz hazır olmadığını biliyorum." Bu kez Billie alnını öptüğünden emindi. "Ama fırtınayı düşünmemen için zihnini başka şeylere çekmemiz lazımdı."

Adamın bunu kesinlikle başardığını şaşkınlıkla anladı Billie. Sığındıkları küçük kozalarının etrafındaki fırtınadan, uçuşan beyaz entarisinin altında adamın yarattığı duygu fırtınasına kaymıştı bilinci. Ancak şimdi fırtınanın önceye göre çok daha artmış olan çığlıklarını fark edebiliyordu. Elinde olmadan gerginleşti.

Adam, "Evet, daha da kötüye gidiyor," dedi kısık bir sesle. "Fırtına birkaç dakika içinde en yüksek şiddetine ulaşacak ve bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum." Elini cebine götürdü ve bir mendil çıkardı. Bu mendille Billie'nin ağzını ve burnunu kapattı. Billie yeniden limon ve hafif bir baharat kokusu aldı. Adam "Bazı kum tanecikleri o kadar küçüktür ki kafamızı saran bu başlıktan içeri dolabilirler. Kumlar ağzına, burnuna kaçmadan önce buraları kapatmamız gerekiyor," dedi.

"Peki ya sen?" diye sordu Billie.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Benim ağzımda ve burnumda kumların girmesini engelleyen korumam var," dedi adam, yüzünü Billie'nin bakır rengi saçlarına iyice gömerken. "Saçların krizantem gibi yumuşak, dağınık, ipeksi ve Shalimar* gibi hoş kokulu."

Shalimar ha? Anlaşılıyordu ki kokular hakkında, konuşma aralarına serpiştirdiği çiçeklere göre daha çok tecrübe sahibiydi. Neden olmasın ki? Sonuçta son derece harika bir adamdı ve onunla olmak isteyen birçok kadın olabilirdi. Bunları düşünürken üzerine tatsız bir ürperme geldi, adamın vücuduyla daha fazla bir temas oldu.

"Yine korktun," dedi adam sabırsızlanarak. "Ama senin zihnini bu korkudan uzaklaştırabilecek şeyler söylememe izin vermiyorsun. Senin böyle korktuğunu gördüğümde bir şey yapamadığım için kendime kahrediyorum."

Billie, "Ama ben..." diye karşı çıkmaya çalışıyordu ki sözünü kesti.

"Sanırım işe yarayacak bir şey biliyorum. Her zaman hareketlerin kelimelerden daha çok şey söylediğini düşünmüşümdür. Şimdi etrafımızda olup bitenler yerine, bu yaptığımıza konsantre ol." Adam yavaşça belini aşağı doğru kaydırarak Billie'nin kalça hizasında yuvasını bulmuş gibi onu tam kavrayan, neredeyse iç içe geçebilecekleri yere kadar indi. "Sana ne zaman olursa olsun saf dürüstlükten yana olduğumu söylemiştim."

Billie'nin nefesi kesildi. Hiçbir şey onu kavrayan bu tah-

---

* Piyasaya çıktığı 1925 yılından bu yana güncelliğini yitirmemiş bir kadın parfümü. (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rik edici duruştan daha saf dürüstlükte olamazdı. "Ama bunu yapamazsın." Konuşurken soluk soluğa kalmış gibiydi. "Tanrı aşkına, burada neredeyse ölümün kapısında duruyoruz. Şu hâlimle seksi bile değilim."

"Değil misin? Benimle dalga geçme." Adamın dişleri Billie'nin kulak memesinde yumuşak ısırışlarla dolaşıyordu. Billie midesinin bir yerlerinden başlayıp tüm vücuduna yayılan bir heyecan dalgası hissetti. "Gerçekte şu an seni çok seksi buluyorum." Adam ona yine muzipçe takıldı. "Hint Okyanusu'nda fırtınanın ortasında bir salda kalmış olsaydık muhtemelen kayda değer bir tepki verirdim."

"Belki beni yine dağ laleleriyle ve felsefe yaparak oyalamaya çalışsan daha iyi olacak. Bence bundan daha güvenli olurdu."

"Artık çok geç," diyerek hafifçe güldü adam. "Bunu daha eğlenceli buldum. Meraklanma aşkım, başına iş açmayacağım. Ama seni istiyorum ve bunun yaptığımız şeyin bir parçası olduğunu düşünsen daha iyi olur."

"Asıl bunu düşünmemek çok zor olurdu benim için."

"Yapman gereken de bu zaten," dedi kulağına, gayet yumuşak bir ses tonuyla. "Şimdi sen yerde uzanmış yatıyorsun ve seni ne kadar çok istediğimi ve sana haz verecek tüm şeyleri yaptığımı düşünüyorsun. Bunlardan bazılarını zaman zaman kulağına fısıldayacağım. Bunu düşünmeye çalış."

Çalışmak? Billie şu an başka bir şey düşünemiyordu zaten. Şu an düşündüğü tek şey üzerindeki adamın sert ve sıcak bedeni, hafif ter kokusuna karışmış limon ve baharat kokusu ve kulağına fısıldadığı erotik sözlerdi. Bir adam bun-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ları bir kadına gerçekten yapabilir miydi? Adamın ağır ağır kulağına fısıldadığı şeyler son derece müstehcen ve ahlaksızdı. Ama heyecan vericiydi. Söylediği her şeyin nefesini kestiğini inkâr edemezdi. Tüm bunlar gerçek miydi, yoksa kum canavarlarından korkmasını engellemek için adamın yaptığı bir oyun muydu? Bunu tam soracaktı ki adamın daha önceki cevaplarında yaptığı gibi onunla eğlenip gülmesinden korktu. Hayır, orada yatmış, adamın ona Binbirgece Masalları anlatmasına, sesinin içine akmasına izin veriyordu sadece. Bunda hiçbir kötülük yoktu. Hangi kız, yakışıklı bir şeyhin kulaklarına erotik hikâyeler mırıldanmasından hoşlanmazdı ki? Evet evet, bu gayet normal bir durumdu. Rahatlamalı ve anın tadını çıkarmalıydı. Hem bu yabancı adam gözüne hiç de tehlikeli görünmemişti. Adamın açıkça belli olan arzusuna rağmen, eğer istemezse bu adamın kendisine hiçbir şey yapmayacağından adı gibi emindi.

Ortamdaki ısının fazlasıyla yükseldiğinin bilincindeydi. Alnının adamla temas eden yerinde ter damlacıkları hissetti. Bu fırtınanın boğucu sıcağından mı kaynaklanıyordu, yoksa adamın söylediği heyecan verici şeyler yüzünden miydi bilemedi. Nefes alamıyordu. Adamın anlattığı açık seçik şeyler yüzündendi tüm bunlar. Hayır hayır, hele bu son söylediği gerçek olamayacak kadar müstehcendi.

Billie kıkırdamış olmalıydı, çünkü adam hafifçe güleрek ona, "Oh! Bu son söylediğim hoşuna gitti ha? Daha sonra denemeliyiz bunu o halde, ne dersin? Ama önce birkaç akrobatik hareket çalışmalıyız," dedi. Ortamın hararetі artıyordu ve adam kollarını ona dolamıştı. "Eğer bunu sevdiysen ana

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yemek için hazırladığım şeyi beklemelisin." Ve tutku dolu ayin devam etti.

Adamın fısıldadığı bazı şeyler akıl almayacak derecede terbiyesizdi; ama bazı şeyler öyle erotikti ki bedeninde daha önce hiç uyarılmamış yerler bile tahrik oldu. Her halükârda kulağına fısıldananların büyüleyici çekimine girmişti, öyle ki adam sustuğunda birden afalladı ve yeniden devam etmesi için sabırsızlanmaya başladı. Sonra adamın bedeninin gerildiğini ve bir şeyleri dinlediğini fark etti. Neyi dinliyordu? Rüzgârın sesinin kesildiğini fark etmişti adam. Fırtına durmuştu.

"Fırtına bitti," dedi sessizce. Kafasını kaldırdı, mavi gözleri parlıyordu. "Şimdi kalkabiliriz. Çok üzücü, değil mi? Çünkü *Kama Sutra'da* henüz altmış ikideydik. Daha sırada Japon ve Arap varyasyonları da vardı. Ne yapalım, belki bir dahaki sefere." Kaşlarını soru sorar bir ifadeyle kaldırdı. "Yoksa devam etmeyi mi tercih edersin?"

"Hayır, yeterince ileri gittiğine inanıyorum," diye cevap verdi Billie hemen. Allak bullak olması için yetmişti bu kadarı. "Bence kalkıp onca kumun altından cipimi bulup bulamayacağıma baksak iyi olur."

"Madem ısrar ediyorsun, peki o zaman," dedi adam. "Gözlerini kapat. Sırtımda birkaç metre kalınlığında bir kum tabakası olmalı ve ben kalkarken sen de iyi bir kum banyosu yapmış olacaksın."

Sonra dikkatli bir şekilde doğruldu. O uyarısını yaparken, Billie çoktan kum akınına uğramıştı bile. Üzerindeki bedenin sıcaklığı yerini kum tabakasına bıraktı. Ağzını bur-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nunu kapayan mendile rağmen öksürmekten boğulacak gibi oldu. O an eğer üzerinde ona korunak olan bu adamın güçlü ve yapılı vücudu olmasaydı şu an ne durumda olacağını düşündü. Fırtına sırasında ona siper olan adam onu oyalarken ölüme ne kadar yakın olduğunu anlamamıştı. Ama bu adamın ta başından beri karşı karşıya oldukları tehlikenin boyutunun bilincinde olduğunu birden fark etti. Şu an cipi görmek için araziyi tarıyordu. "Cipine ulaşmak bu kumda hiç de kolay olmayacak. Ne kadar aşağıda bırakmıştın onu?"

Billie yattığı yerden doğruldu ve başındaki kumları atmak için küçük bir köpek yavrusu gibi silkelendi. Kumlar her tarafa dağıldı. Kendini kum adam gibi hissediyordu. "Yaklaşık yarım mil uzaktaydı. Ama onu bulmak hiçbir işe yaramayacak. Bozulduğunu söylemiştim." Kaşlarını kaldırarak ekledi, "Tabi sen onu tamir edebilirsen iş değişir."

"Hiç şansı yok," dedi adam yüzünü ekşiterek. "Araba tamirinden pek anlamıyorum. Ama seni Zalandan'a bırakmadan önce arabadan almak istediğin değerli eşyaların olabileceğini düşünüyorum."

"Maddi açıdan değerli bir şeyim yok arabada ama yanıma almak istediğim bir şey var. Gitarım."

"Eski bir dost ha?" diye sordu adam gayet sevecen bir şekilde.

Billie başıyla onayladı. "Eski bir dost." Bileğine kadar batmış kumun içinden ayaklarını sonra da çizmesini çıkardı. Pantolonu ve bluzundaki kumları silkelemeye çalıştı. "Ben aşağıya inip gitarımı alırken sen de atına bak, ne dersin? Atın bana biraz asabi gözükmüştü. Eğer kaçıp bizi Zalandan'a

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kadar yürümek zorunda bırakmazsa şanslı sayılırız."

Adam kafasını salladı. "Ona orada durmasını söyledim," dedi sıradan bir şekilde. "Yaşlı Nick ve ben birbirimizi iyi anlarız. Hâlâ bıraktığım yerde beni bekliyordur. Sen git, ben de atımın bağlı olan gözünü ve burnunu açmalıyım. Hem de bu kaygan kumlar üzerinde bizi taşımadan önce onu biraz sakinleştirmeliyim."

Adam kayaların üzerinden atlayarak biraz ileriden seslendi. "Onu yere çöktürüp bacağının kırılıp kırılmadığını test etmeden binemeyiz. Kırıldıysa kalkamaz, kalkarsa da eskisinden daha sağlam demektir." Adam kayaların ardında gözden kayboldu. Billie bir hoş geldin kişnemesi işitti.

Billie yeni oluşmuş kum tepelerinin üzerinde yolunu bulmaya çalışarak ilerlerken hayretle başını sallıyordu. Son derece tezcanlı olan bir Arap atına o fırtınada durmasını söylüyordu ve atı da ona itaat ediyordu. Bu adam son derece inanılmazdı. Aslında ona gösterdiği diğer kişilik özelliklerinden sonra bu başarısının haydi haydi normal sayılacağını düşündü. Niye bu kadar şaşırmıştı ki?

Üzeri açık küçük cipi sanki plajda kendine yeni bir oyun bulan bir çocuğun oynamaktan sıkılıp attığı oyuncağı gibiydi. Cipin Billie'ye doğru yarım mil ötesinde asker yeşili kılıfı duruyordu. Billie kılıfın yanına geldi, yere diz çöktü, gitarını sanki bir bebeği kucağına alıyormuşçasına kucakladı. Birkaç metre ötede adamın sesini duyuncaya dek o hâlde ne kadar kaldı, bilmiyordu.

"Billie." Bu onun adıydı sadece ama öyle içten, öyle sıcak bir şekilde söylenmişti ki sözcüklerdeki bu sıcaklık o an

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

hissettiği umutsuzluk duygularını deldi, geçti. Başını kaldırıp ondan birkaç metre ötede, elinde atının ipiyle duran ve sanki dünyanın en sevecen bakışlı gözlerinin sahibi olan adama baktı.

"Aslında o kadar da değerli bir şey değil." Gözlerinden süzülüp yanağına akan aptalca gözyaşlarını hissedebiliyordu. Gitarın üzerindeki sayısız çizikleri gösterdi. "Onu gittiğim her yere taşıdım, bu yüzden epey hırpalandı." Adama bakıyordu ama aslında onu görmüyordu bile. "Onu Santa Fe'deki bir rehinci dükkânından yirmi dolara almıştım. Daha on beş yaşındaydım, bir benzin istasyonunda çalışıyordum. Hayatımda hiçbir şeyi o dükkânın vitrininde gördüğüm bu gitar kadar istememiştim." Derin bir nefes aldı ve sanki toparlanmak ister gibi başını salladı. "Çok aptalca berbat durumda, değil mi? Gerçi bundan önce de bu hâlinden daha iyi görünmüyordu."

Adam onun yanına diz çöktü, gözlerine öyle şefkatle baktı ki, sanki onu kollarında taşıyor gibiydi. "O kadar da aptalca değil. Ben Rio Grande Vadisi'nde bir çiftlikte büyüdüm. Annem Batı'yı anlatan kitaplara tutkundu. Harold Bell Wright'ın, Doğu'yu terk edip yeni bir isimle Batı'da yeni bir hayata başlamak isteyen acemi bir çocuğu anlatan eski bir kitabını okumuştum o zamanlar." Adam nazik bir şekilde Billie'nin bakır rengi saçlarını kulağının arkasına attı. "Hangi ismi seçtiğini biliyor musun? Yaşadığı onca hırpalanmışlıklardan ve aldığı tüm yaralardan sonra kendine Onurlu Yamalar adını taktı. Bunun ona acımasız, kaypak Batı'da çok şeye mâl olabileceğini biliyordu ama yine de bunu seçti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çünkü bu isim onun için dünyada önemli olan tüm değerlerin, şerefin, iyi bir insan olmanın bir simgesiydi." Gözlerini ondan ayırmadan kucağındaki gitarın üzerindeki çizgileri işaret etti. "Onurlu Yamalar, Billie."

"Onurlu Yamalar," diye tekrarladı Billie ve mucizevi şekilde acılarını dindiren iyileştirici bir huzurun, içine dolduğunu hissetti. Karşısında parıldayan gözler, geçen her saniye ona daha fazla güç, sevgi ve huzur veriyordu sanki.

Bakışlarını ondan çekip gitar kılıfına uzandı, harap olmuş gitarını dikkatlice içine koyup fermuarı kapattı. Bu rastlaşma dakikalar geçtikçe daha da esrarlı bir hâl alıyordu ve Billie, içinde bir anlığına ondan ve onun uyandırdığı güçlü hislerle kapıldığı duygusallıktan uzaklaşma isteği duydu. "Fırtına cipteki her şeyi savurup fırlatmış olmalı," dedi. Kalkıp gitarı arkaya yerleştirmek için cipe giderken ona bakmadı. "Sanırım gitmeye hazırım. Bu çantayı atla taşımamıza imkân yok. Bu yüzden gitarıma kavuşmak için cipimin tamir edilip gelmesini beklemek zorundayım." Hınzır bir bakışla "Ümit ediyorum Zalandan'da poliçelerini ödediğim sigorta şirketi olan Triple A vardır. Eğer yoksa her ay verdiğim paralar boşa gidecek demektir," dedi.

"Korkarım ki bu konuda şanssızsın," dedi adam. Bir yandan da gitar kılıfını cipin arkasına yerleştirmeye çalışıyordu. "Ama Casbah'ta birçok araba ve tamirci var. Onu buradan çekip tamir edebilirler."

Casbah. Demek çöl prensinin egzotik yuvası ordaydı. Belki bir sürü cariyeden oluşan bir de haremi vardır, diye alaycı bir şekilde düşündü Billie. "Minnettar olurum," diye

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

cevap verdi. Döndü ve siyah Arap atına doğru seğirdi. "Benim için gireceğin tüm masrafları karşılayacağım. Verdiğim zahmetlerle daha şimdiden sana borcum bir hayli arttı."

Adam, "Zahmet ne demek, benim için bir zevkti dağ lalem. Bundan emin olabilirsin," diyerek onu yavaşça takip ediyordu.

Billie birden ona dönüp kaşlarını çatarak, "Bak, bana böyle şövalye gibi davranmaktan vazgeç, bu yardımseverlik saçmalıklarını bırak," dedi. "Tepede fırtına geçene kadar dikkatimi dağıtmak için bana öyle şeyler söylediğini biliyorum. Bu tavrını şimdi de sürdürmeni istemiyorum."

"Eğer gerçekten tüm bunlar boş sözler olsaydı," dedi adam, bir taraftan Billie'nin belini kavrayıp, ata kolay binmesi için ona yardım ediyordu, "dediklerin gayet anlaşılır olurdu. Ama sana söylediğim her kelime gerçek."

Billie, ata oturdu. Adam arkasına binerken, "Bunun imkânı yok," diye karşı çıktı Billie çaresizce. "Tüm bunlar saçmalık. Sen ve ben birbirini hiç tanımayan iki yabancıyız. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Telaşlı bir şekilde elini saçlarına atarken, "Tanrı aşkına, daha adını bile bilmiyorum, nerede yaşadığını, hakkında hiçbir şeyi bilmiyorum!" dedi.

Adam atın mahmuzlarını çekti ve at tırısta geçti. Sakin bir ses tonuyla, "Sedikhan şeyhliğinde Zalandan'a bağlı Casbah'ta yaşıyorum," dedi, düşmemesi için Billie'nin beline kollarını dolayıp onu sıkıca kavrarken. "Ve adım da David Bradford."

2

"Bir şehirden çok, eski bir ortaçağ kalesine benziyor." Zalandan'ı çevreleyen surları görünce Billie'nin gözleri merakla açıldı. En az surlar kadar yüksek olan büyük tahta kapıdan içeri girdiklerinde, "Sanırım atları üzerinde halifenin sokaklar boyunca gürleyen askerlerini de görebilirim burada. Marasef ilginç bir yerdi ama burası tam anlamıyla büyüleyici" dedi.

David neşeli bir şekilde, "Böyle düşünmene sevindim," diye cevap verdi. "Ama etrafa bakmak için bir o tarafa bir bu tarafa dönmeye devam edersen yaşlı Nick'in sırtından düşeceksin. Bu gördüklerin yarın da burada olacaklar. Yarın seni tam teşekküllü bir tura çıkaracağım. Şimdi seni eve bırakmak ve hava kararmadan cipi getirmeleri için birini bulmak istiyorum." Güneş ışınlarının eğimini kestirmeye çalışıyor-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

du. "Bir saat kadar sonra güneş batmış olacak. Bu yüzden fazla vaktimiz yok."

Billie dediklerini kabul etmiş görünerek sağa sola dönmeyi bırakıp arkaya yaslandı. "Tamam, yarın o zaman. Ama her şeyi, her yeri görmek istiyorum."

"Peki madam, siz nasıl isterseniz öyle olacak."

Geçtikleri Arnavut kaldırımlı meydan son derece ilgi çekiciydi. Tentelerin altında sıra sıra dizilmiş tezgâhlarda deri eşyalardan mücevhere, egzotik kokulardan Yafa portakalına, kırmızılı sarılı narlara kadar her şey satılıyordu. Pazara açılan birkaç dar sokak vardı. O sokaklardan birine girdiler. İrili ufaklı gölgelerin uzadığı sokak, beyaz badanalı ve düz çatılı evleri, minicik dükkânlarıyla kıvrılarak ilerliyordu. Billie bu manzarayı az önce geçtikleri pazar kadar ilginç buldu.

Gittikleri her yerde David'i tanıyorlar, ona selam veriyorlardı. Pazardaki satıcılardan sokakta oynayan çocuklara kadar herkes David'i sıcak bir gülümsemeyle karşılıyor, karşılıklı olarak selamlaşıyorlardı. Billie, Arapların selamlaşırken ne dediklerini biliyordu ama David'le selamlaşırken daha önce hiç duymadığı bir kelime daha söylüyorlardı. Meraklı bir ifadeyle alnını buruşturarak, "Sana 'Lisan' diye hitap ediyorlar. Bu kelimenin anlamı nedir?" diye sordu.

David, Billie'nin sorusu karşısında hafif kızararak, "Bir Sedikhan kelimesi," diye geçiştirmeye çalıştı. "Bir lakap. Zalandan'a ilk geldiğimde bu ismi takmışlardı bana." Eliyle karşıyı işaret ederek, "Casbah bu beyaz taş duvarların arkasında," dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Billie, Zalandan'ın bir kaleye benzediğini düşünmüştü ama Casbah gerçek bir kaleydi. Kalenin kapısında Sedikhan ordusundan zeytin yeşili üniformalı, iri yapılı iki genç muhafız duruyordu. Hazırolda dikilen iki askerin omuzlarında tüfek asılıydı.

Billie, "Silah mı?" diye şaşkınlığını gizlemeyerek atıldı. "Ve bu üniformalar da gerçek. Marasef sokaklarında da bunlara benzer üniformalı askerler görmüştüm. Nasıl bir yer burası?"

Yerlerde kocaman taşlar döşeli avluya girdiler ve oradan da evden çok saraya benzeyen yapının önüne geldiler. Bu ev kemerli pencereleri ve süslü balkonlarıyla bir Doğu masalından çıkmış gibiydi. Oymalarla bezeli, tik ağacından yapılmış iki kanatlı kapının önünde dikilen iki asker daha görünce burasının aslında bir masalla hiç alakası olmadığını düşündü.

"Burası benim evim," dedi David onu sakinleştirmeye çalışarak. "Askerlere alışacaksın. Kalender çocuklardır. Onların burada durmasını bir baskı unsuru olarak görme. Onları tanıyınca çok arkadaş canlısı olduklarını göreceksin. Onlar sadece sert görünmek zorunda oldukları için böyle duruyorlar. Karim'in emirleri böyle. Onun emirlerini ihlal ederler diye korkularından gülmekten bile sakınıyorlar."

"Karim mi? Karim kim?"

"Karim benim arkadaşım. Casbah ona ait." David çeşmenin önünde atını durdurdu, neşeli bir şekilde indi. Yüzünde bir sırıtışla bir anda yanında bitiveren beyaz entarili çocuğa atın yularını verdi. Billie'yi belinden tutup attan indir-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dikten sonra götürmesi için atı çocuğa teslim etti. "İçinde her şeye sahip olma güdüsü olan bir insandır Karim," dedi yavaşça. "Bazen tüm dünyanın ona ait olduğuna inandığını düşünüyorum."

"Evet dünyanın bir kısmı aslında öyle," dedi evden çıkan tıknaz adam, canlı bir sesle. Koyu renk kot pantolon ve gri balıkçı yaka bir kazak giymiş bu yapılı adam, askerlerden bile daha ürkütücü görünüyordu. Ellili yaşlarındaydı, dalgalı kahverengi saçlarına yer yer kırlar serpiştirilmişti. Sert yüz hatlarından dolayı suratı asıkmış izlenimi veriyordu. "Ve her gün daha da fazlasını silip süpürüyor." Açık mavi gözleri kızgın kızgın bakıyordu. "Mönüsünde sıradaki sen olabilirsin. Korumasız dışarı çıktığını öğrendiği zaman öfkeden ağzından köpükler saçacak."

"Üstesinden gelir," dedi David gayet rahat bir tavırla. O da biliyor ki ardımda iz bırakmam. Ali Baba ve Kırk Haramiler'deki Ali Baba'yla karıştırmamalı beni. Bunu daha önce de gördük." Billie'ye döndü. "Bu ürkütücü beyefendi Clancy Donahue, Billie. Kendileri Alex'in güvenlik güçlerinin başı olurlar. Aynı zamanda bana birkaç ayımı çekilmez kılmaya çalışmak gibi özel bir görevi de var. Clancy, bu bayan da Billie."

"Memnun oldum," dedi Clancy, Billie'ye kısa bir bakış atıp tekrar David'e dönerek. "Çekilmez bir hayat ölmekten daha iyidir David. Landram hâlâ dışarılarda bir yerlerde seni bekliyor, unuttun mu? Eğer başına bir şey gelseydi Alex ve Sabrina'yı belki halledebilirdim ama Karim'e durumu asla açıklayamazdım, hatta benim için ölmek bile daha iyi olur-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

du."

"Ama bana bir şey olmayacak," dedi David sakince. "Bir koruma ordusu olmadan da kendimi koruyabilirim. Bunu herkesten iyi sen biliyor olmalısın Clancy. Kendimi nasıl koruyacağımı bana sen öğrettin."

"Eğer Landram tuzak kurup seni yakalamaya karar verirse karate ve judo işe yaramaz."

"Silahla mı?" David hayır der gibi kafasını salladı. "Landram bıçak adamıdır, silah adamı değil. Bana gönderdiği her notta beni nasıl parçalarıma ayıracağını ayrıntılarıyla anlatıyor. İşini sağlama almak adına bu zevkten kendini mahrum bırakacağını hiç sanmıyorum. Ona göre silah, mertliğe yakışmayan bir alet."

Billie elini kaldırarak, "Bir dakika," diye araya girdi. "Konuşmanın dışında tutulmama uslu ve küçük bir misafir olarak sesimi çıkarmamamı beklediğinizi biliyorum ama beni deli ettiniz. Tanrı aşkına neler oluyor burada? Film setine düştüğümü sandım bir an." Kafasını salladı sonra. "Hayır, filmler bile bundan daha gerçekçidirler. Silahlar, tüfekler, bıçaklar. Arkadaşın neden bir güvenlik gücüne ihtiyaç duyuyor. Alex ve Sabrina kim? Bence kum fırtınasında bırakmalıydın beni. Hiç değilse orada her şey daha netti."

David utandığını belli eden bir gülümsemeyle, "Affedersin," dedi. "Sana karşı kaba davranmadık, değil mi Billie? Kafanın karışmasında son derece haklısın. Sırayla tüm sorularını cevaplayalım. İlk soru neydi? Oh, güvenlik gücü. Karim Ben Raschid'in hâlâ bir sürü lanet olasıca düşmanı var. Şeyhliğin yönetimini dört yıl önce resmi olarak Alex'e bı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

raktı ama hâlâ yönetimde nüfuzu çok büyük. Ara sıra bu nüfuzunu kullanmaya karşı koyamıyor."

Donahue, "Ara sıradan daha fazla," diye homurdandı. "Bence Sedikhan'ın başında olduğu zamana göre şimdi işlere daha fazla karışıyor."

"Karim Ben Raschid," diye tekrar etti Billie şaşkınlıkla. "Arkadaşınız, Sedikhan'ın eski hükümdarı yani? Şimdiki hükümdar Alex de onun torunu. Peki ya Sabrina kim?"

"Alex'in karısı," dedi David. "O da bir Amerikalı. Teksas'ta birlikte büyüdük, çiftliklerimiz birbirine komşuydu. Onu seveceksin dağ lalem. Çok özel bir bayandır. Şu an Marasef'te, seninle tanışmaya hemen buraya gelmeleri için onu ve Alex'i çağıracağım."

"Koskoca devletin başına bir haber çakacaksın ve onlar da her şeyi bırakıp koşa koşa buraya gelecekler, öyle mi?" Billie hayretle başını salladı. "Kimsin sen David?"

Gözlerini kırparak, "Korkarım ki önemli biri değil," dedi. "Güç odaklarının yuvasında oturan basit bir köylüyüm. Elbette Alex ve Sabrina da eğer müsait olurlarsa gelecekler."

Donahue bu sefer daha yüksek bir sesle homurdandı.

"Sen de çok iyi biliyorsun ki eğer sen istersen gelirler," dedi aksi bir şekilde. "Onlarla en son telefonda konuştuğumda eve ne zaman gideceğini merak ediyorlardı."

"Zalandan'da yaşamıyor musun?" diye sordu Billie.

David omuzlarını silkerek, "Genellikle zamanımı Marasef ve burası arasında ikiye bölüyorum. İki yer de benim evim diyebilirsin yani."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Billie'nin kafasında her şey birbirine karışmıştı. Birden konuşmanın diğer kısmını hatırladı.

"Ladram. Ladram kim?"

David'in yüzündeki ifade birden savunma hâline geçti.

"Önemli biri değil. Bir miktar rahatsızlığa yol açan tatsız biri." Bu sırada kırmızı-altın rengi kadife zili çalıyordu. Donahue tam karşı çıkmaya hazırlanırken ona uyarıcı bir bakış fırlattı. Billie'ye, "Kum fırtınası seni yormuş olmalı, ben de yorgun hissediyorum kendimi. Sana kalacağın yeri göstereyim. Banyo yapıp yemekten önce biraz dinlenebilirsin. Ben de cipini çektirmek için birilerini ayarlayayım ve Karim'le biraz konuşayım," dedi. Zil sesine gelen kadına gülümsedi. Kırklarının ortalarında, asaleti ve sakinliğiyle çekici bir kadındı. Siyah saçları arkadan topuz yapılmıştı, hafif balık etindeydi ve üzerinde uzun, hafif bol, siyah bir giysi vardı. David, "Bu Yasmin Dabala. Billie Callahan, Yasmin," diyerek kadınları tanıştırdı. Casbah'ı ve tüm sakinlerini demir bir yumruk ile yönetti, doğru değil mi Yasmin?"

"Sadece yönetmeye çalıştı desek daha doğru olur," diye sakin bir şekilde cevap verdi kadın. "Bazen aptal erkekler baş kaldırır ve kendileri için en iyi olduğunu düşündükleri yolları diğerlerine de empoze ederler." Kaşlarını çatarak David'e sert bir şekilde baktı. "Bay Donahue senin yine yanında koruma olmadan atla çıktığını söyledi. Ne büyük akılsızlık, Lisan."

David yüzünü buruşturarak, "Ama buradayım, değil mi? Şimdi senden Billie'yi kalacağı yere götürmeni ve onu rahat ettirmeni istiyorum. Onu hoşnut kılarsan ben de çok mutlu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olacağım." Billie'yi kâhyaya doğru yöneltti. "Hadi canım, Yasmin'le güvende olacaksın. Yakınlarını ve sevdiklerini asla ısırmaz."

"Bu doğru." Yasmin'in yüzü yumuşak bir ifadeyle ve kara gözleri sevecenlikle ışıldadı. "Evet Lisan, sadece yakınlarımı ve sevdiklerimi." Arkasını dönerek mozaik işlemeli karoların parladığı koridora doğru ilerledi. "Beni izleyin Bayan Callahan."

Billie, "Bana Billie diyebilirsin," dedi onun arkasından aceleyle seğirtirken. David'e bakmak için arkasını döndü. Donahue kapıda ona bakıyordu. Daha sonra köşeyi dönüp gözden kayboldular.

Billie'yi dikkatle incelemiş olan Donahue, "Çok çekici," dedi.

David, "Bence de," diyerek onunla aynı görüşte olduğunu belirtti. Dudaklarında beliren bir gülümsemeyle, "Ama seksi değilmiş, öyle diyor," diye ekledi.

Donahue gözlerini kısarak, "Yeni tanışan iki insan için biraz fazla samimi bir paylaşım. Onunla çölde karşılaşmadın mı? Gözlerden ırak bir yerde, çekici bir Amerikalı kadınla fazla tesadüf bir karşılaşma," dedi.

David pişmanlıkla iç çekerek, "Senin kuşkucu beyninin bu işin altında hemen bir bit yeniği arayacağını tahmin etmeliydim," dedi. "Sorularınla onun canını sıkmanı istemiyorum. O yüzden peşin peşin söyleyeyim. Billie bir aktris. Marasef'in yakınlarında çekilen *Desert Venture* adlı bir filmde oynamak için birkaç aylığına Sedikhan'a gelmiş." Munzur ama sevimli bir gülümsemeyle, "Dediğine göre pek de ba-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şarılı sayılmayan bir oyuncuymuş," dedi.

"Seni bir hayli etkilemiş," dedi Donahue sabırsızca. "Çok hoş biri olmalı."

"Hoş?" David kafasını hayır anlamında salladı. "Bu, Billie'yi tanımlamak için çok sıradan bir sıfat olurdu. Bir tarafı yabani, bir tarafı peri gibi."

"Kulağa pek de hoş geldiğini söyleyemeyeceğim." Donahue, David'in üzerindeki beyaz, uzun entariye meraklı bir ifadeyle baktı. "Bu üzerindeki de nereden çıktı. Bu hâlinle *Desert Song*'ta oynayan adama benzemişsin."

"Bunu Yasmin benim için dikti. Onun bu hediyesinin benim için değerli olduğunu göstermek için ara sıra giyiyorum. Ama kum fırtınasında çok işime yaradı."

"Belki de bedevilerin geleneksel kıyafeti olmasının sebebi bu yüzden."

"Belki de," dedi David. "Clancy, bak. Billie'nin Zalandan'dan ayrılmasını engellemek için gerekli önlemleri almanı istiyorum." Clancy'nin tuhaf bakışı üzerine hemen ekledi. "Ama zor kullanılmayacak. Bunu garanti etmelisin. Sadece Casbah'ta kalmasını istiyorum."

Clancy, "Yani Ladram'la bir bağ kurabileceğini düşünüyorsunuz," diye hızlıca ekledi.

David bu fikri küçümseyen bir şekilde gülerek, "Ladram mı? Tanrı aşkına, o adam senin beynine işlemiş," dedi. "Eğer bu konuda Billie'yi yargılayacak olursam; o dünya üzerinde hiç kimseyle bir bağ kurmayacak biri." Gülümseyerek devam etti. "Ama ileride Clancy, ileride olağanüstü yoğunlukta bir bağ kuracak." Hafifçe omuzlarını silkti. "Ama

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dediğim gibi o çok ürkek ve yabani biri. Buradan gitmeden önce benimle o bağı kurabilmesi için zamana ihtiyacım var, bu yüzden de onun burada kalmasını sağlamak zorundayım."

Clancy düşünceli bir şekilde, "Bunu sağlayacaksın," dedi. "Bence Bayan Callahan'ı bir süreliğine burada alıkoymak çok iyi bir fikir olabilir." Bir taraftan pantolonundaki kumları şelale gibi yere silkeleyen David'e bakıyordu. "Karim'in yanına gitmeden önce neden gidip üstünü başını değiştirmiyorsun? Çölün yarısını da üzerinde getirmişsin. Karim'in artık siniri geçmiştir. Seninle ilgili konularda on beş dakikadan fazla sürmüyor onun siniri."

David kafasını sallayarak, "Direkt onu görmeye gideceğim. Endişelenmiştir, bu da onda sinir yapıyor. Gidip ona iyi olduğumu göstereyim de sinirleri yatışsın," dedi ve salona doğru yürüdü. "Yemekte görüşürüz Clancy."

Clancy David'in arkasından aynı oranda sevgi ve öfke karışımından oluşan bir yüz ifadesiyle baktı. Alex'in ona verdiği görev, eğer korumak zorunda olduğu Karim olsaydı David'i koruma görevinden daha zor olurdu. David onları ne kadar kızdırırsa kızdırsın, sempatikliği Alex'i ya da şu anda onu içeride bekleyen yaşlı kaplanı bir şekilde sakinleştiriyordu.

Şu an David'i Karim'in masasının önünde bir koltukta oturmuş sabırla onun ateş püskürmelerini, gürlemelerini dinlerken gözünde canlandırabiliyordu. Karim'in öfkesi bitene ve kelimeleri tükenene kadar yüzünde aynı nazik gülümseme olacaktı. Sonra yatıştırıcı ve olayı geçiştirici bir şeyler

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

söyleyecek ve çıkacaktı. Buna benzer diyalogları Alex ve Sabrina'yla da defalarca kez yaşamıştı ve bunların David üzerinde onu eğlendirmekten başka bir etkisi olmamıştı. Ve şimdi David'in karşısına çıkma sırası kendisindeydi, çünkü emir büyük yerden gelmişti. Artık David bu türden diyalogları yaşarken o kadar da eğlenemeyecekti. Landram'ın bir yerlerde David'e tuzak kurma olasılığı yetmiyormuş gibi, bir de gizemli bir unsur olarak Billie Callahan girmişti senaryoya. Bu işin üstesinden, birdenbire ortaya çıkan gizemli faktörler olmadan gelebilirdi ancak. David'in Karim'le konuşması bittiğinde şeyhle konuşmak zorundaydı.

Birçok ince oyma ve kemerle süslü, yerdeki mozaiklerin üzerine yayılmış parlak renkli şark halılarıyla döşeli uzun koridoru geçerken Billie'nin gözleri hayranlıkla ışıdı. Pirinç zincirlerin ucuna asılmış telkari işlemeli mağribi lambalar, duvarlara oyulmuş görkemli kabartma tabloları ipeksi dokunuşlarla aydınlatıyordu. Duvarlar klasik dönemin üstatlarından çağdaş ekolün en parlak eserlerine kadar çok zengin bir koleksiyonu içeriyordu. Hatta Rubinoff'un canlı gibi duran ada manzaralı tablosunun bile olduğunu hayranlıkla fark etti.

Yasmin özenle kremrengi oymalı kapıyı açtı ve Billie'nin önünden odaya girdi. "Burada rahat edeceğini düşünüyorum," dedi. Yarı şeffaf beyaz tül perdeyle ayrılan oymalı kapı girişini göstererek, "Banyo ve giysi odası şurada. İhtiyaç du-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yacağın her şey de karşılanacak şüphesiz," diye ekledi.

Billie küçük yaramaz bir çocuk gibi burnunu kaşıyarak sordu, "Alaaddin'in lambasını nereye sakladınız peki?" Üzeri ipek tül cibinlikle örtülmüş Osmanlı işi büyük yatağa, devasa yatağın yanında duran inci kakmalı masaya ve verandaya açılan telkâri işlemeli kapıya keyifle baktı. "Tekrar düşündüm de Alaaddin'in sihirli lambasına burada ihtiyaç duyacağımı hiç sanmıyorum. Cennet gibi göz kamaştırıcı bir oda burası."

Yasmin'in gülümsemesi bu durumdan hoşnut olduğunu gösteriyordu. "Beğendiğinize sevindim. Çünkü emin değilim ama büyük ihtimalle Alaaddin'in sihirli lambası şu an elimizde yok."

"Sorun değil," dedi Billie neşeli bir şekilde. "Şu an tek ihtiyacım olan şey banyo yapıp üzerimdekileri değiştirmek. Hatta beni eğlendirmesi için soytarı ya da akrobat bile istemeyeceğim."

Yasmin, "Tüm isteklerinizi yerine getirebileceğimizi düşünüyorum," dedikten sonra birden yüzü düştü. "Ancak akşam yemeği için size uygun bir kıyafet bulmakta biraz zorlanabiliriz." Billie'nin narin bedenine, üflesen kopacak gibi duran ince beline bakarak, "Fazla zayıfsınız," dedi.

"Durumu çok nazikçe ortaya koydunuz," dedi Billie gülümseyerek. "1960'lı yılların ünlü zayıf modeli Twiggy'den bile daha zayıfım." Billie, Yasmin'in dolgun vücuduna baktı. "Sıfır *bazoom**. Bütün kadınların muhteşem göğüsleri vardır

* (İng.) Argoda göğüs. (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ama benim yok."

"*Bazoom* mu?" Yasmin'in kafası karıştı. "O kelimeyi bilmiyorum."

Billie, "Önemli bir şey değil," dedi. Amerikan argosundan bir kelime. Bunları öğrenip İngilizce'ni bozmasan da olur. İngilizcen çok düzgün. Nerede öğrendin?"

"On yaşından beri Karim Ben Raschid'in yanında çalışıyorum," dedi Yasmin. "Ona hizmet eden herkesin İngilizce bilmesi gerekiyordu. Bu yüzden onun hizmetkârları olarak temel düzeyde İngilizce öğreten bir okula gittik. Şeyh Ben Raschid çevresindekilerin cahil olmasını asla hoşgörmezdi."

"Ah, münevver hükümdar," dedi Billie. "Kadın haklarına da inandığını umut etmek çok mu fazla olur?"

Yasmin'in kara gözleri yuvasından fırladı. "Sadece başkaları için bu mümkün olabilir ama kişisel anlamda asla," diye cevap verdi ciddi bir şekilde. "Onu tanısaydınız bunu düşünebilmenin bile aşırıya kaçmak olduğunu anlardınız." Saygılı bir şekilde gözlerini yere eğerek, "Eğer izin verirseniz siz banyo yaparken üzerinize uygun bir elbise bulmaya çalışabilirim," dedi.

Billie üzerindeki tuniği kafasından çıkardığı sırada ikinci bir kum banyosu yaşarken, "Çok zor olacak ama halledebiliriz sanırım," dedi.

On beş dakika sonra egzotik krem ve güllerle dolu banyodaki büyük gömme küvete yerleşmişti. Saçında kalan son şampuan kalıntılarını da akıttıktan sonra arkasına yaslanıp aşağıya doğru kayarak tekrar küvete, suyun içine gömüldü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Gözlerini kapattı ve huzur dolu derin bir nefes aldı. Yeniden temiz olmak mükemmel bir duyguydu. İnsanoğlu hangi felaketle karşılaşılırsa karşılaşsın, hayatta bazı ilkel ve basit şeyler insanın tüm yükünü alıyordu. Güzel bir banyo, sıcak bir yemek, sıcacık bir ateş ve biraz da müzik.

Müzik. Darmadağın olan gitarını hatırlayınca yüreği parçalandı. Bu çok acıydı. Çok ama çok uzun zamandır hiçbir şey için bu derece üzülmemişti. Böyle bir şey için bu kadar üzülmesi tam bir aptallıktı. Hem artık çocuk da değildi. Ama çocuk gibi davranıyordu. David'in ona kalbi kırılmış bir bebekmiş gibi anlayışlı ve şefkatli davranması da çok hoşuna gitmişti. O tavrı acısını tamamen dindirmemişti ama biraz azaltmaya yardımcı olmuştu. Bunu nasıl başarabilmişti?

Asıl ilginç olan, bu adamın onu bu kadar etkileyebilmiş olmasıydı. Onunla karşılaştığı andan itibaren tüm kalkanları inmiş, kontrolünü yitirmişti. Niçin bu adam hayatı boyunca karşılaştığı adamlar arasında, karşısında savunma kalkanlarını indirebilecek kadar en tehlikesiz gördüğü adam olmuştu. Öte taraftan neden ona kendini bu kadar tehlike altında hissettiriyordu. David Bradford'la ilgili o kadar çelişkili hisler içindeydi ki.

Bunlar aslında sorun olmamalıydı onun için. Ne de olsa birkaç gün içinde buradan gidecekti. Bir ay sonra ise bu adam onun için sadece bir anı olacaktı.

"Bay Donahue size kokteyl için kütüphaneye kadar eşlik etmek üzere kırk beş dakika sonra burada olacağını bildirmemi istedi." Billie gözlerini açtı, elinde koca bir havlu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ve yüzünde sıcak bir gülümsemeyle duran Yasmin'i gördü. "Lisan, arabanızla ilgili sorunu halletmek için tamircilerin oraya gitti ancak yemekten sonra size zevkle eşlik edecek. Sizinle özel hizmetçinizmişim gibi ilgilenmemi istedi. Bu sizi rahatsız eder miydi?"

Billie kalktı, biraz utanarak küvetin içindeki mermer merdivenleri çıkarken Yasmin ona havluyu uzattı. "Bakın," dedi Billie. "Bana hizmet edecek birine ihtiyacım yok aslında. Hem bir hizmetçiye nasıl davranılacağını da bilmem. Bütün bu Ortadoğu görkemi bana kendimi sanki hareme girmeye hazırlanan bir cariyeymişim gibi hissettiriyor. Eminim bana elbiselerimi giydirip beni hazırlamaktan daha önemli yapman gereken işlerin vardır." Muzur bir şekilde sırıtarak, "Bu işi üç yaşından beri kendi başıma halledebiliyorum," dedi.

Yasmin, Billie'nin kadife pufun üzerine özensiz bir şekilde attığı bluz ve kot pantolona baktı. "Bundan eminim Bayan Callahan," dedi gayet kibar bir şekilde. "Ama her zaman daha iyisi için bir olanak vardır. Neden denememe izin vermiyorsunuz?" Billie'yi odaya doğru açılan tül perdelerin önüne doğru çekti. "Sizi Lisan için çok güzel yapacağım." Gözlerini kısarak Billie'nin ince, narin vücuduna baktı. "Çok narinsiniz." Başını düşünceli bir şekilde öne eğerek devam etti. "Lisan'ın genellikle hoşlandığı kadınlara benzemiyorsunuz, sizin farklı bir havanız var. Sizi onun zevkine göre hazırlamalıyız. Elimizden gelenin en iyisini yapacağız."

Billie ironik bir, "Teşekkür ederim," dedi. Kendini harem için hazırlanan cariyelere benzetirken şaka yapmıştı

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ama şimdi gerçekten de öyle olduğunu düşünüyordu. İlk başta Yasmin'i çok sevimli bulmuştu ama şimdi bu sevimliliğinin altında kararlı bir inatçılık görüyordu. "Gösterdiğin gayreti takdir ediyorum ama sanırım Bay Bradford ve benimle ilgili yanlış düşüncelere sahipsin. Ben sadece cipimin tamir olmasını bekleyen geçici bir misafirim. Başka hiçbir şey değil. Anladın mı?"

Yasmin beyaz lame kısa elbiseyi almak için yatağın yanına giderken sakin bir edayla, "Eğer öyle diyorsanız öyledir," diye cevap verdi. "Bu elbiseyi uygun bulacağınızı tahmin ediyorum. Lisan'ın kadınlarından birinden kalmıştı. Bayan Nazare aşırı derecede lükse düşkün ve işveli bir kadındı. Ama dediğim gibi geçici bir şey, o kadar da önemli değil. İpekten olduğu için elbisenin altına iç çamaşırı giyilmese de rahatsız etmiyor."

"Bayan Nazare mi? O kim?"

"Önemli biri değil," diye cevapladı Yasmin umursamayarak, hâlâ elbiseyle ilgileniyordu. "Şeyhin geçen ay Lisan için getirttiği eskort kadınlardan biri sadece."

"Eskort kadın mı? Ortadoğu'da fahişelere kibarca böyle diyorlar sanırım?" diye sordu Billie. Neden bu seksi ipek elbiseye bakarken göğsüne aniden bir acı saplanmıştı? Bradford'un yatağına yüzlerce kadın girip çıkıyorsa ona neydi? Ne de olsa bu adam onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Bu elbiseyi giymeye itiraz etmiyorsunuz değil mi?" Yasmin'in yüzü yalvarmaklıydı. "Sedikhan'da eskortluk yapmanın alçaltıcı bir tarafının olmadığını anlamalısınız. Bu kadınlar zengin ve güçlü olmak için bu yolu seçerler. Profesyo-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nel olarak yapılan bir meslektir bu. Japonya'daki geyşalara benzetebilirsiniz. Lisan, bir kadına asla istemediği şeyleri zorla yaptırmaz. Bu onun tarzı değildir."

"Ve Raschid Ben Karim de sık sık Bay Bradford'a zevki için eskort kadın getirtiyor, öyle mi?" Billie dilini ısırabilirdi. Bu onu hiç ilgilendirmezdi. Alacağı cevabın zerre kadar önemi olmamalıydı onun için.

"Tabi ki getirtiyor. Lisan sağlıklı, güçlü, kuvvetli bir erkek ve Raschid Ben Karim de onun Zalandan'da mutlu olmasını istiyor." Yasmin, Billie'nin üzerindeki havluyu alıp elbiseyi başından geçirirken, bir taraftan da ona anlayışla gülümsüyordu. "Bazen Şeyh Karim'le torunu en sevdikleri oyuncak için birbiriyle yarışan iki çocuk gibi oluyorlar. İkisi de Lisan için birbiriyle yarışıyor." Omuzlarını silkeleyerek, "Ama hepimiz de Billie'yi her hâliyle seviyoruz," diyerek bir adım geri çekildi ve işte bu der gibi bir gülümsemeyle devam etti, "Evet, üzerinizde çok harika durdu. Hiç endişelenmeyin, bu elbiseyi daha önce kimin giydiğini kesinlikle hatırlamayacaktır. Bayan Nazare onun için önemsiz biriydi."

"Endişelenmiyorum," dedi Billie kızgınlıkla. "O küçük eskort kadın onun hayatının aşkı olsa da umurumda değil. Bay Bradford herkesin hayran olduğu popüler sarışın çocuk olabilir ama benim için herhangi bir vesileyle tanıştığım biri olmaktan öte başka anlam ifade etmiyor. Bunu neden anlamak istemiyorsunuz?"

Yasmin sakinleştirici bir ses tonuyla, "Sinirlenmeyin," diyerek onu tuvalet masasının önüne çekiştirip kadife pufa oturmasını sağladı. "Şimdi ona karşı hiçbir şey hissetmeyebilir-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

siniz ama daha sonra hissedeceksiniz. Sonraları onun sizden istediği her şeyi ona vermek için deli divane olacaksınız."

"Ne isteyecek benden? Bak, sana onunla gerçekten iki yabancı olduğumuzu söylemiştim. Sadece İyi Samarianlı* rolünü güzel oynuyor. Benden isteyeceği tek şey size teşekkür etmek ve cipimin tamir ücretini istemek olabilir ancak." Billie karşısındaki kadının sakin ve tepkisiz yüzünden, dediklerinin onun için hiçbir anlam ifade etmediğini görebiliyordu. "Ben onun eskort kadınlarından biri değilim." Yasmin gayet sakin bir şekilde, "Bunu biliyorum," dedi. "Ama Lisan sizi istiyor ve önemli olan da bu. Size karşı özel hisler besliyor, sizinle yakından ilgilememi istemeyedebilirdi. Çünkü böyle bir şeyi daha önce hiç kimse için istememişti." Tuvalet masasının üzerinden portatif saç kurutma makinesini aldı. "Şimdi güzel buklelerinizi şekil vererek kurutacağım, böylece Lisan size hayran kalacak." Billie tam itiraz edecekti ki sesi kurutma makinesinin gürültüsüyle kesildi. Bu Sedikhanlı kadının fikrini değiştirmek, bir tankı itmek kadar zordu, bu yüzden Billie onunla mücadele etmeyi kesti ve nasıl istiyorsa öyle davranmasına izin verdi. Otuz dakika sonra Billie'nin bakır rengi saçları lüle lüle dökülüyordu. Yasmin yüz hatlarını hoş bir şekilde vurgulayarak onu Elizabeth Arden'ın profesyonel makyözlerini aratmayacak ölçüde hazırlamıştı. Aynaya baktığında gözlerine inanamadı. Üzerindeki beyaz ipek elbise onu şaşırtıcı derecede değiştirmişti. Gerçek

---

* İngilizce'de yardımsever insan anlamına gelen bir deyimdir. (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sahibinin üzerinde büyük ihtimalle sağladığı uyumdan dolayı gizli bir kışkırtıcılık yaratmıştı ama kendisinin ince bedeninde bronz tenine ve saçlarının ateşli canlılığına kontrast oluşturup parlayan hoş buz salkımları gibiydi. Elbisenin incecik askısıyla çıplak kalan omuzları, görüntüyü tam anlamıyla süslüyordu. Bu elbise ona delifişek yirmili yaşlarının iddialı elbiselerinden birini hatırlattı. Yüksek ve ince topuklu ayakkabılar ayağına biraz büyük gelmişti ama kötü değillerdi. Hatta David Bradford'un eskort kadınının çok şehvetli ayakları olduğunu düşündü.

"Tamamdır," dedi Yasmin, çiçek kokulu bir parfümü nazikçe Billie'nin üzerine sıkarken. "Eğer biraz daha vaktimiz olsaydı çok daha iyisini yapardım ama bu kadar olmak zorunda. Bay Donahue birkaç dakika içinde burada olacak."

Billie derin bir iç çekerek, "Memnun olduğuna sevindim," dedi. "Kendimi Şükran yemeğine hazırlanmış bir hindi gibi hissediyorum."

Yasmin hafifçe gülümseyerek, "Sizin Şükran günü hindinizi duymuştum," dedi. "Geçen sene şeyh, Lisan'a sürpriz yapmak için New York'un en iyi otellerinden buraya Şükran günü hindisi getirtmişti. Lisan'ı çok mutlu etmişti bu sürpriz."

Ve tabi ki David'i mutlu etmek buralardaki bir oyunun adıydı. Yasmin'in sevgili Lisan'ı tek kaşını havaya kaldırıyor ve herkes ona gönlünün çektiği şeyi vermek için kendilerini helak ediyorlardı. Ama o pahalı bir eskort kadın ya da Şükran günü hindisi değildi veya hediye paketi yapılıp çöllerin altın prensine sunulan bir hediye değildi. Gerçekte Lisan'a taparcasına adanmış biri tarafından özenle yapılmış

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir hediye paketi olduğunu anlayınca kendi kendine güldü. Her şey çok komikti aslında, düşününce böyle saçma bir şey için endişelenmesini gerektirecek hiçbir sebep yoktu ortada.

"Eminim ki bu olay tüm ev halkını sevince boğmuştur," dedi mırıldanarak. Kapının çalınma sesi duyuldu. Billie, Yasmin'e olduğu yerde kalmasını işaret etti. "Ben açarım, beni çatık kaşlı Şeyh Karim'e götürmek için çatık kaşlı Bay Donahue'dir gelen," diyerek kapıya yöneldi. "Gerçekten çok eğlenceli bir gece olacağa benziyor," dedi içinden. Kapı koluna uzanırken arkasına dönüp Yasmin'e, "Bu arada, Bay Bradford, Lisan'ın bir Sedikhan lakabı olduğunu söyledi. Ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Bir lakap mı?" Yasmin gülmeye başladı. "Bence ileride sen de onu böyle çağıracaksın," dedi tatlılıkla. "Anlamı 'can' demektir."

Clancy Donahue kendi uzun adımlarını Billie'nin ufak adımlarına uydurmaya çalışırken, "Çok düşünceli bir hâliniz var Bayan Callahan," dedi. Labirent gibi koridorlar boyunca hemen hemen hiç konuşmadan yürümüşlerdi ve şimdi Clancy Donahue'nin mavi gözlerinde meraklı bir bakış belirmişti.

Clancy'ye imalı bir bakış atarak, "Öyle mi?" diye sordu Billie. "Nasıl düşünceli olmayayım ki? Silahlı güvenlik güçleriyle, hükümdarlarla, ölüm ve yaralamaya gönderme yapan gizemli konuşmalarla dolu bir kalenin ortasına düştüm. Buna ek olarak sanki Tanrı'ya tapar gibi taptığı eksantirik bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

adamın yatağını onurlandırmam için Yasmin tarafından seçilmiş olduğumu düşünüyorum." Merakla başını sallayarak "Herkes tarafından 'yar' olarak adlandırılan birini kim duymuştur ki?" dedi.

Donahue'nin sert suratı bir gülümsemeyle yumuşadı. "Yasmin sana söyledi mi? David buna hiç memnun olmayacak. Bu küçük lakap onu mahcup ediyor." Yüzündeki gülümseme kayboldu ve meraklı gözleri tekrar savunma pozisyonuna geçti. "Ama böylece sen de Sedikhan'daki herkesin David hakkında ne düşündüğünü anlamış oldun. Burada, Zalandan'da insanların ona taptığını düşünmekte yanılıyorsun, çünkü bu insanlar onu seviyorlar." Dudaklarını sıktı. "Ve David'in Ortadoğu'daki en büyük güçler olan Karim ve Alex Ben Raschid'in ikisi tarafından da korunduğunu görebilirsin. İkisi de çok acımasız insanlardır Bayan Callahan, ama David'in onların gözünde çok özel bir yeri var. Ve onun kılına zarar verebilecek bir insanın başına neler gelebileceğini söylememe bilmem gerek var mı?"

Billie'nin gözleri dehşetle açıldı. Donahue'nin sözlerindeki tehdit, görmezden gelinemeyecek kadar barizdi. Açıktan açığa ona gözdağı veriyordu. "Tüm bunlar en az diğerleri gibi absürd," dedi şaşkın şaşkın. Tanrı aşkına benim gerçekten sevgili Lisan için bir tehdit unsuru olacağımdan mı şüpheleniyorsunuz?"

Donahue, "Ben şüpheci bir adamımdır Bayan Callahan," dedi usulca. "Özellikle de sizi ve David'i bir araya getiren rastlantıdan şüphe ediyorum. Bir olasılık olmakla birlikte David için fiziksel açıdan bir tehdit olmayabilirsiniz,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

önceden aktrislerin Delilah oyunu için işe alındıkları bilinirdi. Bilhassa sizin de olduğunuzu itiraf ettiğiniz ikinci sınıf aktrisler." Omuzlarını silkerek devam etti. "Ama eğer Ladram'la bir bağınız yoksa bile zengin bir koca ya da sevgili avına çıkmış biri olma ihtimaliz de var. Sizi uyarmalıyım ki Karim ve Alex, David'in böyle bir tuzağa düşürülmesinden hiç hoşlanmazlar, hatta diğer fiziksel tuzakları böyle bir tuzağa tercih ederler."

Billie kocaman açılmış gözlerinden ateşler saçarak, "Bu adamı tanımıyorum bile," diye heyecanla atıldı. "Onun hakkında hiçbir şey bilmezken zengin biri olduğunu bilmem nasıl mümkün olabilir?"

"Küçük bir araştırmayla üç yıl önce Karim'in David'e doğum gününde hediye olarak birkaç dönüm arazi verdiği çok rahat öğrenilebilir," dedi alaycı bir tavırla. "Bununla birlikte bu arazilerden sağlanan gelirin neredeyse Oklahoma'nın petrol geliriyle aynı olduğu da. Sonra küçük bir araştırmayla David'de yarı zihinsel gerilik olduğunu da öğrenebilirdiniz, bir erkek bedeninde bir çocuk aklı taşıdığını yani. Böylece kötü niyetli iseniz onu çok kolay kandırabileceğinizi bilirsiniz."

Zihinsel gerilik mi, diye tekrarladı içinden Billie. O bilgelikle parlayan gözlerin sahibi olan altın adamda mı? İçinde çok derinlerde bir yerde felaket bir acı duydu. "Hayır," diye inledi. "Yalan söylüyorsunuz. David'in zihinsel hiçbir rahatsızlığı yok. Olamaz böyle bir şey."

Donahue gözlerini kısarak Billie'ye baktı. "Bilmiyordunuz yani," dedi yavaşça, sonra pis pis sırıtarak, "eğer va-

BELONGSTO KAKTÜS TEAM

satın biraz üstü bir aktris olduğunuzu söylememiş olsaydınız David'le ilgili hiçbir bilginiz olmadığına inandığımı söyleyebilirdim."

Billie boğazında iri bir yumru hissetti. Gözyaşları içinde çaresizce, "Onun zekâsında hiçbir gerilik yok," dedi. "Çok keskin bir zekâya sahip o. Biraz eksantrik olabilir ama kahrolası bir zihinsel problemi olduğunu söyleyemezsiniz bana."

"Sakin olun." Donahue'nin soğuk gözlerinde ilk kez bir sıcaklık belirtisi görülüyordu. "Haklısınız, şu an David'in bir sorunu yok. Zekâsı bir bıçak kadar keskin ve parlak. Ama ben üç yıl önceden bahsediyorum. Üç yıl önce zekâ geriliğine benzeyen bir rahatsızlığı vardı." Sesini sertleştirerek devam etti. "Okuldayken algının kapılarını açtığı ileri sürülen haplardan birini denemiş ve bu lanet haplar onu neredeyse bitkisel hayatın eşiğine getirmiş. Yıllarca bir çocuk gibiydi ama gitgide zekâsını yeniden kazanmaya başladı. Sabrina ve Alex dört buçuk yıl önce onu Sedikhan'a getirdiklerinde onun yeniden iyi olacağından emin değillerdi."

"Ama iyileşti," dedi Billie, içinde büyük bir rahatlama duyarak ve David Bradford'a karşı içindeki diğer tüm duygular kadar gizemli bir şükran duygusu hissederek.

"Evet, iyileşti," diyerek Donahue onu onayladı. "Bunun doğal bir iyileşme mi, yoksa Karim'in dünyanın dört bir yanından getirttiği doktorların uyguladıkları yöntemler sonucu doğan bir iyileşme mi olduğunu bilmiyorum." Gülüşünde bir keyif ile "Karim muhtemelen sağlık problemleri yüzünden Sedikhan hükümdarlığından çekilmek zorunda kaldı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Aslında arka planda kalıp Alex'e ülkeyi yönetmekle ilgili tecrübelerini aktarmak istiyordu. Uğraşacak bir şeye ihtiyacı vardı ve o da David'i seçti. Alex ve Sabrina'nın Marasef'teki yeni hayatlarına alışmaları için zamana ihtiyaçları olduğunu gerekçe gösterip Zalandan'dan kayboldu." Donahue aklına bir şey gelmiş gibi güldü. "Alex ve Sabrina, Karim'in David'i almasını istemiyorlardı ama onu kırmamak için vermeyi kabul ettiler. Karim yaşlı bir adamdı ve çok hastalanmıştı. Nasıl olsa David'in rahatsızlığıyla uğraşamaz ve David'i kendilerine geri gönderir diye bekliyorlardı. Ama öyle olmadı."

"Nasıl oldu?"

"Karim, David'i sevmeyi öğrendi," dedi Donahue kısaca. "Daha önce hayatı boyunca yaşlı kaplanın herhangi bir insanı gerçekten sevdiğini sanmıyorum. Alex ve Alex'in kuzeni Lance için temkinli bir sevgi duyardı. Her ikisinin de çok güçlü ve bağımsız kişilikte olmalarını kendine bir tehdit unsuru olarak görmesi, onlara sevgisini tamamen vermesini engelliyordu. Ama David'le bu engel kalktı. O çok güzel, çok özel ve hayatı boyunca böyle kalacak bir çocuktu." Mavi gözleri parıldadı. "Karim, David'in iyileşip onun için bir başka tehdit unsuru olabileceğini hiç aklından geçirmemişti. Bunu anladığındaysa çok geçti. David yaşlı adamın tüm savunma duvarlarını yıkmıştı ve Karim kendini tamamiyle David'e adamıştı." Donahue'nin yüz ifadesi aniden değişti. "Zihinsel gücünü tekrar kazanmasına rağmen David'in üzerinde o çocuksu saflık ve masumiyet hâlâ devam ediyor. Bu da onu insanlara karşı çok korunmasız kılıyor. Eğer onun bu saflı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ğından ve savunmasızlığından yararlanmak gibi bir amacınız olursa, iki kere düşünmeniz çok akıllıca olurdu Bayan Callahan."

"Tekrar başa mı döneceksiniz?" diye sordu Billie içini çekerek. Her nasılsa Clancy, Callahan'ın imalı sözlerine az önceki gibi sinirlenmiyordu artık. Bu gaddar görünüşünün altında sevimli bir şeyler yatıyordu aslında. "Zalandan'a gelmeden önce David Bradford'la ilgili hiçbir şey bilmediğime inanacağınızı düşünüyorum."

"Size inanmak istiyorum," dedi Clancy ılımlı bir tavırla. "Çok sempatik bir bayansınız ve dürüst olduğunuzu da umuyorum. İşim icabı anlattığınız gibi biri olduğunuzdan emin olmak zorundayım Bayan Callahan."

"Anlıyorum," dedi Billie muzur bir şekilde gülümseyerek. "*Femme fatale* denilen kadınlardan biri olmak ilginç olabilirdi." Vamp bir şekilde kirpiklerini kırpıştırıp ona bakarak, "Bu şekilde mi olunuyor? Benden özür dilemek zorunda kalacaksınız ama bu rolde çok acemiyim."

Clancy, "Korkarım ki acemi olduğunuz çok belli," dedi. "Bir Mata Hari* değilsiniz Bayan Callahan."

İçeri girmek üzere oymalı tik ağacından yapılmış kapının önünde duraklamışlardı ki, "Billie," diye uyardı Callahan'ı. "Birlikte bu kadar şey paylaştıktan sonra birbirimize karşı resmi olmamız biraz saçma. Öfke, şüphe" –Billie sesini dramatik bir şekle sokup ekledi–"ve entrika." Kapıyı işa-

* İsmi kendinden sonraki bütün kadın casuslar için lakap olmuş, 1. Dünya Savaşı'nın ünlü kadın casusu. (Ç.N.)

ret ederek, "Kaplan'ın yuvası mı?" diye sordu.

Donahue gülümseyerek, "Kaplan'ın yuvası," diye onayladı. "Ama sana bir önerim var. Onu biraz idare etmeye çalışmalısın... Billie."

Clancy kapının tokmağına uzanırken, "Oh, onu idare edebilirim," dedi Billie neşeli bir şekilde. "Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Gel ve nasıl idare ediyorum, izle."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

3

İçeri girdiklerinde Billie duraksadı, gözleri duvardaki tabloya takılmıştı.

"David," dedi kısık bir sesle.

Hem David'ti hem de değildi. Elinde kürekle yere çömelmiş, saçları güneşte beyaz altın gibi parlayan bu adam çok daha genç, çok daha estetik ve bir şekilde daha az erkeksi görünüyordu. Ama çok güzeldi. Kimse buna itiraz edemezdi. Bir bahçedeydi, üzerinde rengi solmuş bir kot pantolon ve mavi, eskimiş bir iş gömleği vardı. Alnındaki terler için mavi-beyaz bir bandana takmıştı başına ve arkaya doğru taralı saçları garip bir saç örgüsüyle omzuna geliyordu. Bu şekilde yüzünün tüm hatları daha ön plana çıkıyordu. Bandana ona hafiften vahşi bir hava vermişti ama tablodan dı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şarıya bakan gözlerinde vahşiliğin esamesi yoktu. Safir mavisi, sevecen ve parlak gözleri tuhaf bir bilgelik ve zekâ ile ışıldıyordu. Evet bu David'ti.

"Olağanüstü güzel, değil mi?" diye Clancy kulağına fısıldadı.

Billie, "Ne?" dedi dalgın bir şekilde, sonra gözlerini tablodan almaya zorladı kendini. "Oh, evet, çok çarpıcı." Kendine gelmek istercesine kafasını sallayarak bu göz alıcı resmin altındaki masada hükümdar koltuğuna yayılmış adama dikkatini odaklamaya çalıştı.

Donahue'nin deyişiyle kaplan, yani Karim Ben Raschid, tam anlamıyla öldürücü pençesini kaldırmış bir kaplan gibi yırtıcı görünüyordu. Jest için yaptığı el hareketleri nezaketten çok, tehditkâr bir ifadeyi çağrıştırıyordu. Üzerine giydiği beyaz entarisinin açık bağrından göğsündeki kıllar açığa çıkıyordu. Karim kırklı yaşlardaki bir adamın güçlü ve dinç vücuduna sahipti. Koyu renk saçları ve sakallarının arasında sadece yer yer kırlar görülüyordu. Gözleri avını gözleyen bir şahin gibi keskin ve delici bir şekilde parlıyordu. Altın bir kalemle maharetle oynayan güçlü ve büyük elleri bunu yıllardır yaptığını gösteriyordu.

"Ah, Bayan Callahan, evime hoş geldiniz." Sesi bir çello sesi kadar yumuşak ve sıcaktı ve gülüşü çok cana yakındı. "David ve Clancy sizin ne kadar güzel olduğunuzu söylediler ama eksik söylemişler. Casbah'ımızı süsleyen ne kadar da nadide bir hazinesiniz."

Clancy'nin kapının önünde yaptığı uyarıdan sonra Billie böyle bir adamla karşılaşmaya hazır değildi. Eğer birkaç

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gününü burada geçirmek zorunda kalacaksa, dobra dobra konuşarak bir an önce hakkındaki önyargıları silmeye çalışması gerekiyordu. Makam masasına doğru ilerlerken ayakları değerli Kırman halısının tüylerinin içine gömülüyordu.

"Şeyh Ben Raschid, misafirperverliğinize minnettarım ve sizin kadar süslü ve yapmacık cümlelerle cevap vermemi beklediğinizi biliyorum." Derin bir nefes aldı ve çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Benden ne umulduğunun farkında olduğumu bilmenizi istiyorum. Ama böyle bir şey yapmak gibi bir niyetim yok."

Ben Raschid koyu gözlerini kırpıştırdı. "Gerçekten mi?" dedi sakince. "Peki o zaman ne yapma niyetindesiniz Bayan Callahan? Sanıyorum ki nezaket sizin öncelik sıralamanızda ilk sıralarda yer almıyor."

"Sizinse nezaket notunuz çok yüksek fakat ikiyüzlülükte sıfırın altındasınız," dedi Billie diklenen bakışlarla. "Oyunu bu şekilde oynamak benim tarzım değil. Hepimiz kartlarımızı masanın üzerine açalım, ne dersiniz? Clancy benim gözbebeğinize kancayı takmak için bir kumpas kurduğumu ya da onu öldürmeye geldiğimi düşünüyor. Her ikisini de yapmak gibi bir amacım olmadığını söylediğimde bana inanacak mısınız? Üç gün sonra beni hiç görmeyeceksiniz. Ladram diye bir adamdan bugüne dek haberim yoktu, adını bile duymamıştım."

Ben Raschid gayet soğuk bir şekilde, "Açık sözlülüğünüz çok inandırıcı Bayan Callahan," dedi. "Ben de ikiyüzlülüğü hiç sevmem ama bazı durumlarda çok işe yaradığını görebiliyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Oh, Tanrı aşkına, bana bir bakın." Billie hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kollarını kaldırdı. "Hangi üşütük kötü adam benim gibi birini yem olarak seçer ki? Seksi bile değilim. Benim de kendime göre özelliklerim var ama kesinlikle eskort kadınların yapıldığı bezden değil benim kumaşım."

"Ama David'in ilgisini çektiğiniz besbelli," diye cevap verdi Ben Raschid. "Tüm içtenliğimle sizi karşılamam için bana ısrar etti. Belki Laram bizim sandığımızdan daha zekidir. Bu derece ince bir zekâya sahip olduğunu düşünmemiştim ama hınç Landram gibi fareleri böyle kurnaz yapabiliyor." Gözlerini kıstı. "Şu an kaçak olarak yaşıyor, sana iyi para ödeyemez. Ama diğer taraftan benim sonsuz kaynaklarım var. Eğer saf değiştirmeyi düşünürsen ve Ladram'ın yerini söylersen, sana karşı çok cömert olmaya hazırım." Gülümsemesinin ürkütücülüğü karşısında, Billie elinde olmadan titredi. "Ladram yakalandığında başına çok kötü ve ölümcül şeyler gelecek. Onunla aynı kaderi paylaşmak istemezdin, inan bana."

Aman Tanrım, bu adam tam bir vahşiydi. "Çok gaddar konuşuyorsunuz," dedi Billie yavaşça gülümsemeye çalışarak. "Bu zavallı adam bu kadar kanına susamak için ne yaptı?"

Clancy, Billie'nin yanına doğru adım atarken, "Bu 'zavallı' adam Sedikhan'daki tüm pis işlerin ve uyuşturucu trafiğinin kilit adamıdır," dedi sert bir şekilde. "Mafyayla ilişkisi olduğu da söyleniyor ama David yüzünden kaçak hayatı yaşamaya başlayınca zayıf halka durumuna düştü ve maf-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ya da onu bıraktı. Sekiz ay önceydi, o zamandan beri Ladram, tehdit mektupları ve telefon yağmuruyla David'i taciz ediyor."

"Bıçak." Billie, David'in dalga geçer gibi söylediği bu kelimeyi tekrar etti.

Ben Raschid boğuk bir sesle, "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

Clancy, "David söyledi," diye atıldı. "Ben de oradaydım."

"Nasıl da savunuyorsun onu Clancy?" Ben Raschid'in sesi ipeksi bir yumuşaklıktaydı. "Bence düşündüğümden de tehlikeliymişsin."

"Şimdi de en güvendiğiniz adamınızı baştan çıkarmakla mı suçlanıyorum? Sizi öyle çekici bile olmadığıma nasıl ikna edebilirim."

"Edemezsin Billie," dedi David usulca kapıdan. "Hiç kimse senin ne kadar güzel olduğunu göremeyecek kadar kör olamaz." Yanlarına geldi. Üzerindeki şık siyah smokini altın gibi parlayan bakışlarının güzelliğini daha da belirginleştirmişti. Pırıl pırıl mavi gözleri ışıyordu. "Hiçbirimiz bu kadar kör olamayız."

"Saçma," dedi Billie kısaca. "Buna bir son verecek misiniz? Kimseyi baştan çıkarmadığıma dair her birinizi ikna etmek için burada göbeğimi çatlatıyorum."

Clancy, "Aslında tam olarak baştan çıkarmak diyemeyiz Karim," diye kendi kendine mırıldandı.

Ben Raschid omuzlarını silkti. "Ama akıl çelici ve David gibi bir adamda aynı sonucu verecek kadar etkileyici."

"Görüyor musun? Ne yaparsam yapayım yanlış anlaşı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lıyor. Beni Lucrezia Borgia* olarak görmeye kararlılar."

David tatlı bir şekilde gülümseyerek, "Zavallı bebeğim," dedi. "Sana çok zor anlar yaşattılar değil mi? Ama gayet iyi dayandın." Karim'e dönerken yüzündeki gülümseme silindi ve ses tonu fark edilir derecede soğuk bir hâl aldı. "Onu bezdiresiye sorguya çekiyorsunuz, değil mi Karim? Senden ona hoş geldin demeni istemiştim, gözdağı vermeni değil."

Karim, Billie'nin keyfinin yerine gelmesine bozuldu. Savunma yaparcasına, "Onu gayet kibar bir şekilde ağırlamaya çalıştım," dedi homurdanarak. "Ama buna izin vermedi. Anlaşılan böyle medeni nezaket gösterilerinden hoşlanmıyor hanımefendi. Gerçekte o bana saldırdı."

David, gözleri Billie'nin ve Karim'in kızgın yüzleri arasında gidip gelerek, "İlginç," dedi. "Billie'nin saldırıları karşısında gayet iyi bir şekilde ayakta kalmış görünüyorsun. Ayrıca ilk meydan okumada tüm nezaketten vazgeçilmiş." Billie'ye candan bir samimiyetle gülümsedi. "Oyun oynamayı sevmemene, dobra olmana memnun oldum, ben de sevmem dağ lalesi. Bu, aramızdaki ilişkinin gelişimini oldukça hızlandıracak."

"Bizim aramızda hiçbir ilişki yok," dedi Billie ellerini hızla saçına atarak. "Herkese anlatmaya çalıştığım bu işte. *Sana* anlatmaya çalıştığım da bu." David'e sert bir şekilde baktı. "Ve oyun oynamayı sevmediğini pek düşünmüyorum.

---

* Rönesans dönemi İtalyası'nda kocalarını öldürmekle suçlanmış ama daha sonra temize çıkmıştır. (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Senin şu küçük Shangri-La* çölünde benimle oyun oynayarak vakit geçirmek senin için çok eğlenceli olacaktır ama benim ne düşündüğümü ya da ne hissettiğimi zerre kadar önemsemiyorsun."

David birden durgunlaştı. "Yanılıyorsun Billie" dedi yavaşça. "Seni gerçekten çok üzmüşler." Elini ellerinin arasına aldı. "Ben seni üzmeyeceğim. Öfke ve kalp kırmayla ziyan edecek vaktimiz yok. Moralini düzeltmeye çalışmanı istiyorum." Karim'e dönerek ters bir şekilde, "Bence bu akşamki hoş geldin yemeğini iptal etmeliyiz. Billie'yi daireme götürüyorum. Orada yemek yiyeceğiz ve belki kırdığınız kalbini tamir edebilirim. Onu bir sonraki görüşünüzde umarım ondan özür dileme fırsatı yakalarsınız," dedi.

Karim hiddetlendi. "Özür dilemek mi? O kadar kolay kırılacak kadar çıtkırıldım biri değil o. Çok güçlü bir hanım. Bence bu münakaşadan benden daha az hasar alarak çıkmıştır."

"Evet, güçlü ama bu arsızlıklar karşısında kalbi kırılacak kadar da hassas." David döndü ve Billie'yi kapıya doğru götürürken, "Ben onu asla incitmezdim, Karim," dedi.

"David ..."

David döndü, Karim'in ateş saçan şahin gözlerinde gururla çatışan yalvarırcasına bakışlarını görünce sevecenlikle gülümsedi. "Tamam Karim. Sadece bir hata yaptın. Benim için özel biri o ve ona nazik davranmalısın. Bu benim için

---

* Sahte cennet (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

çok önemli."

"Hata yapan sensin!" dedi Karim sesini yükselterek. "Ona güvenerek kendini tehlikeye atıyorsun. Daha da fazlası o güçlü biri. Ve senin de güce karşı zaafın var David. İnsanlardaki zayıflık onlara karşı sende şefkat duygusu uyandırıyor ama güç seni cezbediyor. Ladram bunu biliyor olmalı. Seni araştırdı."

"Hata yapmıyorum," dedi David yumuşak bir şekilde. "Gücünü yardım etmek dışında hiçbir şey için kullanmayacağını göremiyor musun?"

"Hayır, göremiyorum." Karim sinirli bir şekilde sabırsızca konuşuyordu. "Ve sen de göremezsin. O koca bir bilinmeyen. Onu tanımıyoruz."

"Ben çok iyi tanıyorum." David'in gülüşünden yayılan sıcaklık Billie'yi çepeçevre sarmaladı. "Ve onu daha iyi tanıyacağım. Buna alışsan iyi olur Karim." Odadan çıkıp kapıyı arkalarından kapattıkları için Karim'in kaşları çatılmış suratını ve Donahue'nin keyifli gülümsemesini görmediler.

Daha sonra David, Billie'nin koluna girdi, mozaik koridor boyunca o kadar hızlı yürüyordu ki yürürken Billie adımlarını ona yetiştirmek için neredeyse seke seke ilerlemek zorunda kalıyordu. "Bütün bu olanlardan dolayı çok üzgünüm Billie. Sana böyle davranacaklarını tahmin etmeli ve seni yalnız bırakmamalıydım. Bu asla bir daha olmayacak. Karim bu konuda ne kadar ciddi olduğumu şimdi gördü."

"Tüm bunlar benim için çok fazla," dedi Billie neredeyse inleyerek. "Bu yaşadıklarımın gerçek olduğuna inanamıyorum. Biraz yavaş olmanı istesem çok mu fazla olur? Nefes

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nefese kalıyorum."

David, Billie'ye bakarken adımlarını yavaşlattı ve, "Mecazi anlamda mı, gerçek anlamda mı?" diye sordu. Sonra "Bence her ikisi de," diye kendi kendine karar verdi. "Sana göre çok hızlı gidiyorum, değil mi dağ lalem? Bana yetişmen ve içinde benimle ilgili düşünceler yeşertmen için zamana ihtiyacın var." Gözleri buğulandı. "Sana söz veriyorum. Bunların yeşermesi için seni asla zorlamayacağım."

"Zaten senin bir şey yapmana gerek yok, başka herkes bunu senin için yapmaya hazır bekliyorlar" dedi Billie yakınarak, "Yasmin neredeyse beni gümüş bir tepsi içinde sunacaktı sana." Parlak beyaz lame elbiseye dokundu. "Yasmin'in söylediğine göre, senin son eskort kadının kadar çekici olmasam da elinden gelenin en iyisini yapmış beni hazırlamak için."

David, Billie'ye hayran hayran bakarak, "Bu elbise onun muymuş?" diye sordu. Billie yeniden onu çepeçevre saran sıcaklığı duydu. "Hayal meyal hatırlıyorum bu elbiseyi. Senin üzerinde çok başka durmuş canım."

"Farklı durduğunu tahmin edebiliyorum," dedi Billie soğuk bir sesle. "Yasmin'e göre Bayan Nazare çok daha seksiymiş."

David, "Ben bunu söylemek istemedim," dedi. "Shareen'ın üzerinde bu sadece bir elbiseydi. Senin üzerinde ise benim güzel, alımlı çiçeğimi taşıyan değerli, ışıltılı bir vazo gibi duruyor." Gözleri parıldayarak, "Şunu da bilmeni istiyorum ki, bu elbisenin içinde seni Shareen'dan çok daha seksi buluyorum," diye ekledi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Buna inanmak çok zor," dedi Billie bakışlarını ondan kaçırarak.

David kafasını salladı, şakayla karışık, "Biliyorum" dedi. "Seksi değilsin, istediğin oldu mu şimdi? Bu konuda birilerinin sana gerçeği göstermesi lazım." Birden ciddileşti. "Shareen konusu canını mı sıktı? Ama sıkmamalı Billie. Ben bir aziz değilim. Diğer erkekler gibi benim de seks ihtiyacım var, Shareen ve onun gibi diğerleri de bu ihtiyacımı gidermek için varlar." David sesini pesleştirerek samimi bir şekilde devam etti. "Onlar işlerini yapıyorlar ve ben de karşılığını ödüyorum. Ama seninle aramızda olanlar tamamen farklı."

Billie, onun içine yayılan sıcaklığı korumaya çalışarak, "Evet, Yasmin o kadının senin için hiçbir değeri olmadığı konusunda beni iknaya çalışmıştı," dedi hafifçe.

David kaşlarını çattı. "Bu doğru değil. Herkesin bir değeri vardır ve herkes bize verilmiş olan bir hediyedir. Bana verilmiş hediyelere çamur atarsam kıymet bilmez adi bir herif olurum." Billie'nin ellerini sıkarak devam etti. "Yani bazı hediyeler diğerlerinden çok daha fazla değerlidir. Fiziksel tatmin çok fazla şey ifade edebilir ama mutluluk–" koyu mavi gözleri sımsıcak ışıdı "–mutluluk sonsuza kadar sürebilir Billie."

Billie nefes almayı unutmuştu, baş döndürücü bir sıcaklığın, damarları boyunca ağır ağır gezindiğini hissediyordu. Bunu yapmasına niçin izin veriyordu? Yeryüzünde kafasına bir şey takmadan oradan oraya daima bir çingene gibi göç eder, bazen bir yerlerde geçici bir süreliğine kalır, orada kalıcı olmayan ilişkiler kurar, kısa süreli gönül maceraları

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaşar, bunun keyfini çıkarır ve sonra hareket zamanı gelince yine oradan oraya dolaşmaya devam ederdi. Yaşadığı ilişkilerden hiçbiri onu gerçekten etkilememişti ama onu güneş gibi ısıtan bu çemberin içinde kalırsa asla yoluna devam edemeyeceğinden korkuyordu.

"Hayır!" Ellerini birdenbire hızla David'in ellerinden çekti ve sinirli hareketlerle elbisesinin kalça kısmının ipeksi yüzeyini çekiştirerek düzeltti. "Bunların hiçbirinin benimle bir ilgisi yok. Neden bunu anlayamıyorsun?" Gülümsemeye çalıştı. "Ve diyorsun ki herkes değerlidir ve herkes sana verilmiş bir hediyedir. Peki ya şu duyduğum Ladram ne olacak? Hiç de insanlığa verilen bir hediye gibi durmuyor."

Onunla karşılaştığından beri ilk kez David'in yüzü asıldı ve gözlerindeki sıcaklık kayboldu. "Yanıldığımı kabul ediyorum," dedi ters bir şekilde. Her bahçede çevresindeki güzelliklere zarar vermeye çalışan yabani otlar biter." Gülümsemesi keskin bir bıçak gibi soğuktu. Yapabileceğin tek şey onları yolarak çevreye verecekleri zararı engellemeye çalışmaktır. O seni yok etmeden önce sen onu yok edersin."

Billie, güneş birdenbire bulutların ardına çekilmiş gibi titredi. David'in bu yönü onu korkutmuştu. Konuyu değiştirmek isteyerek, "Bir diğer çiçek teorisi," dedi. "Konuşmaların genellikle bu minvalde oluyor. Bahçe uğraşın olduğunu göz önüne aldığımızda çok normal aslında böyle olması. Seni bahçede çalışırken resmeden şu duvardaki tabloyu gördüm. Zalandan'da mı yapıldı o yağlıboya tablo?"

David kafasını salladı, yüzündeki ifade yumuşadı. Marasef Sarayı'nın bahçesinde Lance Rubinoff yaptı o tabloyu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Benim de bir bahçem var burada ama Marasef'tekini daha çok seviyorum. Açık havada olmayı ve yüzümde güneşi, saçlarımda rüzgârı hissetmeyi hep sevmişimdir. Bitkilerin büyümeleri için çölün ortasında hava çok kuru ve sert, bu yüzden Karim benim için bir sera yaptırdı. Benim için çok özel bir yer orası." Ciddileşerek, "Sana orayı göstermek istiyorum Billie, ama şimdi değil. İkimiz için de çok özel bir zamanda burayı paylaşmak istiyorum seninle. Şimdi güneşi görmek için toprağa daha yeni yeni kök salmaya başladık. Çiçek açmaya başladığımız zamanı beklemeliyiz bunun için. Anlaştık mı?"

Çiçek açmak... Ne kadar da güzel ve dokunaklı bir tabir. Kelimeleri söyleyen balın koyu rengine benzer sesi gibi güzel. "Tamam, anlaştık," dedi Billie, sanki bir rüyadaydı ve birdenbire David'in yüzünde belirmiş aydınlık gülümsemeyle ödüllendirilmiş gibiydi.

"Güzel," dedi David. Tik ağacından yapılmış kütüphane kapısı gibi devasa oyma kapının önünde durdular. David yavaş yavaş kapıyı açarken, "Şimdi daireme gireceğiz ve ayakkabılardan, gemilerden, balmumundan, lahanalardan, krallardan konuşacağız," dedi. Billie'ye göz kırparak devam etti. "Eğer şanslıysan, konuşma aralarında senin bir ya da iki lokma atıştırmana izin verebilirim."

David'in saray yavrusu odası biraz maskulen olsa da ona verilen daireden çok daha lüks ve sıcaktı. Beyaz mozaik döşemeli taban, krem ve bej renkli Arap halısıyla kaplıydı ve geniş Osmanlı yatağının üzerindeki örtünün rengi sonbahar yapraklarındaki ateş kırmızısıydı. Odanın bir duvarını bü-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yük, gül ağacından yapılmış, eskitilmiş bir masa kaplıyordu. Masanın üzerinde bir *IBM Selectric* daktilo, birkaç tomar kâğıt, kitaplar ve manüskriler vardı. Her yer bitki ve yeşilliklerle doluydu ve bilhassa köşede parlak koyu renk saksısının içinde muhteşem beyaz çiçekleriyle mağrur bir şekilde uzanan çiçek çok güzeldi.

David kırmızı yastıklı hasır iskemleyi uzatarak, "Şöyle otur," dedi. Smokinini omuzlarından atarak diğer uçtaki oyma kapıya doğru ilerledi. "Bir dakikaya kadar yanında olacağım. Yemeğimizi odaya getirmelerini isteyeceğim ve üzerimdeki bu terzilik abidesinden kurtulacağım." Yüzünü ekşiterek ekledi. "Karim yemek için böyle giyinmemizden hoşlanır. Ama benim gibi bir kovboy için bu çok fazla."

Billie, David'in arkasından kapının oymalarına bakarak derin düşüncelere daldı. Bahçıvan, kovboy, şeyhin ve prensin arkadaşı, Lisan. Çok fazla şey birdendi ve nereye dönse onun yeni bir yüzüyle karşılaşıyordu. Sırada keşfedeceği hangi yönü vardı? Gözlerinin merak içinde daktilonun yanındaki üzeri yazılı kâğıtlara kaymasını engelleyemedi ve kendini mıknatıslanmış gibi oraya doğru çekilirken buldu.

Bu manüskriler çok profesyonelce yazılmışlardı, 'Bradford' nişanı vardı hepsinde ve sayfa numaraları daktiloyla çok muntazam bir şekilde konmuştu. Dudaklarından bir keyif ifadesi geçti. Diğer bir yüzünü daha keşfetmişti. Öyle görülüyordu ki David çok hevesli bir yazardı da aynı zamanda. Aklına bir şey düşmüşçesine gülümsemesi birden kayboldu ve masanın köşesine özensizce konulmuş deri ciltli iki manüskriden birine uzandı. Üzerindeki yazılar altın va-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rakla yazılmıştı. Sırttaki bu yazıyı daha önceden biliyordu, çok okunmaktan sayfaları kıvrılmış bir hâlde cipinin bagajında duran, ekstaziler üzerine çok ciddi eleştiriler içeren ve dokuz ay çok satanlar listesinde kalan *The Growing Season*'ın yazarının adı yazılıydı sırtta, David Bradford.

"Zamanın olursa okumanı isterim," dedi David kapıdan içeri girerken. "Benden çok şey var o kitabın içinde. Bu kitap sayesinde beni daha hızlı tanıyabileceğini düşünüyorum." Koyu renk bir kumaş pantolon giymişti, krem rengi gömleğinin kollarını sıvamış ve bronz tenini açıkta bırakacak şekilde üstten birkaç düğmeyi iliklememişti.

"Bir önceki kitabını almıştım zaten," dedi Billie güçlü bir sesle. "Okuduğum en güzel kitap." Sarsılarak gülmeye başladı. "Ama sen bu kitabın senin olduğunu söyleme gereği hissetmedin. Eleştirmenler bu kitabın yüzyıllarca ayakta kalacak bir kitap, bir klasik olduğunu söylüyorlar. Bu yeni kitabını bulmak için kitapçıların kapısını az aşındırmadım."

David önemsiz bir şeyden bahseder gibi, "Dört hafta önce çıktı. Yayıncım bu kitabın, ilkinden daha çok sattığını söylüyor," dedi.

Billie deri kaplı ciltlere işaret ederek, "Şimdi anlıyorum," dedi. "Herkes bir anlığına da olsa özel bir şeye dokunmak ister." Başını kaldırıp gözleriyle tüm odayı tarayarak ona baktı. "Her insanın verdiği bir hediye olduğundan bahsediyordun. Bana bu hediyeyi verdiğin için sana teşekkür ederim. Sanki benim için yazılmış gibi bu kitap." Omuzlarını silkip gülümsemeye çalıştı. "Milyonlarca insanın da aynı şeyi hissettiğine eminim. Belki de bu yüzden bir klasik olacak."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David yüzünü buruşturarak, "Bunu bilemiyorum. Herkesin bayılıp bayılmayacağı hakkında pek fikrim yok. Ben sadece bir hikâye anlatmak istedim ve güzel bir şey yaratmaya çalıştım," dedi. Yüzü düşünceli bir ifade aldı. "Huzursuzdum, bitkilerimle uğraşırken aldığım tatmini bana verecek zihinsel bir şey arıyordum." Gözlerinin derinlerinde bir ışık çaktı. "Yazmaya başladığımda beni umduğumdan da çok sardığını fark ettim. Her bir hikâye, işlenmeye hazır bir bahçede bir bitki yetiştirmek gibiydi. Konuyu bulmak, karakterleri geliştirmek, sonra onları büyütmek, hikâyenin gelişmesini ve zihninde çiçek açmasını izlemek ve onları kâğıda dökmek." Kafasını salladı ve özür dilercesine gülümsedi. "Özür dilerim, tüm bunlar benim için daha çok yeni, o yüzden biraz heyecanlıyım. Billie'nin yanına geldi, elinden kitabı alıp masanın üzerine bıraktı. "Editörüm ikinci kitabımın bir kopyasını gönderecek. Eğer kabul edersen onu sana vermek istiyorum."

Billie tam, "Hayır, bunu kabul edemem," diyordu ki, David'in gözlerindeki isteği görünce dudağını ısırdı. Onun gözlerinde gördüğü yakarış kalbini acıttı. Bu kitabı *istiyordu.* Bu kitaba sahip olmak bu güzel, eksantrik adamın bir parçasının her zaman onunla olması demekti. "Evet," dedi acelece, "evet, lütfen."

David'in yüzünde aydınlık bir gülümseme belirdi. "Yarın kitabı odana gönderteceğim ama bugün kitabın yazarına değil, bana konsantre olmanı istiyorum," dedi. Kapı hafifçe çalındı. "Ama önce yemekler. Karim harika bir aşçıdır. Bakalım bizim için ne hazırlamış?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Beyaz entarili, becerikli uşak yemekleri masaya hazırlarken Billie egzotik tabaklara bir göz attı. Tüm dikkati küçük, Şam işi kaplamalı masaya oturan bu altın adamdaydı. Sohbet hoştu ve ortam huzur vericiydi, karşısındaki adamdan güneşin doğması gibi yayılan sıcaklığın sihirli havuzunda gibiydi. Bu sıcaklık üzerindeki tüm baskıları eritiyordu ve Billie her şeyi unutup kendini sadece o ana bırakmış buldu.

Neden burada kalacağı şu kısa zamanın tadını çıkarmıyordu? David'e bir umut vermek korkusuyla bu kadar temkinli olmak ve endişelenmek çok saçmaydı. Yeni deneyimlere her zaman açık olmuştu ve burada yaşayacağı deneyimler daha şimdiden, bugüne dek yaşadıkları arasında en heyecanlısı olacağını gösteriyordu. Bu deneyimin nelere yol açacağını düşününce heyecandan içi ürperdi. Uşak masayı temizlerken bir an önce işini bitirip gitmesini sabırsızlanarak beklediğini fark etti.

Son on dakikadır David'in bakışlarının üzerinde olduğunun farkındaydı ve bu bakışlarda keyif, sevgi ve onu saran heyecanın aynısının bir karışımını görebiliyordu. Bu güzel gözler öyle sıcak, öyle sevgi dolu ve öyle bilgeydiler ki.

Uşak odadan dışarı çıkıp kapıyı kapatırken David nihayet dercesine masaya kadehini koydu. "Hiç gitmeyeceğini sanmıştım," dedi çocuksu bir sırıtışla. Sandalyesini arkaya doğru itti, ayağa kalktı ve birkaç saniye masanın başında durdu. Billie'nin elindeki kadehi alıp masaya koyduktan sonra onu kendine doğru çekti. "Hadi dağ lalem. Çiçek açmaları için filizleri güneşe biraz daha yaklaştırabilecek mi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yiz bakalım."

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Billie ürkerek.

David, "Sana dokunmak istiyorum," diye cevap verdi basitçe. "Ve senin de bana dokunmak istediğini düşünüyorum, öyle değil mi canım?" Billie'yi büyük, kırmızı yatağa doğru götürdü. "Aramızda gelişenleri hızlandırmaya çalışmayacağım ama şimdi ikimizin de istediği şeyi yapmamak için bir neden göremiyorum." Yatağın kenarında durdu ve derin bir şekilde gözlerine bakarak, "Tabi eğer seni yanlış okumadıysam," dedi.

Bu sözleriyle Billie'ye geri dönmesi için bir şans vermişti. Billie'nin istediği oyun oynamak ve rol yapmak değildi. Oyun oynamaktan her zaman nefret ederdi. Karşısındaki saf, içten gözlere bakarken asla oyun oynamayacağını biliyordu. "Beni yanlış okumadın," dedi hafifçe sallanarak. "Çılgınca değil mi? Bu öğle sonrasından beridir tanışıyoruz sadece." Dudaklarını ıslattı gergin bir şekilde. "Böyle bir şeyi hayatımda hiç yaşamamıştım."

"Gerçekten mi?" diye sordu David. Onu nazikçe yatağa oturttu, kendi de yanına oturdu. "Bunda gerilecek bir şey yok. Her şey çok doğal ve güzel. Dediğim gibi sadece yapraklarını tatlı tatlı okşayacağız ve ondan çıkan hoş kokuyu soluyacağız. Benim bedenimi zaten biliyorsun, benim de seninkini bildiğim gibi." Gözlerini takılır gibi kırparak, "Bizi rahatsız eden bir kum fırtınası olmadan sadece bu bilgimizi biraz daha ilerleteceğiz," dedi. Elbisenin askılarını hafifçe indirdi, bu bile bile yavaşça yapılmış hareket Billie'nin tüm vücudunda gezinen bir kamaşma yarattı. "Ne kadar çekici

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

omuzlar. Gerçek olamayacak kadar zarif ve güzel görünüyorlar," dedi David. Boynuna doğru uzanarak köprücük kemiklerinin altındaki çukurlara dudaklarıyla hafifçe dokundu. "Güçlü ve sağlam bir yapısı var, tıpkı diğer yerlerin gibi." Yatağa doğru Billie'yi nazikçe yatırdı, diğer omzundaki askıyı indirirken üzerine eğildiği yüze gülümseyerek baktı. "Zayıflığına rağmen bu kadar güçlü ve sağlıklı olduğun için çok memnunum canım. Eğer kırılgan olsaydın bu beni çok üzerdi."

Billie, "Her zaman bir katır gibi güçlüyümdür," dedi yüzünü buruşturup gözlerini sımsıkı yumarak. "Aman Tanrım, ne kadar da romantiğim. Sana bu tür şeylere alışık olmadığımı söylemiştim."

David'in ufak kahkahalarını duydu ve sonra diğer omzunda bir öpücük hissetti. "Çok iyiydin," dedi David ve yanına uzandı. "İleride daha da iyi olacaksın tabi."

"İleride de yine kırmızı yatak örtün olacak ama değil mi?" dedi Billie kızmış gibi yaparak. "Kırmızının içinde berbat görünüyorum. Saçlarım..." diye söylenmeye devam ederken göğüslerinin yukarısında David'in ipeksi dudaklarının sıcaklığını hissetti birden. Gözlerini açtı. David'in altın rengi saçları gözünün tam önündeydi. "Saçlarımız birbirine karışmış," diye fısıldadı.

David, "Fark etmedim," diyerek başını kaldırıp ona baktı. Billie'nin saçlarını arkaya doğru atarak, "İşte böyle," dedi. Gözlerine baktı ve yüzünü yüzüne yaklaştırdı. Değmeden dudaklarını üzerine eğildiği dudakların üzerinde gezdirdi. "Ama biz karışmıyoruz, değil mi canım? Biz uyuşuyoruz."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Cümlelerin arasında hızlı, nazik öpücükler konduruyordu. "Biz birbirimizi tamamlıyoruz. Senin yumuşaklığına karşı benim sertliğim." Kirli sakallarını Billie'nin yanağına duyumsal hazlar yaratan bir şekilde sürdü. "Senin pürüzsüzlüğüne karşı benim haşinliğim." Parmaklarını hafifçe boynunda gezdirerek kendi bronz tenine karşın onun kaymak gibi beyaz görünen tenine bakarak, "Renkler bile birbirini tamamlıyor," dedi. Dudaklarını Billie'nin dudaklarına yapıştırarak onu çok hassas bir duyarlılıkla öptü. "Her şeyimizle birbirimizi tamamlıyoruz." Tekrar öptü. "Ve bu her zaman böyle sürecek Billie, sonsuza dek."

Sonsuza dek. Söyledikleri kulağa o kadar güzel geliyordu ki, her şey bir rüya gibiydi. Birden irkilerek David'i itti. Bu bir rüya değildi ve hiçbir şeyin sonsuza dek süreceğine inanmazdı. Bu tür şeyler ona göre değildi. Böyle şeylere kendini kaptırmamalıydı. Zaten şu an bile incinebilecek kadar çok yakınlaşarak kendini yeterince tehlikeye atmıştı. "Hayır," dedi hafif bir sesle, elleri farkında olmadığı bir arzuyla istemsizce David'in omzunda dolaşıyordu. "Şimdi, yarın ve belki ondan sonraki gün. Ama sonsuza kadar değil David. Bunu bilmek zorundasın."

David gözlerini hafifçe kısarak Billie'nin üzgün yüzüne baktı. "Ah benim zavallı dağ lalem. Beni incitmemek için elinden geleni yapıyorsun, değil mi? Kimsenin acı çekmeyeceğine emin olmadığın müddetçe bu düşünceler haz duymanı engelliyor." Billie'nin ellerini tuttu, avuç içlerini göğsüne bastırdı. "Endişelenme. Beni dürüstçe uyararak elinden geleni yaptın sen. Eğer yaşayacağımız şeyden yara ile çıkarsam

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

seni suçlamayacağıma emin olabilirsin." Billie'nin ellerini güçlü ve kaslı göğsünde gezdirerek yüzünde neredeyse kedilere özgü bir hazla, "Bazı şeyler muhteşem riskler almaya değer," dedi. Billie tam konuşmak için ağzını açmıştı ki, David üzerine eğildi ve dudaklarını uzun bir öpücükle kapadı. Nefesi kesilen Billie onu öpen dudakların tadını biraz daha alma arzusuyla dudaklarını araladı.

David mükemmel bir lezzetin tadına her zerresine kadar varmak isteyen bir gurmenin iştahıyla onu öperken, Billie avuçlarının altında onun gümbürdemeye başlayan kalbinin atışlarını hissedebiliyordu.

David, dişlerinin pürüzsüz yüzeyini, ağzının karanlığının ılıklığını keşfederek, Billie'nin kasıklarında sıcak bir acıyla kamaşmaya sebep olan bir erotik bir ustalıkla dilini Billie'nin ağzında gezdirdi. Sonra kafasını kaldırdı, göğsü nefesinin şiddetiyle göğüs kafesini yırtarcasına inip kalkıyordu, boynunda şah damarı hızlı hızlı atıyordu. "Bir sen, bir ben," dedi boğuk bir sesle. "Sen de beni tatmak ister misin?" Billie hafifçe başını salladı, bakışları David'in nefesini hissedebileceği kadar yakın dudaklarına kilitlendi.

"Hadi gel ve beni al."

Billie'nin kabul etmek için ikinci bir davete daha ihtiyacı yoktu. Sabırsızlıkla başını kendine çekti, diliyle dudaklarının ve dişlerinin tadını hissetti ve dilini yakalayarak dudaklarıyla ağır ağır emdi. David sertleşmişti, boğuk iniltiler çıkararak kendini Billie'ye doğru bastırdı. Parmağını Billie'nin ağzına götürdü sonra da ağzının en derinine kadar dilini soktu, Billie de onun bu hareketine yanıt vererek ağzının

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

içindeki parmakları hafifçe dişlemeye başladı. David, Billie'yi tekrar kendine doğru bastırdı, Billie, onun göğüs kafesini patlatacak derecede şiddetle atan kalbinin vuruşlarını hissedebiliyordu. David başını kaldırdı, sarsılarak derin bir nefes aldı, gözleri kararır gibi oldu. "Dursak iyi olur sevgilim. O gerçek ana çok yakınlaştık. Senin içine gireceğim ve seni sıkıca kavrayacağım o anın sıcaklığını ve güzelliğini düşünmekle yetineceğim sadece." Aşağıya doğru kaydı ve başını Billie'nin göğsüne yasladı. "Senin kalbin de tıpkı benim kalbim gibi gümbür gümbür atıyor." Başını geri çekip tekrar göğsüne yasladı. "Ve seni heyecanlandırdığımı görmek beni daha çok heyecanlandırıyor." Elleri elbisesinin üzerindeydi. "Kalbinin atışlarını hissetmek istiyorum. O güzel göğüslerini tatmak istiyorum. Yapabilir miyim dağ lalem?"

"Hayal kırıklığına uğrayacaksın," dedi Billie şüpheli bir şekilde. "Ben o kadar da seksi değilim."

"Hayal kırıklığına uğramayacağım." Elbisesini göğüslerinin üzerinden aşağıya, beline doğru sıyırdı. Gözleri küçük, çıplak göğüslerine odaklanmıştı. "Çok güzel," dedi yumuşacık bir sesle. "Yuvarlak, sıkı ve şekilleri çok mükemmel. Tıpkı üzerinde tatlı pembe yuvarlaklar olan açılmamış bir lale goncası gibi." Eliyle göğsünü kavradı ve parmaklarıyla göğsünde tahrik edici daireler çizmeye başladı. "Bu mükemmel çiçeklerin nektarını emerek seni hissetmek istiyorum," diyerek dudaklarını sertleşmiş meme uçlarına götürdü. Parmak uçlarıyla meme ucuna hafifçe vurduktan sonra ağzına alıp emmeye başladı. Meme uçlarını şehvetli bir şekilde emerken Billie'nin tüm bedenine yayılan zevki avuçlarının altın-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

da tuttuğu kalbinin çılgın atışlarında hissedebiliyordu. Billie'nin bedeni zevkten kasıldıkça o da kesik kesik iniltiler çıkarıyordu. Billie'nin dikleşmiş diğer göğsünün ucunu öbür elinin başparmağı ve işaret parmağıyla yuvarlamaya başladı. Sonra dudaklarını bu meme ucuna götürüp onları diliyle yaladıktan sonra içine çekip emmeye devam etti.

Billie çığlık attı, vücudunu ona doğru kavis yaparak yapıştırdığı kasıkları David'in kasıklarını aradı. David meme uçlarını nazikçe ısırırken, "Hoşuna gitti değil mi?" diye fısıldadı. "Oh Tanrım, çok güzel. Sana dokunmayı çok seviyorum. Sana hep böyle sahip olabilmeyi isterdim. Çıplak, bana hazır ve benim ellerimi, dudaklarımı bekler bir şekilde. Bundan sonraki günleri seninle olmadan nasıl geçirebilirim, bilmiyorum." Sıcak dilini öbürüne getirip parmaklarıyla okşadığı diğer meme ucunu yalamaya başladı. "Beni kavramanı istiyorum, lütfen aramıza bir şey koyma, tamam mı? Sadece seni istiyorum, elbisenin altındaki tatlı, sıcak ve mis kokulu seni. Elbiseni çıkarıp tüm güzelliklerini ortaya sermek ve onlara sahip olmak istiyorum. Bunu yapmama izin verir misin, Billie?"

"Evet," diye fısıldadı Billie, yüzü ateşten yanıyordu. Şu an her şeye izin verebilir, her şey için ona söz verebilirdi. Mavi-beyaz bir alev gibi yanan duyguların içinde eridiğini, aktığını hissediyordu.

"Ben de istiyorum." David'in gözlerinin içi parladı. Ellerini göğüslerinden çekerek doğrulup yatağa oturdu ve aceleyle gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. "Ve şimdi bedeninin tüm pürüzsüz teniyle, tüm kavisleri ve hatlarıyla

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bana değmesini, bedenini hissetmeyi istiyorum. Bana bunu bağışlar mısın, Billie?"

Cevabı beklemeden gömleğinin önünü aceleyle açtı. Göğüs kılları kahverengiye çalan koyu altın sarısıydı. Yumuşak ve canlı kıvrımlarıyla son derece davetkâr görünüyorlardı. David, "Gel," diye şehvetle kışkırtarak onu doğrulttu ve kollarının arasına aldı. Baharatımsı ve maskulen kokuların esintisi içinde Billie yüzünü David'in yumuşacık tüylü göğsüne gömdü. David kollarıyla sıkıca onu sarıp sırtından kendine doğru iyice bastırdı, bedenlerinin sıcaklıkları, yumuşaklıkları birbiriyle karşılaştı. Hem çok birbirine benzerdiler hem de çok farklı. David'in elleri Billie'nin kıvrımlarında kaydıkça, bir kediyi okşar gibi yumuşak tenini okşadıkça Billie tahrik oluyor ve doluyordu. David, "İçine girdiğim zaman bunu yapacağım," diyerek birbirine yapışık bedenlerini yatağa yöneltti, Billie'nin üzerindeydi. "Üzerine abanıp her santimimle seninle sevişeceğim. Bunu hissedebiliyor musun?" dedi.

Billie bunu fazlasıyla hissedebiliyordu, öyle ki düşüncesi bile nefesini kesmeye yetti. Kesik bir şekilde, "Evet," dedi. Boğazına takılan yumruyla konuşmak çok zordu. Birden içinin fazlasıyla dolduğunu hissetti, bu bir ateş miydi yoksa garip, keskin bir acı mıydı bilemedi. "Hissediyorum David," dedi.

David bir süre öylece gergin ve kasılmış bir şekilde kaldı. Sonra Billie kaslarını gevşetmek için bilinçli bir efor harcadığını hissetti. David üzerinden biraz geri çekildi ve gözlerini birden açtı. Gözlerindeki pus artık kalkmıştı, aydınlık ve sıcak bir şekilde ışıyordu. Hem de çok sıcak. Billie'yi al-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nından sevgiyle öptü. "Daha çiçek açmak için erken ama fideyi çiçek açmak için biraz daha büyüttük Billie," dedi. Elbiseyi korse kısmından tutup yukarı çekti, ince askıları da kollarından geçirdi. "Sevgimi gör, onu al ve büyüt içinde, ta ki çiçek açana kadar."

"Çiçek açana kadar," diye tekrarladı Billie. İçinin derinliklerinde buruk bir acı vardı. David bir hayal kırıklığıyla en az kendi kadar acı çekecekti. Ama David'e de bir türlü karşı koyamıyordu. Daha önce hiç hissetmediği sıcacık bir huzurla doluydu. David onu sevgi dolu bir tebessümle izlerken David'i kendine doğru çekip gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladı.

"Hâlâ titriyorsun," dedi sessizce. Parmağıyla yanağını sever gibi dokundu. "Ben de hâlâ titriyorum. Çok muhteşemdi, değil mi dağ lalem?"

Yumuşak bir ses tonuyla, "Evet, çok güzeldi," dedi Billie, gözleri David'in gözlerinde. "Çok güzeldi." Gülümsemeye çalıştı. "Ve şimdi sana iyi geceler dileyip gitsem sanırım daha iyi olacak."

David yüzünü buruşturdu, tam karşı çıkacaktı ki, kafasını sallayıp, "Haklısın," diyerek onu onayladı. Ayağa kalktı, Billie'yi kendine doğru çekti. "Burada kalsaydın daha iyi olurdu. Seni bırakmayı hiç istemiyorum." Sanki uzun zamandan beridir tanışıyorlarmış gibi samimi ve sevgi dolu bir şekilde elini beline atıp ona sarılarak kapıya doğru birlikte yürüdüler. "Seni odana kadar bırakayım," dedi.

Billie kapıyı açarken kafasını salladı ve ona dönüp, "Kendim gitmeyi tercih ederim. Bazen bu labirentin içinde yolu-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mu kendim bulmam gereken zamanlar olabilir, yolumu öğrenmem gerek. Mesela yolumu bulacağım zaman neden şimdi olmasın," dedi.

David yüzünü eğip gülümseyerek, "Bence sen her zaman yolunu bulabilirsin Billie. Sana yolunu göstermeyi ya da seni izlemeyi istememiştim. Ben sadece seninle birlikte yürümek istemiştim." İşaret parmağıyla oyun yapar gibi Billie'nin burnuna şöyle bir dokundu. "Ama bekleyebilirim. Eğer seni memnun edecekse bu gece istediğin kadar özgür ol. Yarın sabah saat sekizde seni alırım. Birlikte çarşıda kahvaltı ederiz, sonra da sana söz verdiğim şehir turunu yaparız." Kapıyı kapatmadan önce sevecenlikle tekrar gülümsedi.

Billie dönerek koridordan aşağıya yavaş yavaş yürürken daha önce kapılmamak için direndiği ve kendini hiç kaptırmadığı bir hissin, içinde belirmeye başladığını fark edince hafifçe yukarı kalkan kaşları alnını buruşturdu. Tek başına geçen onca yıllardan ve yalnızlığı öğrendikten sonra bu yaşadıkları ne kadar da tuhaftı.

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

4

David elinde tuttuğu nane çayı dolu küçük fincanın yumurta kabuğu inceliğindeki narinliğine bakarak ciddi bir havada gayet resmi bir tavırla, "Dükkânının arka odasında sakladığın değerli hazineleri göstererek bizi de onurlandıracak mısın Hasan," dedi. "Arkada sadece özel kişiler için mükemmel Hariz ve Kırman halıları sakladığınla ilgili rivayetler duydum." Billie, kıkır kıkır gülmesini saklamak için bakışlarını kendi fincanına sabitleyerek ciddi bir şekilde öksürüyor numarası yapmaya çalıştı. Aman Tanrım, işte yine onu şaşırtmaya devam ediyordu. Bu öğleden sonraya kadar David'in böyle komik olduğundan haberi yoktu. "Kesinlikle Lisan, bu benim için bir zevktir," diye yanıtladı Hasan hevesle. "Size elbette ki naçizane mallarımın en iyilerini göstereceğim." Hasan ince işlemeli tepsinin üzerine kendi fincanını

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

koydu, bacaklarının bağdaşını açarak oturduğu minderin üzerinden ayaklarının üzerine doğruldu. "Beni izlerseniz gözlerinizi kamaştıracak halıları göstereceğim size." Kapısında değerli bir şalın asılı olduğu bölmeye doğru aceleyle koşturdu.

Billie kahve fincanını tepsiye bırakırken, "Bir gizli oda daha mı?" diye kısık bir sesle sordu.

David, "Neden olmasın?" diye karşılık verdi tatlılıkla. "Herkes bilir ki gerçekten değerli mallar, gelen geçenin gelişigüzel bakışlarından saklanır." Ayağa kalktı, Billie'ye muzip bir bakış atarak, "Gerçek bir Ortadoğu alışveriş turuna çıkmak istediğini unutma," dedi.

"Ben sadece tekrar çarşıda dolaşırız diye düşünmüştüm."

David, "I ıh," dedi. Billie'nin elinden tutup onu oturduğu devasa kocaman minderden kaldırırken kafasını sallayarak, "Onu dün yapmıştık zaten. Gezmekten ayağıma karasular indi," dedi. Yüzünü ekşitti. "Tanrı aşkına. Zalandan gibi küçük bir şehirde bu kadar çok şeyin olduğunu bilmiyorum. Buradaki bütün tarihi ve turistik yerleri gezmiş olmalıyız."

Billie, "Her şeyi görmek istediğimi söyledim sana," dedi dişlerini gösterir şekilde sırıtarak. "Oranın atmosferini soluyamayacaksan, tadını hissedemeyeceksen bir yeri ziyaret etmenin ne anlamı var?" Dalga geçercesine burnunu oynattı. "Bunun yanında şehrin anahtarıyla onurlandırılmış birinin eşliğinde şehri gezmedim. Lisan'a bütün kapılar açılıyor. Hatta kot pantolon giyen, kadından çok oğlan çocuğu gibi görünen hanımlarla ilgili tuhaf tercihin bile görmezden

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

geliniyor."

"Bunlar tuhaf şeyler olarak karşılanmıyor Ortadoğu'da," dedi David. Safir gözleri parlayarak devam etti. "Ve ayrıca bir oğlan çocuğuyla kesinlikle hiçbir benzerliğin olmadığına seni ikna ettiğimi sanıyordum dağ lalem. Sanırım tekrar gizli odaya girmemiz gerekiyor şu durumda. Bir derse daha ihtiyacın var."

"Tekrar mı?" Billie'nin dudakları seğirdi. "Bu öğleden sonra üç kez gizli oda macerası yaşadık. İlki parfümerideydi." David'in mavi *oxford-cloth* tarzı gömleğini kokladı. "Hâlâ biraz leylak kokuyorsun. Sonra bakırcıda..."

"O bir hataydı," diye kabul etti David. Tek kolunu Billie'nin beline doladı ve onu önünde Hasan'ın dalkavukça bir sırıtışla onları beklediği şaldan yapılma kapıya doğru sürükledi.

"Tavanda asılı o kadar çok bakır kap kacağın olduğunu nereden bilebilirdim. Kendi kendimi nakavt ettim. Bu deneyimden sonra bir halı dükkânının daha iyi olabileceğini düşündüm." Şalı açarak Billie'yi nazikçe odaya soktu ve Hasan'ı kibar bir selamla uğurladıktan sonra kendi de odaya girdi, şalı gererek kapı boşluğunu örttü. "Sonunda yalnız kalabildik." Billie'yi odanın ortasına çekip yerdeki egzotik halı yığınının üzerine oturttu. "İlginç alışveriş turundan kastettiğim şey işte buydu."

Ufak oda hafif loştu ve yerlerde yayılı, duvarlarda asılı birbirinden güzel halılar ortama her an yakınlaşma arzusu duyurabilecek bir atmosfer veriyordu. Billie, David'e bakarken kahkahalarına engel olmaya çalışıyordu. David adeta

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dans edercesine oynayan mavi gözleri ve alnına düşen güneş yanığı saçlarıyla ilk deneyimini yaşayacak olan heyecanlı ve hevesli bir erkek çocuğuna benziyordu. Billie, "Kesinlikle çok değişik bir alışveriş tarzı. Peki bu sefer de mallara bakacak mıyız?" diye sordu.

Billie'nin oturduğu halıdan yatağın üzerine otururken, "Tabi ki," dedi David, onu kollarının arasına alıp yumuşak yastıkların üzerine yatırarak. "Bunları çok dikkatlice incelemek istiyorum." Elini Billie'nin saçlarına götürüp bakır rengi dalgalarını halının üzerine yaydı. "Krem ve yeşil çizgili halının üzerindeki bakır rengi dalgaların rengini ve dokusunu ne kadar dikkatle incelediğimi görmüyor musun" Billie'yi kendine doğru yuvarladı, yüz yüze geldiler. "Halıların esnekliğini nasıl ölçüyorum, bak." Ellerini Billie'nin üzerindeki gömleğe götürdü ve düğmelerini çözmeye başladı. "Şimdi ise son yumuşaklık sınavında sıra."

Billie her an açılabilirmiş gibi duran şala tedirgin gözlerle bakıyordu. "David, bence pek de iyi bir fikir..."

David sözünü kesip, "Müşteri malları incelerken onu rahatsız etmenin satıcı açısından çok yanlış bir davranış olarak kabul edildiğini sana söylemiştim," diyerek onu yatıştırmaya çalıştı. "Hasan buraya dalmaktansa kolunu kesmeyi tercih eder." David esefle başını salladı. "Eğer hatırlarsan bakırcı dükkânında bakırdan semavere çarpıp feryat figan bağırdığımda bile yaşlı Said yanımıza gelmemişti." David gömleğini açmıştı bu arada ve elleri Billie'yi kavramış, sevgiyle okşuyordu. "Çok tatlı, hem de çok tatlı."

Billie açık teninde ustalıkla dolaşan David'in koyu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bronz ellerine bakarken *çok tatlı* diye düşündü. Okşayışları cinsellik içermiyordu. Son üç gündür yaşadıkları sonucu, David'in hayatında karşılaştığı en dokunsal insan olduğuna karar verdi. Bahçede çalışırken rüzgârın ve güneşin tenini nasıl yaladığıyla ilgili söylediklerini hatırladı. Şimdi onun dokunsallığının objesi olduktan sonra onu daha iyi anlayabiliyordu. Ne zaman baş başa kalsalar daima saçlarına dokunuyor, parmaklarıyla oynuyor, ellerini uzun okşayışlarla bedeninin kıvrımlarında dolaştırıyordu. Başka bir adamda bu hareketler sinir bozucu bir taciz gibi durabilirdi ama David'de öyle olmuyordu. David yaptığı zaman tüm bunlar bir sevgi belirtisi, kendini onun hassas elleriyle okşanan, sevilen değerli bir hazine gibi hissettiren haz dolu bir harekete dönüşüyordu. Zaman zaman bu nazik okşamaların altında yükselen cinsel gerilimi fark edebiliyordu ama David bunu hemen bastırdığı için dokunuşlarındaki kösnüllüğü belli belirsiz hissedebiliyordu. İlk gece David'in dairesinde de böyle olmuştu. Önce zemini hazırlamış, mizah ve duyarlılıkla ilişkilerini büyütmüş, anlayışla onu sulamış, uyuşmazlığın ve tedirginliğin yabani otlarından ilişkilerini korumuştu.

"Sutyen giymediğine sevindim," dedi David sevimli bir yavru köpek gibi boynuna sokularak. "Giymemeni istediğim için mi yoksa?"

Billie gözünü kırparak, "Evet diyerek egonu biraz şişirmek isterdim," dedi. "Ama gerçek şu ki ben asla sutyen giymem. Beni rahatsız ediyor ve benimkiler de sutyene ihtiyaç duyacak kadar büyük değiller."

David elleriyle göğüslerini avuçlarken, "Ben de elleri-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mi göğüslerinin üzerinde hissetmeyi sevdiğin için diye düşünmüştüm," diye mırıldandı. Avuçlarının içindeki göğüslere bakarak, "Ve de size bakmamı sevdiğiniz için," diye ekledi. Göğüs uçlarının bariz bir şekilde şişip kabardığını görünce hınzır bir şekilde kıkırdadı ve üzerine eğilip birini sevecenlikle öptü, sonra da başını Billie'nin döşüne yasladı, "Leylaklar gibi de kokuyorsun," dedi.

Billie aklına gelen şeyle bir anda tahrik olarak, "Muhakkak öyle olmalı, oraya yeteri kadar parfüm sürdün zira," diye cevap verdi, David'in o kokuyu parfüm şişesinin kristal ucunu onu tahrik edercesine çıplak göğüslerinin üzerinde gezdirerek sürüşünü hatırladı.

David, "Leylakları severim," dedi gayet mantıklı bir şekilde ve devam etti, "ve ılık, tatlı göğüsleri ve yumuşak, hassas dudakları ve..."

Billie gülerek sözünü kesti; "Sanırım mesajı aldım."

"Ve sanırım sen de benden hoşlanıyorsun, değil mi dağ lalem?"

Billie *ona nasıl yardım edebilirim* diye düşündü boğazında tuhaf bir düğümlenmeyle. David çok can bir insandı. Kısmen çok haşarı, ele avuca sığmaz bir oğlan çocuğuydu, kısmense bilge, ama tümüyle cinselliği güçlü bir erkekti. Boğuk bir sesle, "Senin zamanın artık," dedi.

"Ve senin de," diye cevap verdi David. Ellerini Billie'ye dolayarak onu kendine çekti. "Ve bu ikimiz için de özel bir an olacak." Dudaklarını alnında gezdirdi. "Hadi buraya uzan ve ağırlığımı üzerinde hisset. Bunu hissetmek mükemmel bir şey, değil mi Billie?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yumuşak bir ses tonuyla Billie, "Evet, mükemmel," dedi. Limon, ter ve baharat kokusu, David'in sıcak ve güçlü kolları, yüzüne değen mavi tişörtü, loş odada değerli Şark halılarının birbirine karışan flu görüntüsü... hepsi güzellikleri çağrıştırıyordu. Burada sonsuza dek kalabilirdi. "Haklıymışsın, burası bakır ustasının dükkânından çok daha iyi. Burada bir saat kalsak sence Hasan şüphelenmez mi?"

David cevap vermedi, kolları Billie'yi daha önce hiç hissetmediği bir sahiplik duygusuyla sıkıca sarıyordu. Önceleri bir insanı önemsediği zaman onu hep özgür bırakmaya çalışırdı. Gitmesine, büyüyüp serpilmesine, gelişmesine izin verirdi ve sevginin bu şekilde doğal ve özgür büyümesini izlemekten keyif alırdı. Bree, Alex, Karem, ailesi... hiçbirini asla kendine zincirlemeyi istememişti. Ama neden şimdi bu kadını kollarından hiç bırakmamak, ona sahip olmak duygusuyla mücadele ediyordu?

Altında o kadar uysal yatıyordu ki gerçekte ne kadar savaşçı, özgür, yabani olduğunu hatırlaması şu an mümkün değil gibiydi. Ama her ne kadar kollarının arasında olsa ve onun sıcaklığını, sevgi dolu duygularını hissedebilse de biliyordu ki eğer çok aşırı derecede özenli davranmazsa her an ürküp uçabilirdi.

Ama son derece özenli davranacaktı. Başka bir şey de yapamazdı zaten. Çünkü ilk anda anlamıştı ki aradığı Billie'ydi.

O günü hatırladı. Sanki Billie'nin dışarıda bir yerde onu beklediğini biliyordu. Ve o tepenin üzerinde Billie'yi gördüğünde tamamlanmışlık duygusunun derinliğini ve huzurunu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

hissetmişti. Bu olay onu şaşırtmamıştı bile. Bu tesadüf hayatın güzelliklerinin ve ritimlerinin bir parçasıydı. Hayatın doğal döngüsünün bir parçasıydı yaşadıkları. Şimdi sabırlı olmalı ve Billie'ye birlikte yakaladıkları şeyin değerini göstermeye çalışmalıydı.

Ama zamana ihtiyacı vardı ve Billie'nin sürekli ihtiyatlı olma hâlinin, en kötü düşmanı olarak gördüğü huzursuzluk duygusunu ne zaman tetikleyeceğini bilemiyordu. Bazen ona sahip olmalı ve en azından bir süreliğine de olsa onu kendine bağlayacak bir cinselliği paylaşma sözü almalı mıydım diye merak ediyordu. Ama hayır, ikisi de bundan daha fazlasına layıktı ve eğer tutku ve ümitsizlik duygularını sabretmeye çevirebilirse bunu yakalamak için bir şansları olacaktı.

İstemeye istemeye Billie'yi saran kollarını gevşetti ve onu biraz ileriye itti. "Her ne kadar yaşlı Hasan'ın sabır limitini test etmek istesem de korkarım Casbah'a geri dönmek için geç kalıyoruz aşkım." Doğrulup oturdu ve Billie'nin gömleğini maharetle ilikledi. "Karim'in Marasef Ekspresi'yle teslim edilecek bir paket bekliyorum bu öğleden sonra ve doğru paketin gelip gelmediğinden emin olmak istiyorum."

Billie, "Marasef Ekspresi mi?" diye sorarken doğruldu ve gömleğini pantolonunun içine soktu, saçlarını düzeltmeye başladı. "O da ne?"

"Casbah'da helikopterlerin iniş kalkışları için bir helikopter pisti var. Karim her birkaç günde bir helikopterle Alex ve Bree'den bir şeyler alır ya da onlara bir şeyler gönderir." David gözlerini kırparak devam etti. "Ayrıca birtakım malumatlar ve yönetimle ilgili konular. Sözde yönetim-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

den elini eteğini çekmiş biri için fazlaca şeyler yani."

Billie, "Clancy, onun işlere karışmaktan kendini alamadığını söylemişti ama helikopter pisti olduğunu bilmiyordum," dedi.

"Nasıl bilebilirdin ki? Benimle Zalandan'ın altını üstüne getirmekle meşguldün şimdiye dek, Casbah çevresini gezmeye vaktin olmadı."

Billie'nin elini tutup, "Yarın," diye söz verdi gülerek. "Yarın senin alışveriş hevesini tatmin edeceğiz."

"Gerek yok. Sanırım bugün yeteri kadar tatmin oldum. Şimdi hangi halıyı beğendin?"

"Leylak parfümünü hediye ettin. Üzerine bir de el dokuması halıyı kabul edemem."

"Bakır semaveri de kabul etmemiştin ama. Kabul etmemen için bir sebep göremiyorum. İlla ki bir şekilde kullanabilirsin bunu." Omuzlarını silkti. "Oh, peki, belki onu Bree'ye gönderirim. Her zaman fazladan bir semaveri kullanabilir."

Billie şaşırarak, "Kullanabilir mi?" diye sordu. "Bu çağda bir semaveri ne için kullanabilir ki?"

"Belki içine meyve koyar, nereden bilebilirim?" David yüzünü buruşturdu. "Bree onu kullanmak için illa ki bir şeyler düşünür." David aceleyle halıları incelemeye koyuldu. "Sanırım bu fildişi renkli Hariz'i alacağım. Gizli odasını kullandığımız için yaşlı Hasan'a bir şekilde teşekkür etmeliyiz. Bunu Teksas'taki anneme göndereceğim. Mavinin bu tonunu sever."

Billie şaşırarak, "Ailen hayatta mı?" diye sordu. Birlik-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

te oldukları şu üç gündür onlardan bahsettiğini hatırlamıyordu. Alex, Bree, Karim ve Rubinoff'tan son derece açık yüreklilikle ve sevgi dolu bahsetmişti, sanki Billie'nin de onları kendi sevdiği gibi sevmesini istiyor gibiydi. Tüm kökleri Sedikhan'da gibiydi. Sanki buradaki hayatından başka bir hayatı hiç yaşamamış gibi görünüyordu.

Başını sallayarak onayladı. "Büyüdüğüm Rio Grande Vadisi'ndeki çiftlikte yaşıyorlar." Billie'nin koluna girerek onunla kapıya doğru yürüdü. Bir anlığına hüzünlü yüzünde bir gölge belirdi. "Artık bu kadar çok birlikte olamayacağız." Sonra gülümseyerek, "Semaveri istemediğinden emin misin? Baş kısmını senin için imzalayabilirim. Başı böyle sana has olan bir şeyi başka nereden bulacaksın ki?" David abuk sabuk konuşmaya devam ederken Billie öyle bir güldü ki gülüşünün sıcaklığıyla David'in yüzündeki tüm gölgeler kayboldu.

Billie bir saatten biraz geçtikten sonra odasına vardığında Yasmin onu bekliyordu. Yasmin'in genelde huzur dolu görünen yüzündeki endişeli ifade kesinlikle bir sorun olduğunu gösteriyordu. Omuz çantasını ve paketlerini aldı ve Billie'yi banyoya doğru dürterek, "Acele etmelisiniz," dedi telaşla. "Buradaki ilk gecenizde giydiğiniz elbiseyi hazırladım. Banyo yapmak ve o gelmeden hazırlanmak için sadece yirmi dakikanız var."

Billie, "Kim gelmeden?" diye sordu şaşkın bir şekilde.

"Şeyh Karim," diye yanıtladı Yasmin onu banyoya doğru çekiştirerek. "Bir saat önce haber yolladı. Sizinle konuşmak istiyor ve sizi saat altıda dairesine bekliyor. Hayatta en sevmediği şey bekletilmektir, anlıyorsunuz değil mi?"

Billie soğuk bir ses tonuyla, "Şu an acele etmek için bir neden göremiyorum," dedi, bir taraftan da umursamaz bir edayla gömleğini çözüyordu. "Burada olduğum üç gün zarfında beni görmek için hiçbir efor sarf etmedi bu adam. Aslına bakarsan beni görmezse daha mutlu olacağına dair kesin bir izlenim bile bıraktı bende."

"Bu hiç de adilane bir düşünce değil," dedi Yasmin üzgün bir şekilde. "Şeyh çok misafirperver bir ev sahibidir. Eğer Lisan sizinle başbaşa kalmak ve yemekleri kendi odasında sizinle yalnız yemek konusunda ısrar etmemiş olsaydı eminim ki bu vazifesini yerine getirirdi."

"Vazife mi?" diye tekrar etti Billie acı-tatlı bir gülüşle. "Bu kelime beni ne kadar bezdirdi bir bilsen. Hiç kimse için bir vazife nesnesi değilim, artık değilim." Hızla soyunmaya devam etti, Yasmin de onun çıkardığı hızla giysileri topluyordu. "Ve sevgili hazretlerinizi memnun etmek için dahi olsa bu elbiseyi tekrar giymeyeceğim. Onu giymemin tek sebebi, giyecek başka bir şeyimin olmamasıydı. Şimdi kendi kıyafetlerim var ve buna artık ihtiyacım kalmadı." Gömme küvete adımını atarak üç basamağı dikkatlice indi. "Eğer giyinmeme yardım etmek istiyorsan bana ait olan kıyafetlerimi hazırlaman yeterli."

"Bunların arasında uygun bir elbiseniz yok," dedi Yasmin iç çekerek. "Şeyh Karim kadınların pantolon, giymesi-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ni tasvip etmez ve sizin de pantolondan başka giyecek bir şeyiniz yok. Gardırobunda elbisesi olmayan bir kadın hayatımda hiç görmedim. Pantolon, bir kadın için çok yakışıksız bir şey."

"Kot pantolonu seviyorum," dedi Billie gayet basit bir şekilde. "Pantolonla rahat ediyorum ve özel gecelerde cazibeli mini siyah elbiselerin içine tıkıştırdığın kadınlardan değilim ben. Dışarı çıkarken bile böyle elbiseler giymem." Billie sonra Yasmin'in yüzündeki çaresiz ifadeyi görünce yumuşadı. Eğer Billie onların istediği gibi giyinmezse bunun Yasmin'in suçu olarak görüleceğini biliyordu. "Peki tamam," dedi Billie öfkeli bir şekilde. "Allah'ın belası elbiseyi giyeceğim. Ama sadece Şeyh'le görüşmem bitene kadar. Onun yanından ayrıldıktan sonra elbiseyi çıkaracağım. Sonra her zaman olduğu gibi pantolonumu giyip David'le yemek yiyeceğim."

Billie banyosunu daha yeni bitirmiş, pazardan aldığı bej ve siyah çizgili jellabayı* üzerine geçirmişti ki Yasmin banyoya geri geldi. "O burada," diye fısıldadı. Bir taraftan da sanki Billie küçük bir çocukmuş gibi üzerindeki jellabanın düğmelerini aceleyle ilikliyordu. "Ve çok sabırsız." Billie'nin saçlarını hızla düzeltti. "Acele et!" diyerek onu kapıdan içeri itti.

"Büyüleyici." Karim Ben Raschid bıçak gibi keskin gözleriyle onu süzerken sesi mırmırlayan bir kedi gibi yumuşak

* Uzun kollu, bol kesimli, değişik renk ve desenlerde elbise benzeri kıyafet (Ç.N.)

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

çıkmıştı. Balkona açılan telkari işlemeli kapının yanında dikiliyordu, yanında durduğu kapıyla beraber bu adamın şaşaalı inceliği kaftan giymiş bu şahsiyetin gücüne ve baskınlığına vurgu yapıyordu sadece. "Eminim ki iltifattan da en az ikiyüzlülükten nefret ettiğiniz kadar nefret ediyorsunuzdur. Ama David mutlaka jellabanın size ne kadar çok yakıştığını söylemiştir Bayan Callahan. Bu hâlinizle çarşıda para için bağırıp çağrışan küçük oğlan çocuklarına benzemişsiniz."

İltifatlar aynı zamanda hakaret de içeren, her iki tarafa da çekiştirilebilecek bir manadaydı. Ancak Billie şimdi bunun anlamını çözmeyle uğraşmayacaktı. Karim'e doğru ilerleyerek, "İltifatlara itirazım yok," dedi gayet sakin bir şekilde. "Ben sadece ilişkilerin dürüstlük üzerine kurulması için ısrar ediyorum."

Billie balkondaki fildişi yastıklı hasır sandalyeyi göstererek, "Neden balkonda rahat bir şekilde oturmuyoruz? Sizinle konuşurken desteğe ihtiyacım olabilir diye düşünüyorum," dedi.

Karim gülümsedi. Bembeyaz dişleri sakallı suratının ortasında parladı. "Aslında ihtiyacınız olabilir Bayan Callahan," dedi yumuşak bir şekilde. Her anlamda kendinizi rahat hissedin. Ben ayakta kalmayı tercih ediyorum."

"Nasıl isterseniz."

Billie hasır koltuğun yanına geldi, bağdaş kurup oturdu. Ayaklarının çıplak olduğunu fark edince birden rahatsızlık duydu. Hiç şüphesiz bu, majestelerine saygıda kusur etmek demekti.

"Bunun geçenki gibi debdebeli bir görüşme olmadığını

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

varsayıyorum."

Karim başını salladı. "Nezaketimizi göstermemizden hoşlanmadığınızı tecrübeyle sabitledik. Bir hatayı asla tekrarlamam."

Billie, "Gerçekten mi?" diye küstahça sordu. "Şu an itibariyle bu sizi tam anlamıyla mükemmel yapıyor olmalı. Bu da size epeyce bir tatmin duygusu sağlıyordur."

Karim gözlerini kısarak, "Bana gülüyor musunuz Bayan Callahan?" dedi.

"Belki biraz," diye cevap verdi Billie. Bir anda melülleşti. "Korktuğum şeylere karşı genelde gülme eğilimi gösteririm. Siz de çok korkutucu bir adamsınız Şeyh Ben Raschid."

Karim'in şaşkınlığı, yüzünden okunuyordu. "Zayıflığınızı kabul mü ediyorsunuz? Bu çok büyük bir taktik hatası olabilirdi."

Billie dik dik bakarak, "Taktik, bir oyun planlanırken kullanılır," dedi. "Size oyun oynamadığımı söylemiştim." Sabırsızlığını dizginlemeye çalışarak başını arkaya attı. "Bakın, sadede gelebilecek miyiz? Benimle arkadaşlık etmeye can attığınız için burada olduğunuzu hiç sanmıyorum."

Karim tek kaşını kaldırarak, "Neden böyle düşündüğünüzü bilmiyorum," dedi. "David sizin arkadaşlığınızdan çok hoşlanmışa benziyor. Neden ben de hoşlanmayayım?"

"Oh, David." Billie sesini kalınlaştırıp erkeğe benzetmeye çalışarak homurdandı. "Nasıldır bilirsin Baba. Biz üçkâğıtçılar kurbanlarımızı daima kandırmak zorundayızdır. Sahte bir güven duygusuyla onları uyutur sonra da..." Parma-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ğıyla silah işareti yapıp sanki tetiğe basıyor gibi yaptı, "Bam, yakaladım seni."

"Bence hiç komik değil." Karim'in ses tonu gayet soğuktu. "Hele söz konusu David'se hiç ama hiç değil."

"Bence de," dedi Billie titreyerek. Titremesini omuzlarını silkiyormuş gibi sarsak bir hareketle gülerek saklamaya çalıştı. "Korktuğum şeyler karşısında güldüğümü size söylemiştim. Bu taklidim size komik gelmediği için üzgünüm."

"Yoo, aslında gayet iyi oynadınız. Toplumun tüm katmanlarıyla yakın bağlarınız olduğu kesin. O kadar iyi kapmışsınız ki bir anda burayı eşkıyaların bastığını sandım."

Billie ihtiyatlı bir tavır takınarak, "Ne demek istediğinizi biraz daha açıklar mısınız?" diye sordu.

Karim, "Memnuniyetle," diyerek hasır koltuğa doğru birkaç adım attı. Yastıkların rengiyle uyum içinde koltuğun üzerinde duran klasörü eline aldı. Billie bu klasörü fark etmemişti. "Yirmi üç yıl önce Simon Hardwicks Çocuk Yetiştirme Yurdu'nda hayata ilk adımınızı atmanızla mı başlamamızı istersiniz, yoksa Marasef'teki son maceranızdan mı? Hepsi de çok renkli."

"Benim hakkımda araştırma mı yaptınız?" Billie şaşkınlıkla gözlerini kocaman açtı. Neden bu kadar şaşırıyordu ki? Tam da Ben Raschid gibi bir adamdan beklenecek bir şeydi bu. Ama yine de hayatına tecavüz edildiğini hissetti. "Biyografimin sizi eğlendirdiğine sevindim," dedi. Mağrur bir şekilde başını kaldırdı. "Ve hakkımdaki şüphelerinizi doğrulayacak kötü bir şey bulduğunuza inanmıyorum. Düşündüğünüz kadar tehlikeli biri değilmişim, değil mi?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Çünkü hiçbir suç kaydınız yok." Karim muammalı bir şekilde gülümsedi. "Tam tersine, bu durum sizin düşündüğümden daha da tehlikeli olabileceğinizi gösterebilir." Elindeki klasörü açtı ve sayfalara bakarak konuşmasını sürdürdü. "Çok sıradışı bir kadınsınız Bayan Callahan. Sizin hakkınızda araştırma yapan adamlarım bu konuda çok işinin ehlidirler. Ama onlar bile bütün boşlukları doldurmakta çok zorlandılar. Ancak yetimhanedeki kayıtlı bilgilerinizden dolayı çocukluğunuzu takip etmek çok kolay oldu. Kimsesiz bir çocuktunuz, değil mi?"

Billie, "Evet, öyleydim," diye cevap verdi kararlı bir duruşla. "Bundan da hiç utanmıyorum Şeyh Ben Raschid. Kim olduğumuzun önemli olduğuna inanıyorum ben, nasıl doğduğumuzun değil."

"Sizi aşağılamak istemedim," dedi Şeyh omuzlarını silkerek. "Sizinle aynı şeyi düşünüyorum Bayan Callahan. Kendinizi nasıl bir insan hâline getirdiğinizle ilgileniyorum ben de."

Karim yavaş yavaş sayfalarda göz gezdirdi. "Birkaç tane koruyucu aileyle kalmışsınız. İkisinden siz kaçmışsınız, biri de hırçın ve uyumsuz davranışlarınızdan dolayı sizi yetimhaneye geri vermiş. On beş yaşınıza gelince yetimhaneden kaçmışsınız. Bundan sonra izinizi sürmek epey zorlaştı."

Billie ironik bir şekilde, "Bunun için çok üzgünüm," diye karşılık verdi.

"Neredeyse birlikte çalıştığınız ve arkadaşlık ettiğiniz bütün insanlar sizin hakkınızda tek kelime söylemediler

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

araştırmacılarıma. İnsanlarla kısa süreli ilişkiler kurmuş olsanız bile, bu kısa sürede onları etkileme ve kendinize bağlama yeteneğinizin çok yüksek olduğu görülüyor." Karim gözlerini kısarak devam etti. "Kısa süreli diyorum, çünkü gittiğiniz hiçbir yerde birkaç aydan fazla kalmıyordunuz, değil mi Bayan Callahan? Bir benzin istasyonunda pompacılık yapmışsınız, dosya memuru olarak çalışmışsınız, kereste fabrikasında aşçılık yapmışsınız, Oregon'da elma tarlasında çalışmışsınız, Washington'da Hintlilere tahsis edilmiş bir yerde çalışmışsınız. Bu liste sonsuza kadar uzayacak gibi görünüyor. Hatta Kaliforniya'da bir sömestr okula devam etmişsiniz. Okula giriş sınavında çok yüksek puan almışsınız ve hocalarınız sizin çok çalışkan ve zeki biri olduğunuzu söylemişler."

"Anahtar kelime çok çalışkan," dedi Billie. "Bir çingene gibi de yaşayabilirdim ama hiçbir zaman boş boş, amaçsız bir şekilde dolaşmadım ve bu raporda yaptıklarımın arasında beni utandıracak hiçbir şey yok."

"Ayrıca genç bir kadın için de şaşırtıcı derecede temiz bir rapor. Hiçbir ilişkiniz yok, birkaç gönül macerası dışında, onlar da kötü niyetli şeyler değil. Özetle en ufak bir şüpheye yer bırakmayacak derecede temizsiniz, ta ki Marasef'teki film setine gelinceye dek."

Billie yerinden doğruldu. "*Desert Venture* mı?" Kafasını salladı. "Şeyh Ben Raschid, sizin çocuklar ücretlerini alabilmek için bazı şeyleri uydurmuş olmalılar. Filmle ilgili tek sabıkam kötü performansıma karşın o parayı almam olmalı."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Karim, "Bu bir suç değil ama şüphe uyandırıcı bir şey," dedi klasörü kapatarak. "Öyle görünüyor ki çok cesur bir hanımsınız Bayan Callahan. Söylentilere göre kendinizi riske atarak, Yusuf İbrahim adında bir genelev fedaisini üç zorbanın elinden kurtarmışsınız. Sonra da O, Kendra Michaels adlı dublör kadın ve sizden oluşan üç kişilik bir birliktelik yaşamışsınız. Yusuf'un iki odalı evinde haftalarca birlikte kalmışsınız."

Billie, "Üç kişilik bir birliktelik mi?" diye hayretle bağırdı. "Düşündüğünüz gibi bir şey değildi. Kahretsin, biz arkadaştık. Hafiyeleriniz çok kötü niyetli insanlarmış Şeyh Ben Raschid."

"Belki ama bir süreliğine de olsa Zalandan'ın yakınındaki bir köyde Yusuf'la birlikte yaşadığını inkâr edemezsin."

Billie, "Evet, Yusuf'la, anne-babasıyla ve kardeşleriyle," diye karşılık verdi öfkelenerek. "İma ettiğiniz gibi orasının bir aşk yuvası olması çok zordu bu şartlar altında. Hem ne fark eder ki? Benim namusum sadece beni ilgilendirir. Ben sizin çapraşık seks hayatınızı sorguluyor muyum?"

Ben Raschid gülümseyerek, "Eğer senin zevkine uysaydı bunu yapacağından en ufak bir şüphem olmazdı," dedi. Yüzünü asarak devam etti. "Senin namusun elbette beni ilgilendirmez. Ama David için önemliysen ona her şekilde sadık olacağını garanti etmelisin. Çünkü David, eğer seni istediğine karar verirse başka hiçbir ilişkisi olmayacağına emin olabilirsin."

Billie, "Bekâret kemerine ya da eli kılıçlı, pala bıyıklı

bir harem ağasına ne dersin?" diye alaycı bir tavırla karşılık verdi. "Yirminci yüzyılda yaşıyoruz, bilmem farkında mısınız beyefendi? Bunların hiçbirine inanmıyorum ben."

"İlkel ve barbar mı diyorsun yani bana?" Ben Raschid kaplan gibi bir sırıtışla, "Ben gayet medeni bir insanım Bayan Callahan," dedi.

"Siz ve Hun İmparatoru Attila," dedi Billie kocaman bir kahkahayla.

"Daha önceleri de yüzüme karşı bana barbar diyenler oldu," dedi Karim gayet tehditkâr bir tavırla. "Ama şimdi hiçbiri hayatta değiller." Elindeki dosyayı koltuğun üzerine bıraktı. "Tüm bunlar asıl konunun dışında. Sizin İbrahim'le olan ilişkinizin beni ilgilendirmediğini söyledim, benim için önemli olan sizin iş ilişkileriniz."

"İş ilişkileri mi?" diye sordu Billie şaşkın şaşkın.

Ben Raschid, "Bir genelevin fedailiğini yapan bir adamla tanışık olmanızı çok tuhaf buluyorum," dedi yavaşça. "Bu yüzden de bu bölgede başka kimleri tanıyor olabileceğiniz konusunda kafamda soru işaretleri var. Ladram'ın fuhuş sektörüyle yakından alakalı olduğunu bildiğini sanıyorum."

"Oh, hayır. Şimdi de genelev patroniçeliğine mi aday gösteriliyorum? Sırada ne var?"

"Bunu söylemedim, ben sadece bunun çok ilginç bir tesadüf olduğunu söylüyorum."

"Sen, Clancy ve hafiyelerin ne hikmetse tesadüflerden hiç hazzetmiyor," dedi Billie canı sıkılarak. "Bu filmi daha önce de görmüştüm. Bu küçük ziyaretinizin amacı nedir Şeyh Ben Raschid? Beni buradan gitmek ve David'in haya-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tından çıkmak için gözdağı vermeye, korkutmaya mı çalışıyorsunuz? Korkutma taktikleriniz işe yaramaz. Hazır olduğum zaman gideceğim, daha önce değil."

Ben Raschid omuzlarını silkti. "Bugün buraya neden geldiğimi ben de tam olarak bilmiyorum. Belki hakkında yaptığım bu araştırmaya vereceğin tepkiyi ölçmek istediğim için. Belki de sende David'i bu kadar büyüleyen şeyin ne olduğunu görmek istedim sadece." Yüzü birden yorgun bir hâl aldı. "Ona gönderdiğim bu araştırma raporunun bir kopyasını okuduktan sonra David karar verecektir gidip gitmeyeceğine."

Billie duydukları karşısında donup kaldı. "Bir kopyasını David'e mi gönderdiniz?"

"Tabi ki, rapor bu öğleden sonra helikopterle ulaştı buraya. Bir kopyasını hazırlayarak dairesine gönderdim." Ben Raschid gözlerini kısmış, Billie'nin yüzündeki ifadeyi okumaya çalışıyordu. "Şu an itibariyle büyük ihtimalle okumuştur. Bu seni üzdü mü?"

Bunu David'in yapması onu üzmüştü. Özel hayatını Ben Raschid ve Clancy'nin ihlâl etmesinden çok daha fazla kızdırmıştı onun ihlâl etmesi. Tüm bunlar saçmalıktı ama sonra düşündü, Karim'in ve Clancy'nin dünyasıydı bu, mantıklı ne olabilirdi ki onların dünyasında. O hâlde kendisi niye mantıklı olmak zorundaydı, şu durumda kendisi de istediği kadar saçmalayabilirdi.

"Evet üzüldüm," dedi dişlerinin arasından. "Bana sürekli bir suçluymuşum gibi davranılmasından bıktım usandım." Bağdaşını çözüp koltuktan yere atladı. Uzun adımlarla

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

odanın diğer ucundaki gül ağacından yapılma dolabın yanına gitti. "Sizin sorunlarınızın ortasına düşmeyi ben istemedim. Sevgili Lisan'ınıza olan aşırı düşkünlüğünüz yüzünden bu yaşadıklarıma inanamıyorum, çıldıracağım," derken bir taraftan da dolaptan gelişigüzel eline geçerse üzerine giymek için çıkarıyordu. "Ve onunla konuşmaya gidiyorum." Elinde kot pantolonu, tunik bluzu ve iç çamaşırıyla giyinme odasına doğru ilerledi. "İyi günler Şeyh Ben Raschid. Görüşmemiz burada bitmiştir. Lütfen çıkarken kapıyı kapatın."

Dosya, çalışma masasının üzerinde açık bir şekilde duruyordu. David dosyadan başını kaldırıp karşısında kapıyı çalmadan içeri rüzgâr gibi dalan Billie'yi görünce şaşırdı. "Merhaba dağ lalem. Ben de seni düşünüyordum." Önündeki dosyaya bir bakış atıp gülerek, "Gerçekten sirkte palyaçoluk yaptın mı? Çok eğlenceli olmalı," dedi.

Billie, David'i taklit edercesine abartılı hareketlerle, "Evet, gerçekten yaptım," diyerek masaya doğru adım attı ve dosyayı masanın üzerinden aldı. "Ve burada yazılı olan diğer her şeyi de yaptım. Hafiyelerinizin mükemmel bir iş çıkardığını bilmek sizi mutlu etmiştir sanırım." Menekşe gözleri alev alev yanıyordu. "Ve tabi ki aynı zamanda bir lağım faresi gibi art niyetliler. Ama bu önemsiz bir detay, değil mi? Bu sayede siz de yemek öncesi hoş bir okuma keyfi yaşamış olmalısınız," Derin bir nefes aldı. "Tanrım tüm bunlar bence bütünüyle saçma. Sıradan bir şeymiş gibi didiklediğiniz, benim

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

hayatım. Eğer ben sizin geçmişinizi araştırsaydım, arkadaşlarınızı sorguya çekseydim ve artık olmayan bir çocuğun kayıtlardan izini sürseydim siz kendinizi nasıl hissederdiniz?"

David, "Ama o kız çocuğunun hâlâ var olduğuna inanıyorum ben," dedi sessizce ve gözlerinde bir hüzünle. "Bence o kız çocuğu hâlâ hayatta, hem de tüm canlılığıyla. Ve sanırım bu araştırmayı yaptırmanın benim fikrim olmadığını biliyorsundur. Ben tüm bunları seninle geçireceğimiz zaman süresince keşfetmeyi tercih ederdim."

"Ama hakkımda hazırlanmış bu raporu okumakta da bir sakınca görmedin."

"Evet, okudum." David sandalyesinin arkasına yaslandı ve Billie'ye hayranlık dolu gözlerle baktı. "Senin hakkında merak ettiğim her şey burada parmaklarımın ucundayken onları okumanın cazibesine karşı koyabilmek için ancak bir aziz olmalıydım. Bunları okumamın seni rahatsız etmeyeceğini düşündüğümü söyleyerek seni kandırmaya çalışmayacağım. Evet bunu yapmamın seni çılgına çevireceğini biliyordum."

"Evet, lanet olsun, bu konuda çok haklısın."

"Bu derece sinirlenmekte çok haklısın elbette. Özel hayatın ihlâli ciddi anlamda arkadaşlığın da ihlâlidir aslında." Billie'nin elinden sıkıca kavradığı dosyayı aldı ve masanın altındaki bambudan yapılmış çöp sepetine attı. "Ancak sinirlenmekten daha fazlası oldu sende, adeta küplere bindin. Neden bu kadar şiddetli tepki verdiğini kendine sordun mu? Dünya üzerinde oradan oraya dolaşan bir göçebesin. Bu ürkek küçük kız hakkında bunu bilmem neden bu kadar sorun

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olsun ki?"

"Ürkek değilim," dedi Billie hızlıca. "Ben asla korkmam. Ürkek olmak için fazla güçlüyüm. Bir yetimhane çocuğu güçlü olmak zorundadır. Hakkımdaki raporu okudun. Asi, uyumsuz. Hiç kulağa masum, zavallı yavrucak gibi geliyor mu?"

"Hayır kulağa benim güçlü, sevgili Billiem gibi geliyor. Anlamadığı şeylere sataşan küçük bir kız gibi geliyor. Kulağa yalnızlık, ümitsizlik ve incinmek gibi geliyor." Gözleri tuhaf bir biçimde parladı. "Yanında olmayı ve sana yardım edebilmeyi isterdim."

Billie savunmaya geçerek, "Benim yardıma falan ihtiyacım yok," dedi. "Hele de çarkın nasıl döndüğünü öğrendikten sonra, hiç. Hayatı çok erken tanıdım ben. Beni evlat edinen şu insanlar bana yardım edemezlerdi, çünkü beni sevemezlerdi. Onların kendi aileleri vardı ve ben de Shirly Temple değildim. Kızıl saçları örgülü, cılız bir çocuktum. Böö deseler korkardım. Beni evlat edinenler bunu sosyal yardım almak için yapıyorlardı ve sadece *görevlerini* yerine getiriyorlardı." Dudakları titreyerek devam etti. "Bay Anders'in beni sonuncu kez yetimhaneye geri vermek için götürdüğünde dediklerini hatırlıyorum. Yetimhane müdürüne, üzerlerine düşen görevi yaptıklarını ama benimle baş etmenin çok zor olduğunu söyledi. Bir dahaki sefere daha uysal bir çocuk almak istediklerini de ekledi." Başını havaya kaldırdı. "Onlar da beni bir ailenin yanına yerleştirme çalışmalarına böylece bir son verdiler."

Billie'nin savunmasız, incinmeye açık, gururlu ve yal-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nız ruhunun aslında sevgiyle dopdolu olduğunu ama bunu verebileceği hiç kimsenin olmadığını düşünürken, David'in içi öyle yoğun ama acı dolu bir koruma duygusuyla doldu ki bu duygu sanki gerçek bir fiziksel acı gibiydi. Ona uzanmak ve dokunmak, onu bir bebek gibi kucaklamak ve bu umarsızca kendini koruma güdüsünün altında yattığını hissettiği yaraları iyileştirmek istiyordu. Elleri bunu yapmaktan kendini alıkoymak için bilinçsiz bir şekilde yumruk gibi sıkılmıştı. Henüz zamanı değildi. Bilinmezliğin ve korkunun kıyısında Billie'nin ince bir ipin üzerinde durmaya çalışır gibi dengesinin nasıl pamuk ipliğine bağlı olduğunu görebiliyordu. Güvenmekten korkuyordu, sevmekten korkuyordu, kendini bir anlıktan daha fazla vermekten korkuyordu. Sevgisi o kadar büyüktü ki bunu verdiği zaman sevgisinin reddedilmesinden korkuyordu. *Gitme, kal dağ lalem. Köklerini sal ve sevginin her zaman seni terk etmeyeceğini göstermeme izin ver.* Yumruğunu yavaşça açtı ve derin bir nefes aldı. Henüz zamanı değildi.

"Bu bir kaplan yavrusunu ev kedisi yapmaya çalışmak gibi bir şey olmalı," dedi David tatlılıkla. "Senin gibi ele avuca sığmaz küçük bir çingeneyi kilit altına almaya çalışmayı istedikleri için kim onları suçlayabilir ki?" Billie'nin gerginliğinin azaldığını görebiliyordu.

Billie, "O kadar da kötü değilim," dedi tereddütlü bir gülümsemeyle. "Ben sadece insanların acıyacağı bir çocuk olma fikrinden nefret ediyordum. Eğer beni rahat bıraksalardı hatta çok terbiyeli bir çocuk bile olurdum." Sonra yüzündeki gülümseme silindi ve kaşları yine çatıldı. "Tüm bunların

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

aslında hiçbir önemi yok. Asıl konumuz lanet olası araştırma dosyanız."

"O 'lanet olası' dosya çoktan çöpün dibini boyladı bile ve hep de orada kalacak. Seninle ilgili her şeyi sadece senden öğreneceğim. Sana söz veriyorum," dedi David tatlı bir dille ve gülümseyerek. Billie o sıcaklığın yine her yerini sarmaya başladığını hissetti. "Beni bağışlayacak mısın Billie?"

Bunu sormana bile gerek yok diye düşündü Billie çaresizce. Öylesine teskin ediciydi ki sanki hiç öfkelenmemiş gibi tüm siniri kayboluverdi. "Sanırım," dedi gönülsüz bir şekilde. "Ama seni korumak adına çevrendekilerin etrafında sinsi sinsi dolaşan koruyucu aslanların için geçerli değil bu. Adam öldürmekten genelev patroniçeliğine kadar her şeyle suçlandım."

David kahkahasını koyverdi. "Zavallı bebeğim, bununla da mı suçladı seni?"

"Evet, neredeyse," dedi Billie. "Ama beni bu role gerçekten uygun görebilmiş olduğundan emin değilim. Bence ona barbar dediğim için biraz alındı ve bu yüzden böyle bir şey söyledi."

"Karim hiç kuşkusuz buna gücenmiştir. Çocukluğundan beri karakterinden kaynaklanan kabalığı yontmak için çalışıp durur. Ama tam olarak bundan kurtulduğu pek söylenemez."

"Bence de," dedi Billie. Omuzlarını silkerek devam etti. "Her neyse, beni çok uzun süre misafir etmek zorunda kalmayacak. Cipimin tamirinin neredeyse bittiğini söylemiştin."

David, "Evet, neredeyse," dedi. Yüzündeki gülümseme

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

birden kayboldu. "Bu öğleden sonra helikopter gerekli yedek parçayı getirmiş olmalı."

Billie, içine birden saplanan acıyı fark ettirmeden, "Ve nihayet bir-iki gün içinde kendi yoluma giderim," dedi kaygısızca. "Karim'le Clancy de artık rahat bir nefes alırlar."

"David yüzünde beliren karmaşık duyguları saklamaya çalıştı. "Helikopterde yedek parçayla birlikte bir şey daha geldi," dedi sandalyesini arkaya itip ayağa kalkarken.

"Beklediğin paket mi?"

David başıyla onaylayarak, "Evet, yedek parça gibi bir şey bu da," dedi. Tik ağacından oymalı dolaba doğru yürüdü. Dolabın kapağını açarken başını Billie'ye doğru, çevirip "Bir hediye ve bu sefer Hayır'ı cevap olarak kabul etmiyorum. Bunu senden başka verebileceğim kimse de yok," dedi.

"Hediye kabul edemeyeceğimi sana söylemiştim," diye söze başlamıştı ki Billie, David'in elinde tuttuğu şeyi görünce birden sustu. Kelimenin tam anlamıyla bir sanat eseri gibi yapılmış çok güzel bir İspanyol gitarıydı bu. Billie'nin gözleri ışıl ışıl yandı.

David elinde gitarla yanına doğru yürürken gözlerindeki ışıltı Billie'ninkilerden de fazlaydı. Elindeki bu güzel parçayı çok içten bir gülümsemeyle Billie'ye doğru uzattı. "Bu çok iyi bir gitardır. Eski dostunun yerini tutamaz ama ona biraz zaman tanırsan belki yeni dostun olabilir."

Gözlerini gitara dikip donakalan Billie'nin yüzündeki şaşkınlığı görünce suratı asıldı. "Bu eski gitarının yerini tutmaz elbette. Onu toplatılması ve yüzeyindeki ana hasarların giderilmesi için Madrid'e yolladım. Gitarın tamir edilme-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

si ve eskisi gibi ses vermesi için tam anlamıyla yenilenmesinden başka yol yoktu. Ama bunu istemeyeceğini düşündüm. Bunun yerine tüm yamalarıyla, tüm hırpalanmışlığın izleriyle onu bir gurur tablosu olarak saklamak isteyeceğini düşündüm." Billie'nin hâlâ konuşmaması David'in yüzünün biraz daha asılmasına neden oldu. "Billie?" dedi.

Billie yavaşça gitara uzandı ve tereddütlü bir şekilde parmağıyla dokundu. "Çok güzel," dedi boğuk bir sesle, "çok güzel." İçinin parçalandığını hissetti. Bu onun için o kadar dokunaklı, o kadar önemli bir jestti ki. "Çok sevdim," dedi. İçini çekti ve dolu dolu olmuş gözlerini kaldırıp David'in yüzüne baktı. "Evet, haklısın. Onurlu yamalarımı saklamak isterim."

David'in yüzündeki keder kayboldu. "Çok şükür," dedi rahatlamış bir ifadeyle. "Ben de her şeyi mahvettiğimi sanıp korkmuştum."

"Hayır," dedi Billie kesik bir hırıltıyla. Evini arayıp da sonunda bulan küçük bir kız gibi gitarı yana çekip aniden David'in kollarına atıldı. "Tabi ki hayır." David'i kucaklarken ve başı omuzlarında kendine yuva bulurken sözcükler kifayetsiz kalıyordu. Artık daha fazla tutamadığı gözyaşları David'in mavi gömleğini ıslatıyordu. "Daha önce hiç kimse benim için böyle güzel bir şey yapmamıştı. Ben de senin için bir şey yapmak istiyorum. Lütfen benim de senin için bir şey yapmama izin ver. Ne istersin benden?"

David boşta kalan eliyle Billie'ye sarılıp kulağının dibine yanaştı. Kıkır kıkır gülerek, "Bu benim gibi bir adama asla sorulmaması gereken bir soru. Şeytana uyup o klasik ce-

vabı vermek isterdim ama klişelerden nefret ederim," dedi.

Billie yüzünün kızardığını hissedebiliyordu ve bu duruma çok şaşırdı. Çünkü daha önce ve David'le de birlikteyken hiç böyle bir hâlde hissetmemişti kendini. İçine girdiği bu durum çok kafa karıştırıcıydı. David'le her zaman kendini çok rahat hissederken, şimdi utangaçlığı tutmuştu. "Şaka yapmıyorum. Bunu demek istemiştim," dedi.

David ellerini Billie'nin saçlarına götürerek boynuna dağılan dalgaları toparladı. "Yapacağını biliyorum" dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Aldığın bir şeyin karşılığını vermemeye dayanamazsın, değil mi Billie." Parmaklarını saçlarının arasına geçirip boynuna masaj yapmaya başladı. "Merak etme, bana bir hediye vermene izin vereceğim. Çok istediğim bir şey var aslında."

"Nedir o?"

"Biraz daha benimle kal dağ lalem. Benim için bunu yapabilirsin." David'in sesi kulağında kadife gibi yankılanıyordu. Kulağında David'in dudaklarının hafif dokunuşlarını ve ılık nefesini hissetti. "Daha yapmadığımız o kadar çok şey var ki."

"Yani demek istiyorsun ki..."

David gülümseyerek, "Çiçek açmak? Oh evet, bunu demek istiyorum. Ama başka şeyler de demek istiyorum. Hiç yan yana çalışmadık, sana daha bahçemi göstermedim. Çölde hiç şafak vakti ata binmedik," dedi. Billie'yi hafifçe ileriye itip gözlerini yavaşça gözlerine indirdi. Küçük, yumuşak bir gülümsemeyle, "Ve gitarını çalıp, şarkılarından birini söyleyerek, hiç uyandırmadın. Tüm bunları çok istiyorum. Bunları

bana verecek misin?" diye sordu.

Billie gözyaşlarına engel olmak için gözlerini hızlı hızlı kırpıştırarak, "Peki, bir süre daha kalacağım," dedi. Gülerek devam etti. "Ama şarkı konusunda benimle biraz daha pazarlık yapmak zorunda kalabilirsin, çünkü beni asla şarkı söylerken duyamazsın. Bir Olivia Newton-John değilim."

David yüzüne yayılan rahatlama duygusunun ardından rahat rahat gülerek, "Önemli değil," dedi. "Ben de zaten müzik kulağı olmayan biri olarak itham edilirim." Bir adım geri çekilip gitarı Billie'ye verdi. "Hadi biraz gürültü yap ve beni mutlu et."

"Gürültü mü?" dedi Billie kızarak. "O kadar da kötü değilim." Gitarın telleri üzerinde parmaklarını okşarcasına dolaştırarak "Çok ama çok güzel" dedi.

David "Neden oturup yeni arkadaşınla tanışmıyorsun?" diye önerdi. "Benim de yeni kitabımda gözden geçirmek istediğim bazı şeyler var. Yemeği biraz erteleyelim, ne dersin?"

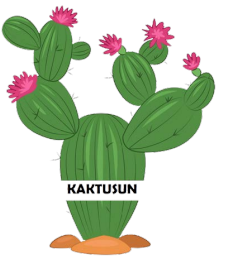
Billie gitara dalmış bir şekilde, "Çok iyi olur bence de," dedi. Çoktan ayakkabılarını fırlatıp odanın ortasındaki koca yatağa doğru yönelmişti bile. Yatağa bağdaş kurup oturdu, gitarı kucağına yerleştirip akort etmeye başlarken yüzünde konsantrasyonun verdiği çatık kaşlı bir ifade belirdi.

David biraz içerlemiş bir halde ama keyifle başını salladı. Tamamen unutulmuştu ve bu durum biraz daha böyle sürecek gibi görünüyordu. Çalışma masasına gidip sandalyesine oturdu. Gitarın üzerine büyük bir hevesle kafasını eğmiş Billie'nin parlak bakır rengi saçlarına bir bakış daha attı. Sonra daktilonun tuşlarına basmaya başladı ve o da önünde-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ki şeye konsantre olarak tıpkı Billie'nin yeni arkadaşına daldığı gibi karakterlerinin içine sürüklendi ve zengin kelime bahçelerinin içinde kayboldu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

5

Billie bir hazine gibi özenle taşıdığı gitarı elinde, odasının kapısını açarken bir taraftan da hafif hafif mırıldanıyordu. Rüya gibi güzel bir akşam olduğunu düşündü, tıpkı David Bradford'la geçirdiği diğer sıra dışı akşamlar gibi. Sıra dışı? Aslında bu akşam David'in odasında geçirdiği zaman zarfında gerçek anlamda sıradışı bir şey olmamıştı. David kitabı üzerine çalışırken o da gitarını çalmış, keyifle ufak besteler yapmıştı ve vakit böylece geçmişti. Orada olduğu saatler boyunca işine dalmış olan David, ona sadece birkaç kelime etmiş ve birkaç kez de gülücük atmıştı, yemek yemeye bile vakit ayırmamışlardı. Sıcak, sessiz bir yakınlıktı o saatleri bu kadar özel kılan. Billie, daktilosunun üzerine eğilip, yazdığı hikâyenin çekimine kapılan David'in yüzüne bak-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mıştı birkaç kez. O sırada tamamıyla işine dalmış bu adama karşı içinden annelik içgüdüsüne benzer bir şefkat duymuştu.

"Seni bekliyordum. Bilmen gereken bir şey var." Yasmin oturduğu hasır sandalyeden saygılı bir biçimde kalktı. Yüzü endişeli görünüyordu.

Billie'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Sakın bana şeyhin beni tekrar görmek istediğini söyleme," dedi hınzır bir gülümsemeyle. "Günde iki kez beni görmeye katlanabileceğini hiç sanmıyorum." Alay edercesine burnunu yukarı doğru kaldırıp taklit yaparak, "Çok sayın haşmetli kralınıza onu bu gece artık kabul edemeyeceğimi söylemek zorundasınız" dedi.

"Hayır, konu şeyh değil," dedi Yasmin, alt dudağını endişeyle ısırıyordu. "Muhafızların birinden duyduğum bir şey. Casbah'ta dedikodu almış başını yürümüş ama belki de doğrudur diye düşünüyorum." Elini telaşlı bir şekilde yapılı saçlarının içinde gezdirdi. "Ne yapacağımı bilemedim."

Billie'nin yüzündeki gülümseme kayboldu, yavaşça odanın diğer tarafına yürüyerek gitarını yatağa en yakın köşeye yasladı. "Madem öyle, neden bana ne duyduğunu söylemiyorsun? Böylece ne yapmak gerektiğine birlikte karar vermeye çalışırız."

Yasmin bir çırpıda, "Şeyh Karim sizin arkadaşınızı hapse attırmış," deyiverdi telaşla.

Billie yatağa kendini bırakırcasına otururken "Ne arkadaşı?" diye sordu büyük bir şaşkınlıkla. "Sen neden bahsediyorsun?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Bir insan azmanından," dedi Yasmin heyecanla. "Uzun saçlı, ızbandut gibi bir adamdan."

Billie onun kim olduğunu tahmin ederek, "Yusuf," dedi. "Aman Tanrım, beni takip edeceğini bilmeliydim."

"Evet, adı bu. Yusuf İbrahim," dedi Yasmin. "Bu akşam Casbah'ta ortaya çıkmış ve sizi görmek istemiş. Muhafız her an kavga etmeye hazır olduğunu söyledi."

"Edebilirdi," dedi Billie içini çekerek. "O olmadan benim kendimi koruyamayacağımı düşünüyor olmalı." Yasmin'in dedikleri kafasında yer etmeye başlayınca kaskatı kesildi. "Onu hapse mi atmışlar?"

Yasmin mutsuz bir şekilde kafasını sallayarak onu onayladı. "Önce kütüphanede Şeyh Karim ve Bay Donahue'yle uzunca bir süre kalmış. Sonra Karim'in emriyle muhafızlar tarafından Gümüş Hilal'e götürülmüş. Şeyh Karim salıverilmesine izin verinceye kadar orada tutuklu kalacakmış."

"Gümüş Hilal mi? O da nedir?"

"Akşam eğlenceleri için gidilen bir kafe. Sizin deyiminizle bir nevi gece kulübü. Buradan beş dakika uzaklıkta. Zalandan'ın büyük bir kısmı gibi orası da Şey Karim'e ait. Gizli görüşmelerini ve Casbah'ta yapamayacak kadar gizlilik arz eden işlerini yapmak için kullandığı gizli bir odası vardı orada."

"Ya da masum bir insanı hapsetmek için kullandığı," diye ekledi Billie sertçe. "İnanamıyorum! Bu adam kendini ne sanıyor?"

Yasmin, "Şeyhin bunu yapması için eminim ki iyi sebepleri vardır," dedi ihtiyatlı bir şekilde. "Eğer arkadaşınız serbest

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bırakılsaydı buraya gelmek için önünde bir engel kalmayacaktı."

Billie, "Peki buna kim karar veriyor?" dedi sinirli sinirli. "Karim besbelli ki Zalandan'ın hem yargıcı hem jürisi hem de celladı." Birdenbire vücudunu bir titreme sardı. Yusuf'a bir zarar verip vermediklerini düşündü. Karim, barbarlığı ve David'in emniyeti konusundaki takıntılı tutumuyla bunu gerçekten yapabilirdi. Yusuf'un genelevin güvenliğinde çalışması Karim'in gözünde onun direkt Ladram'la bir bağının olduğu anlamına geliyordu. "Yusuf'u oradan kurtarmalıyım."

Yasmin kati bir şekilde başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Bu sizin için tehlikeli olabilir. Ama belki şeyhe gidip durumu anlatarak ona yalvarabilirsiniz."

"Yalvarmak mı?" diye öfkeyle Billie tekrarladı. "Bu adam bir diktatör. Dizlerimin üzerine çöküp başköşede oturan bu adama Yusuf'u salıvermesi için yalvaracağımı düşünebiliyor musun hiç? Yoo, hayır, onu kendi yöntemlerimle oradan çıkartacağım."

"O zaman Lisan'a gidin. Şeyh üzerindeki etkisini sizin için kullanacaktır."

"Bu işe David'i karıştırmayacağım," dedi Billie oturduğu yerden ayağa sıçrayarak. "Yusuf'un sorumluluğu bana ait ve onu kendim kurtaracağım. Bu gece," dedi.

Yasmin iknaya çalışır gibi tatlı bir dille, "Neden yarına kadar beklemiyorsunuz?" diye sordu. "Bir gecede ona zarar vermezler ve hem belki yarına kadar fikrinizi değiştirip şeyhle konuşmaya karar verirsiziniz."

"Bu gece," dedi Billie. Giysi dolabının yanına fırlaya-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

rak çekmeceleri hızla didik didik etmeye başladı. "Yusuf uslu bir tutuklu gibi oturmayacaktır orada. Ürkütücü bir görünüşü olduğu için muhafızlar mutlaka ondan korkacaklardır. Ve korku, şiddeti doğurur. Bu yüzden onu bu gece oradan çıkarmalıyım." Dolaba da bir göz gezdirdi. "Bugün giydiğim jellabam nerede? Kimliğimi saklayacak bir maske olacak o benim için." Haki renkli bol pantolonu çekip aldı. "Eğer şu kafe yeteri kadar karanlıksa bu iş görebilir. Bir erkek kılığına girmek daha iyi olacaktır. Caddede yalnız dolaşan kadınlara şüpheli gözlerle baktıklarını gördüm birkaç gün önce."

"Jellabanız giyinme odasında," diye dalgın dalgın cevap verdi Yasmin. "Gidip arkadaşınızı zor kullanarak mı çıkarmaya çalışacaksınız?"

"Eğer başka bir yol bulamazsam, evet. Gümüş Hilal'e vardığım zaman belli olacak bu, duruma göre plan da spontane gelişecek."

Yasmin pişmanlıkla kafasını salladı. "Eğer böyle aptalca bir şey yapmaya kalkacağınızı bilseydim bunu size asla söylemezdim. Ben direkt Lisan'a gideceğinizi ve problemi böyle çözeceğinizi düşünmüştüm."

"Kendi problemimi kendim çözeceğim," dedi Billie dinamik bir şekilde. Siyah uzun tuniğinin küçük göğüslerini saklayacak kadar geniş olduğuna ve kısa süet botlarının da yeteri kadar erkeksi göründüğüne karar verdi. Ani bir hareketle döndü ve gözlerini kısarak Yasmin'e baktı. "Yusuf'la ilgili bu durumu bana söyleyerek neden risk aldın Yasmin? Eğer şeyh bana bunu söylediğini öğrenirse sana çok ama çok kızacaktır. Bu işin senin için ne kadar önemli olduğunu bi-

BELONGSTO Kaktüs TEAM

liyorum üstelik."

"Bu iş benim hayatım," dedi Yasmin bakışlarını sabitleyerek. "Şeyhin hizmetinde çalışmak Sedikhan'da büyük bir onur kaynağı olarak kabul edilir. Çocukluğumdan beri en büyük emelim hep burada çalışmaktı. Bunun için çok uğraştım."

"Peki şimdi neden senin için böyle önemli bir şeyi riske atıyorsun?"

"Lisan," dedi Yasmin basitçe. "Onun için siz çok değerlisiniz ve sizi üzgün ya da endişeli görmek onu çok mutsuz ediyor."

"Yani Lisan'ın, buradaki işinden ya da Şeyh Karim'e bağlılığından daha önemli olduğu anlamına mı geliyor bu?"

"Her şeyden daha önemli olduğu anlamına geliyor." Yasmin'in gözleri tuhaf bir şekilde parladı. "Ne olursa olsun Lisan asla mutsuz olmamalı. Bir zamanlar işimi o kadar önemsiyordum ki neredeyse Zilah'ı kaybedecektim. Lisan onu kurtardı."

"Zilah mı?" diye nazikçe sordu Billie.

Yasmin'in sakin yüzü birden gerildi ve yüzü bembeyaz oldu, titremesini engellemek için dudaklarını sıkıyordu. "Zilah benim kızım," dedi. "Lisan size Zilah'tan bahsetmedi mi?"

Billie kafasını sallayarak, "Çocuklarınız olduğunu bilmiyordum," dedi.

Yasmin derince bir iç çekerek, "Sadece Zilah var," dedi. "Gördüğünüz gibi evli değilim. Zilah gayri meşru bir çocuk. Sizin ülkenizde bunun utanç verici bir şey olarak görülmediğini biliyorum ama Sedikhan'da bu büyük bir günahtır. Doğduğunda otuz yaşımdaydım ve bir adamda sevgiyi bul-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

duğumu sanmıştım." Kederli bir gülümseme yayıldı yüzüne. "Bulduğumu sanmıştım ama adam bir yabancıydı ve evli olduğunu sonradan öğrendim. Hem Zilah'ı hem de buradaki pozisyonumu kurtaracak bir yol bulmalıydım."

"Şeyh'e söyleseydiniz size yardım etmez miydi?" diye sordu Billie.

"Riske atamazdım. Buradaki insanların gözünde durumum çok utanç verici bir şeydi. Bu yüzden Zilah'ı herkesten gizlice doğurdum ve onu büyütmesi için Marasef'teki annemin yanına gönderdim. Fırsat buldukça onu görmeye gidiyor, Zilah'ın iyi bir yaşamı olması için gönderebileceğim tüm parayı onlara gönderiyordum." Yasmin kederle başını salladı. "Onu korumak için yanında olmalıydım. Benimle kalmasını sağlamalıydım."

"Siz elinizden geleni yapmışsınız," dedi Billie gözlerinde bir şefkatle. "Yerinizde kim olsaydı daha fazlasını yapamazdı."

"Yeterli değildi ama. Annem yaşlıydı ve onu yeteri kadar koruyamıyordu. Marasef korunmasız olanlar için çok kötü bir şehirdir." Yasmin gözlerini kapadı, sesi bir hırıltı gibi çıkıyordu. "Zilah bir gün ortadan kayboldu. Çok güzel, körpecik bir kızdı, güzelliği pırıl pırıl ışıldardı. Ona ne olduğunu biliyorduk." Gözleri birden açıldı. Gözlerinde acı vardı. "Çılgına dönmüştüm. Aklıma gelen her şeyi yaptım. Polise gittim, onu sokak sokak dolaşıp aradım, her şeyi yaptım. Aradan altı ay geçmişti ve ondan hiçbir haber yoktu. Sonra Lisan'a anlattım durumu." Kederle güldü. "Aslında ben anlatmaya niyetlenmemiştim ama benim hâlimden, hareketlerimden, kederimden bir şeyler sezinlemişti. Ve beni anlat-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

maya ikna etti. Allah'a şükürler olsun ki Lisan'a anlatmışım."

"O ne yaptı?" diye sordu Billie endişeli bir ifadeyle.

"Kızımı buldu ve onu bana getirdi," dedi Yasmin net bir şekilde. "Marasef'e gitti ve onu bulana kadar aradı. Düşündüğümüz gibi bir fuhuş yuvasındaymış. Ona sürekli eroin vererek, kızımı eroin bağımlısı yapmışlar. Böylece onu uysal ve her dediklerine itaat edecek bir hâle getirmişler." Sesi öfkeyle titredi. "Zilah'ım daha on üç yaşındaydı."

"Aman Tanrım." Billie'nin boğazında kocaman bir yumru ve gözünde yaşlar birikti. "Tanrım."

"Hiç eroin bağımlısı birinin nasıl acı çektiğini gördünüz mü? Çok berbat bir şey. Sadece bağımlı için değil, ona yardım etmek isteyen insanlar için de çok acı bir şey. Ben kızıma yardım edecek kadar güçlü değildim ama Lisan bunu başardı. Lisan, kızımı acıdan paramparça eden krizler geldiğinde onun yanında kaldı. Ona *methadone* verdik ama hâlâ nasıl acı çektiğini görmek korkunçtu." Yasmin'in yüzü acıdan bembeyaz kesildi. "Ve bağımlılıktan kurtulmaya başladığında her şey daha da kötüye gitti, çünkü bu sefer de ona o evde yapılanları hatırlamaya başlamıştı. Kendini çok pis ve kullanılmış hissediyordu, her gece kâbuslarla uyanıyordu. Lisan bu dönemde de onunla kalmaya devam etti. Odasını çiçeklerle ve bitkilerle donattı, ona düzinelerce balon aldı, her tarafını renklerle donattı, ona şefkat gösterdi, elini tuttu, onu dinledi." Gözlerinden yaşlar sicim gibi yanaklarına süzülüyordu. "Ben onu dinleyemedim, çabaladım ama yapamadım. Ama Lisan dinledi. Ve sonunda Zilah tüm acısını, yaşadığı tüm vahşeti boşalttı ona, hepsi aktı gitti içinden.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Çünkü Lisan'ın gözlerinde kendisinin hâlâ güzel bir çocuk olduğunu görebiliyordu." Önceki sözcüklerden daha keskin, yakıcı bir sessizlik oldu odada. Sonra Yasmin tüm acı dolu hatıraları silip atmak ister gibi başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. "Evet Lisan'ın mutluluğu benim için her şeyden ama her şeyden önemlidir, öyle ki bunu ifade etmek için sözcükler kifayetsiz kalır."

Gözyaşlarına engel olmak için gözlerini kırpıştırarak, "Bunu görebiliyorum," dedi Billie boğuk bir sesle. "Şimdi Zilah nerede?"

"Doktor yaşadığı kötü şeyleri hatırlatacak bu yerlerden uzaklaştırılmasının ona iyi geleceğini söyledi. Lisan da onu Amerika'ya onu sevecek ve koruyacak insanların yanına gönderdi." Yasmin kederli bir gülümsemeyle, "Onu çok özlüyorum ama onun için en iyisi bu. Bana mektup yazıyor, mektuplarında hayatından memnun ve hatta zaman zaman mutlu olduğunu görebiliyorum."

"Buna sevindim," dedi Billie yumuşak bir ses tonuyla. "Buna çok sevindim Yasmin."

"Ben de seviniyorum," dedi Yasmin kısaca. Koyu gözleri şimdi huzurluydu. "Ve eğer size yardım etmek Lisan'ı mutlu edecekse bunu mutlaka yaparım. Lisan'ın şu an tehlikede olmasının sebebi Zilah. Zilah, Amerika'dan ayrılınca Marasef'e geri döndü. Lisan'ı hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Ve öfkesi sonra da devam etti." Yasmin titredi. "Çok büyük, yakıcı bir öfkeydi. Alex, Ben Raschid'e gitti ve birlikte Zilah'ım gibi çocukları kullanan bu çeteyi ve tüm bağlantılarını çökerttiler."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hayır," dedi Billie kararlı bir şekilde. Bu işin içine daha fazla karışmana izin veremem. Giyinmeme yardım edebilirsin ve istersen beni şu Gümüş Hilal'e götürebilirsin, ama sonrası benim işim. Sen direkt Casbah'a geleceksin ve ben gelene kadar beni bekleyeceksin."

"Ama isterdim ki..."

Billie kucak dolusu giysiyle beraber giyinme odasına doğru yürürken, "Hayır," diye tekrarladı nazik ama kesin bir tavırla. "Yusuf benim sorumluluğum ve bu işi kendi yöntemlerimle halledeceğim."

"Muhafızlar arkadaşınızın büyük ihtimalle arkadaki ofiste tutulduğunu söylüyorlar," dedi Yasmin. Gümüş Hilal'in karşısındaki caddede yer alan ufak dükkânın loş girişine doğru iyice sokuldu. "İkinci yeşil kapı."

"Tamam." Billie kafasındaki başlığı saçlarına iliştiren tokaları kontrol edip yüzünü gölgelemesi için başlığı yüzüne doğru iyice indirdi. "Şimdi hazırım. Sen, Casbah'a geri dön."

"Bilmiyorum," dedi Yasmin duraksayarak. "Belki..."

Billie kesin bir dille, "Git!" dedi. Yasmin'e doğru eğilerek yanağına sevgi dolu bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim." Sonra caddeyi uzun ve hızlı adımlarla ve erkeksi bir yürüyüşle geçerek kafenin kapısını açtı.

Kapıyı açar açmaz bir duman bulutuyla karşılaştı, içeriden Doğu ezgileri taşıyan bir müzik sesi geliyordu. Masa-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ları ve insanları ancak genel hatlarıyla seçebilecek kadar karanlıktı içerisi. Işık vuran tek yer dans pistinin ortasında dans eden dansözdü, diğer yerler loştu. Etrafındaki insanlar alkış tutarak onu izliyorlardı. Loş ortam ve sahne şovu lehineydi. İnsanların eğlenceye dalmasından yararlanarak arka ofise varabilirdi.

İşte, ilerideki kapının boncuklu perdesi dans pistine az bir uzaklıkta göze çarpıyordu. Sıkış sıkış masaların arasından dikkatle ilerledi. Kimsenin oturmadığı bir masanın yanından geçerken masa üzerinde boş bir tepsi ve büyük ihtimalle garsonlardan biri tarafından bırakılmış beyaz bir havlu olduğunu fark etti. Böyle bir kafede garsondan daha doğal ne olabilirdi? Ve iki muhafız için bir şişe şaraptan daha cazip ne olabilirdi? Hemen masadan tepsiyi kaptı, beyaz havluyu da sol koluna astı. Tam bir garsona benzemişti. Şimdi sıra şarabı bulmaktaydı.

Dansözün attığı göbeklerle kendilerinden geçmiş görünen iki sakallı adamın oturduğu masanın yanında durdu. Hiç heyecan yapmadan masadaki yarısı boş bardakları tepsiye koydu. Sonra masanın ortasında duran şarap şişesine uzandı.

Birden masadakilerden biri şişeyi almasını engellemek için şişeye yapıştı. Anlaşılan içkisizlik tehlikesi dansözün cazibesinden daha ağır basıyordu. Billie şişeyi kavrayan ellerini daha fazla sıktı. Boğuk bir sesle, "Kötü," dedi Arapça. Sanki besin zehirlenmesi geçiriyormuş gibi eliyle boğazını sıkıp dilini dışarı çıkararak kusma taklidi yaptı. "Botulism," (Besin zehirlenmesi) dedi İngilizce. Acaba besin zehirlenmesini ifade eden tıp terimi Sedikhan'da da İngilizce'de-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kiyle aynı mıydı? Görünüşe göre aynıydı. Çünkü adamlar onu duyunca şişeden ellerini çekip korkuyla boğazlarına götürdüler. Böylece Billie şişeyi tepsiye koydu. *Zavallı adamlar* diye düşündü içinden. Tepsiyi alıp boncuklu perdeye doğru ilerledi.

İkinci yeşil kapı. Kapının önüne gelince durdu ve derin bir nefes aldı. Kafasındaki başlığı düzeltti ve gergin bir şekilde dudaklarını şöyle bir ısırıp ıslattı. Durduğu yer olan hol loştu ancak kapının altından ışık geliyordu. Demek ki odada şansı bu kadar yaver gitmeyebilirdi. Başını öne eğdi ve kendini son derece hizmetkâr bir garson şekline soktu. Tepsiyi avucunun üzerinde dengeleyip yerdeki bardaklara kalan şarabı koydu. Sonra havlusuyla bardakları silerek tepsiye yerleştirdi ve havluyu da koluna geri astı. Hiçbir şey düşünmeyerek kararlı bir şekilde kapıyı çaldı.

İçerden konuşma sesleri yükseldi, akabinde bir sandalyenin çekilme sesi geldi. Sonra kapı hızla açıldı, zeytin yeşili üniformalı genç bir asker çıktı karşısına. Askerde silah olmadığını görünce içi rahatladı.

Arapça, "Şarap," dedi sesini cıyaklaştırarak. "Şeyh Ben Raschid gönderdi."

Aman Tanrım, genç askerin yüzünde koca bir şaşkınlık ifadesi vardı. Şeyh, askerlerinin görev başında içmelerine asla izin vermezdi sonuçta. "Sadece bir bardak," diye sert bir şekilde çıkıştı. Askerin yüzündeki şaşkınlık ifadesi silindi ve bir adım geriye çekildi, arkasını dönerek masadakilere bir şey söylemek için arkasını döndü.

Billie kafasını uzatıp çaktırmadan içeriye göz gezdirdi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yusuf oradaydı, onu görünce içi rahatladı. Çalışma masasının arkasındaki yönetici koltuğuna oturmuştu, onu iple koltuğa sıkı sıkıya başlamışlardı. Odanın diğer tarafındaki masada belli ki iki muhafız kâğıt oynuyorlardı. Masanın üzerinde içi ağzına kadar dolu bir kül tablasından sigara dumanı yükseliyordu. Masanın ortasında ise bir deste kâğıt duruyordu. Masada oturan muhafızda da silah yoktu. Gözleri hızlıca odayı tararken duvara dayalı iki tüfeği gördü. İçinden Tanrı'ya şükrederek *şans bu gece doğru insanların tarafında* diye düşündü.

İçeri girip masaya doğru yürürken arkasından kapının kapandığını duydu. Tepsiyi masaya bırakırken heyecandan bir anlığına bardaklar sallanır gibi oldu. Kirpiklerinin altından dikkatlice Yusuf'u süzdü. Herhangi bir zarar görmüşe ya da kötü bir muameleye maruz kalmışa benzemiyordu. Ama odanın diğer tarafındaki muhafızlara o sert suratıyla öyle hiddetli, öyle dik dik bakıyordu ki çok korkutucu görünüyordu. Billie onun güçlü gövdesini sıkı sıkıya koltuğa bağladıkları için muhafızlara neredeyse bir kusur bulamayacaktı. Koyu renkli bir pantolon vardı üzerinde, pantolonunun paçalarını botunun içine koymuştu. Kaslı göğsü ve pazuları üzerindeki beyaz gömleği gerdiriyordu. Bu hâliyle büyücüler tarafından Alaattin'in sihirli lambasına hapsedilmiş dev cine benziyordu. Kapıyı açan asker yerine geçip sandalyesine oturdu ve oyuna kaldığı yerden devam etmek üzere masada bıraktığı kâğıtları eline topladı. Billie derin bir nefes aldı, kalbinin yerinden çıkacak gibi atışlarını duyabiliyordu. *Şimdi ya da hiçbir zaman* diye düşündü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Hızla dönüp tüfeklerin dayalı olduğu duvara doğru atıldı. Tüfeklerden birini kapıp askerlere doğru döndü ve onları vurabilecek kadar gözü kara görünmeye çalışarak nişan aldı. "Durun!" diye bağırdı, eli tetikteydi. "Orada kalın!" Sesi bir köpek yavrusuna emir verir gibi çıkıyordu. Bu kadar az bir Arapça'yla nasıl öyle çıkmasındı ki.

Öyle ya da böyle muhafızlar o kadar afallamışlardı ki verilen emirlerin acemice olduğunu anlayamıyor ve tüm dikkatleri üzerlerine doğrultulmuş tüfeğin namlusunda olduğu için emirlere karşı koyamıyorlardı. Ne kadar uzak olurlarsa o kadar iyiydi. Başını hızlıca salladı. Başlık kafasından omuzlarına düşerken, "Bir dakika içinde seni çözeceğim Yusuf," diye bağırdı. "Burada olmamalıydın," dedi Yusuf sertçe. "Kendini tehlikeye atıyorsun. Git buradan. Bu aşağılıkları ben kendim hallederim."

"Çok nankörsün Yusuf," dedi Billie sinirli bir şekilde, bir taraftan da gözlerini iki muhafızdan ayırmıyordu. "Prenses Leia onu kurtarmaya gelseydi Luke Skywalker hiç böyle bir şey söyler miydi?"

"Luke Skywalker mı? O da kim?"

"Boş ver." Billie içini çekti. "Anlaşılan Star Wars, Sedikhan'a daha uğramamış."

Yusuf, "Buraya gelmemeliydin," diye gürledi. "Başına bir iş gelmeden buradan çabuk git."

"Oh, sakin ol Yusuf," dedi Billie çileden çıkarak. "Dırdır etmeyi keser misin? Güzellikle kurtarılamaz mısın sen, Tanrı aşkına?" Çocuksu yüzlü asker aniden ona doğru bir hamle yaptı. Billie hemen silahı ona doğrultup, "Kımıldama!" diye

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bağırdı.

Asker olduğu yerde kaldı. Billie düşündüğünden daha da tehlikeli görünüyordu besbelli. Şimdi Yusuf'un iplerini çözmek gerekiyordu. Bir bıçak getirmeyi neden akıl edememişti? Keskin uçlu bir şey aradı ve şarap şişesini fark etti.

Bir taraftan bir kartal gibi muhafızları gözlerken şişeyi kaptı. Çalışma masasının arkasında Yusuf'un yanına varana kadar gözleri askerlerin üzerinde, elinde onlara doğrultulmuş tüfekle geri geri ilerledi. Tüfeği kolunun altına sıkıştırarak şişeyi çalışma masasının kenarına vurdu. Şişe kırılmadı.

"Hep kırılırlar oysa ki," dedi gözlerine inanmayarak. "Daha hiç şişenin kırılmadığı bir film görmedim." Şişeyi tekrar hızla masaya vurdu. Büyük bir ses çıktı ama şişe hâlâ kırılmamıştı. "Bu lanet şey neyden yapılmış böyle?" dedi.

"Masada bir zarf açacağı bulmaya çalışsan daha iyi olmaz mıydı?" dedi David kapının oradan. "Eminim ki bu şişe kırmaktan daha az ortalığı batırırdı dağ lalem."

Billie şaşkınlıkla, "Sen burada ne arıyorsun?" diye sordu. Sonra kendi sorusunu kendi yanıtladı. "Tabi ya, Yasmin."

David başını sallayarak odaya girdi. "Zarar görebilirdin, seni riske atamazdı. Bu yüzden bana yardım istemeye geldi." Kolunun altına iyice yerleştirdiği tüfeğe bakıp gülerek, "Ama eminim ki seni bu hâlde görse o kadar da endişelenmezdi" dedi.

Billie, "Yardıma ihtiyacım yok," dedi. Çalışma masasının çekmecesini açıp hummalı bir karıştırmanın sonunda mektup açacağını buldu. Yeteri kadar keskin görünüyordu.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Mektup açacağını kalın iplere sürtmeye başladı.

Genç muhafız birden David'e doğru bir adım atıp, "Lisan, bu adamı burada tutmak için emir aldık. Onu durdurmalısınız," dedi.

"Çok kararlı görünüyor Abdül," diye kelimeleri yayarak konuştu David, bir taraftan da gözleriyle işaret çakıyordu. "Bence ona engel olmaya çalışmasak iyi yaparız."

"Ha gayret," diye homurdandı Billie. Birden ip kesildi ve Yusuf etrafında onu saran iplerden kurtuldu. "Başka seçeneğimiz yok. Hadi Yusuf. Git hemen. Ben seni kollarım."

Yusuf homurdanarak hızlı adımlarla kapıya doğru ilerledi. Billie de arkasından takip ediyordu. Gözleri, üzerlerine atlamamak için kendini tutan genç muhafızın üzerindeydi.

Ancak diğer muhafız, Billie'nin dikkatinin genç asker üzerinde olmasını fırsat bilip tıpkı yeşil bereli bir komandonun ölümcül hamlesiyle üzerine atladı ve Billie'nin elindeki tüfeğe vurdu.

"Hayır!"

Billie, David'in keskin haykırışını duymuştu ama David o kadar hızlı hareket etmişti ki onu görememişti. Billie üzerine doğru gelmekte olan Abdül'ün korkunç yüzünü görünce korktuğunu hissetti. Birden David, Abdül'ün yanında bitiverdi, boynuna hızlı bir karate vuruşuyla tekme atarak Abdül'ü külçe gibi yere yığdı. Beline yerleştirdiği tekmeyle acı içinde kıvranan Abdül'ün üzerine diğer muhafız kapaklandı.

David, Billie'ye dönüp kolundan tutarak, "Hadi," dedi. "Buradan bir an evvel çıksak iyi olacak. Kendilerine geldiklerinde bize karşı pek nazik olacaklarını sanmıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sonra üçü birlikte koşarak odadan çıktılar, çıkış kapısının olduğu kafeden koşarak geçtiler. Koşturmacalarının arasında Billie masadaki müşterilerin bağırışıp çığırışlarını ve önünden geçtikleri dansözün çığlıklarını belli belirsiz işitiyordu.

Kapıdan dışarı fırladıklarında soğuk gece havası yüzlerine çarptı. Dar ve dolambaçlı sokaklar boyunca koştular. Sokaklar ayak sesleriyle yankılanıyordu.

Gümüş Hilal'den üç blok öteye uzaklaşmışlardı ki David durmalarını söyledi. Onları bir eczanenin karanlık girişine doğru çekti.

Hepsi de soluk soluğa kalmışlar, hızlı hızlı nefes alıp veriyorlardı. Billie rahatlamış gibi duvara yaslanarak, "Sizce güvende miyiz?" diye sordu.

"Peşimizdekilerin seslerini duymuyorum," dedi David. "Sanırım izimizi kaybettirdik." Diğer adamı göz ucuyla işaret ederek, "Hâlâ daha tanıştırılmadığımıza inanamıyorum," dedi kibarca. "Benim adım David Bradford ve siz de Yusuf İbrahim olmalısınız."

Yusuf kafasını sallayarak, "Lisan," dedi sessizce. "Çarşıda sizinle ilgili şeyler duymuştum. Billie'nin nereye götürüldüğünü öğrenmek için bir gün boyunca çarşıda soruşturma yaptım."

"Ben hiçbir yere götürülmedim," dedi Billie. "Ben Casbah'a kendi isteğimle geldim. Ve burada güvendeyim." Kaşlarını çattı, "Yani öyle olduğunu düşünüyorum."

David, Billie'nin alnına düşen bir parça saçı eliyle arkaya doğru tarayarak, "Benim olduğum her yerde güvendesin

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Billie," dedi.

"Bunu duymak, ah ne hoş," dedi Billie yüzünü buruşturarak. "Bunu Karim'e de söylemeliydin. Çünkü kendisi hiç güvendeymişim hissi vermiyor bana."

"Söyleyeceğim," dedi David ciddi bir tavır takınarak. "Tüm bunlar için çok üzgünüm Billie. Sana söz veriyorum bir daha asla böyle şeyler olmayacak."

Billie, "Evet, bu kahrolası şeyler olmayacak," dedi öfkeli bir şekilde. "Çünkü Yusuf bu gece Zalandan'dan ayrılıyor ve ben de cipim tamir edilir edilmez buradan gidiyorum."

"Hayır," diye atıldı Yusuf. "Seni burada yalnız bırakamam. Sen de benimle birlikte geleceksin bu gece."

Billie, "Cipimi bırakamam," diye haykırdı. "O cip bana ait değil, *Desert Venture*'un yapım şirketinden ödünç almıştım onu. Beni burada merak etmene gerek yok, inan bana. Karim sadece David'in güvenliği için endişeleniyor. Eğer David'i öldürmek gibi bir amacımın olmadığına inansa bu hareketlerinin hiçbirini yapmazdı bana."

Yusuf "Gitmeyeceğim," diye şiddetle karşı çıktı.

"Hiçbiriniz bir yere gitmeyeceksiniz," dedi David sakin ama kararlı bir şekilde. "İkiniz de benimle birlikte Casbah'a geleceksiniz. Kimsenin kaçmasına gerek yok. Bunu söylemiştim, Karim'i idare edebilirim."

"Peki ya bu geceden sonra?" diye sordu Billie kaşlarını kaldırarak. "Hele ki bu akşam Gümüş Hilal'de yaşadıklarımızdan sonra, bu, Yusuf'un özgürlüğünü çok daha büyük bir riske atmak demek olur. Karim'in planlarının altüst edilmesinden hoşlanan bir adam olduğunu hiç sanmıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Hiçbir şeyi riske atmıyorsunuz." David'in yüzü loş ışıkta çok sert görünüyordu. "Her ikinizin de güvende olmasını sağlayacağım. Bana güven Billie. Bu akşam bana zaman tanıyacağına ve bir süre daha burada benimle kalacağına söz vermiştin." David yanağına dökülen dalgalı saçlarına öyle şefkatle uzanmıştı ki Billie sorumluluk duygusuyla yüreğinin burkulduğunu hissetti. "Sözünü tutmayacak mısın?"

"Ama Yusuf..."

David, Billie'nin sözünü keserek, "Güvende ve özgür olacak," dedi. Gözlerini gözlerine kenetledi ve, "Bana güvenmiyor musun?" diye sordu.

Yaralı bir gitarı okşayan parmaklar, çiçekler ve balonlarla dolu bir oda, acı dolu bir çocuğun elini tutan ve onun tüm acısını kendine akıtan güçlü bir adam... Bu adama ait tüm görüntüler kafasında bir bir sıralandı. Boğazı düğüm düğüm oldu, elinde olmadan gözleri doldu. Böyle bir adama güvenmemek mümkün müydü?

"Evet, sana güveniyorum," dedi kısık bir sesle. Yusuf'a döndü ve, "David'le birlikte Casbah'a gideceğiz," dedi.

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

6

Casbah'a girmek üzereydiler ki hiddetli bir ifadeyle kaşlarını çatmış Clancy Donahue'yle karşılaştılar. "Çok güzel Billie, bu akşam gerçekten de kıyametleri koparmışsın." Clancy, Yusuf'u görünce şaşkınlıkla gözlerini açıp kapadı. "Onu gerçekten de kurtarmışsın. Abdül, kafeden aradığında şarap ve onları silahla tehdit edip etrafa ateş püsküren biri gibi abuk sabuk şeyler söylemişti." David'e bakarken dudaklarını sert bir şekilde sıkarak, "Verilen rapora göre sen de az buz olaya karışmamışsın. Sana karate yapmayı kendi adamlarımıza karşı kullanman için mi öğrettim ben?" dedi.

"Kullanmak zorunda kaldım," dedi David basitçe. "Billie'ye saldıracaklardı."

Clancy tok bir sesle, "Duyduklarıma göre saldıran ken-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

disiymiş," dedi. "Ama en azından onları Casbah'a getirme sağduyusunu göstermişsin. Eğer onların kaçıp kurtulmalarına izin vermiş olsaydın Karim buna çok fena hâlde köpürürdü."

"Onlar zaten kurtuldular," dedi David kelimelerin üzerine basa basa. "Onları Yusuf'un tutuklanmasının bir hata olduğuna ikna ettiğim için kendi rızalarıyla buraya geldiler."

"Bir hata mı?" diye atıldı Billie. "Masum bir adamı hiçbir kanıt olmadan zorla tutuklamak genelde suç olarak addedilir."

"Sedikhan gibi mutlak monarşinin olduğu yerlerde değil," dedi Clancy. "Hem bu tam anlamıyla tutuklama sayılmaz. Biz sadece hakkında bilgi toplayana kadar onu gözaltında bulunduruyorduk."

Billie, "Tanrı aşkına, onun hakkında ihtiyaç duyabileceğiniz tüm bilgiler benimle ilgili yaptırdığınız araştırma dosyasında var zaten," dedi. "Daha başka ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Dosyada İbrahim'e şöyle bir değinilip geçilmiş. Birden, bire ortaya çıkıp ısrarla ve biraz da şiddet kullanarak seni bir an önce görmek zorunda olduğunu söyleyince geçmişini adamakıllı bir araştırsak iyi olur diye düşündük."

"Şiddet kullanarak mı dediniz?"

"Evet, sanıyorum ki bir muhafızı yere sermek ve birinin de gözünü morartmak şiddet kullanmak olarak nitelendirilebilir sizin için de."

Billie, yanında sert sert kaşlarını çatan bu dev gibi adama dönerek, "Oh Yusuf," diye iç çekti. "Bunu yapmamalıydın."

Yusuf, "İçeri girmeme izin vermediler," dedi. "Asker-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lerle ve kaba saba muhafızlarla dolu bir ev sana göre bir yer değildi. Güvende değildin ve ben de seni korumak için yanında olamıyordum."

"Ama ben yanındaydım," dedi David sakince. "Billie için ne kadar endişelendiğini anlayabiliyorum. Ama şu andan itibaren bilmelisin ki Billie benim yanımda hep güvende olacak." Yusuf'un gözlerine bakmaya devam etti. "Öyle değil mi Yusuf?"

Yusuf başıyla onaylamadan önce ona araştıran gözlerle baktı. "Evet Lisan, senin yanında güvende olacak."

"Peki sen onunla güvende olacak mısın?" Karim Ben Raschid'in sesi orada bulunan insanların sessizliğini bir bıçak gibi kesti. Onlara doğru heybetli bir şekilde yürüdü. Geceliğinin üzerine giydiği koyu kırmızı uzun kaftanvari giysisiyle kaba ve azametli bir görüntüsü vardı. "Nereye gitse olay çıkaran bir arkadaşı olan bir kadın, iki askerimi etkisiz hâle getirip silah zoruyla ellerinden suç ortağını kurtarabilen bir kadın."

"Suç ortağı mı?" diye neredeyse yerinden sıçradı Billie.

"E o zaman, daha başka kiminle daha güvende olabilirim?" David gözlerini kırptı. "Şu andan itibaren onu badigardım ilan ediyorum. Onu bir gerilla gibi elinde tüfekle görmeliydin. Çok başarılı bir operasyondu Karim. Senin gibi tecrübeli bir askerin böyle bir başarıyı takdir edeceğini düşünürdüm."

Karim'in kısa bir an için Billie'ye fırlattığı bakışta kıskançlıkla karışık takdir okunuyordu. "Başarılı bir baskınmış," diyerek başarısını aksi bir şekilde kabul etti. "Ve cesur

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bir yüreği varmış." Yüz ifadesi sertleşti. "Ama bu sadakatli ve onurlu bir yüreği olduğu anlamına gelmez. Bu hâlâ kanıtlanabilir bir gerçek olarak karşımızda duruyor."

"Sen istediğin bütün kanıtları bul," dedi David. "Ama sen bunu yaparken Billie ve Yusuf her ikisi de kuşlar kadar özgür olacaklar. Yusuf, Billie'nin dairesinin yanındaki odada kalacak. Ve sen de onlara hiçbir kısıtlama getirilmeyeceğine dair emir vereceksin."

Karim derin bir nefes aldı, homurdanmasına yardım edecek şekilde nefesini dışarı verirken, "Sanki emir verir gibisin David," dedi. Gözleri alev alev parladı. "Bir çocuktan emir alacak değilim. Neyin en iyisi olduğunu düşünüyorsam onu yaparım."

"Ama ben artık bir çocuk değilim," dedi David nazikçe. "Sanırım bazen bunu unutuyorsun Karim. Kendi kararları ve istekleri olan bir adamım. Eğer sen bunları bir istek olarak görmeyi reddedersen ancak o zaman emir olacaktır."

"Eğer isteklerini yerine getirmezsem?"

David'in gözleri hüzünle doldu. "O zaman sana elveda demek zorunda kalacağım eski dostum." Sesi kederle doluydu. "Ama bunu yapmak istemiyorum. Birlikte çok şey paylaştık."

Karim keskin bir nefes aldı ve birden, hayatında ilk kez olduğu gibi, yani yaşlı bir adam gibi göründü. "Demek o senin için bu kadar önemli?"

David sessizce başını sallayarak onayladı.

Karim omuzlarını silkinceye kadar geçen saniyeler uzun ve acı doluydu. "Senin istediğin gibi olacak. Ama kendini iyi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

koru, çünkü seni korumam için bana izin vermiyorsun." Arkasını dönüp yürümeye başladı. "Çok geç oldu. Kahvaltıda görüşürüz." Yürüyüşü her zamanki gibi mağrur ve inatçıydı.

Clancy gözlerine inanamıyordu. "Aman Tanrım, pes etti," diye kendi kendine hayretle söylendi. "Onunla çalıştığım onca yıl boyunca böyle geri çekildiğini hiç ama hiç görmedim."

"Ama bu onun canını yaktı," dedi David, onun da bu duruma üzüldüğü gözlerinden okunuyordu. "Yenilmek Karim için hiç de kolay hazmedilecek bir şey değil." Derin bir nefes aldı ve Clancy'ye döndü. "Neden Yasmin'i bulup Yusuf için kalacak bir yer ayarlamasını söylemiyorsun? Şu an Billie'nin dairesinde olmalıdır. Gidip yatamayacak kadar endişelenmişti ve ben de ona orada beklemesini söyledim." Yusuf'a gülümsedi. "Eğer kalmayı kabul edersen Clancy'nin sana göstereceği yerin son kaldığın yerden çok daha iyi olduğu konusunda sana garanti verebilirim."

Yusuf önce Billie'ye sonra da David'e kararsız gözlerle baktı. Sonra omuzlarını silkti ve koridora doğru yürüyen Clancy'nin peşi sıra gitti.

Billie, "Eğer Karim blöfünü görseydi ne yapacaktın?" diye sordu usulca.

"O zaman Zalandan'dan ayrılacaktım," dedi David sakin bir şekilde. "Blöf yapmamıştım Billie. Eski dostum Karim'e yalan söylemem. Bunu biliyordu, yoksa yenilgiyi kabul etmezdi."

"Gerçekten de Casbah'ı terk eder miydin?" diye sordu Billie. "Buna inanamıyorum. Bu yaşlı diktatörün kalbini ger-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

çekten kazanmışsın. Adamın her şeyi sen olmuşsun neredeyse."

"Onu seviyorum," dedi David kısaca. "Fakat sana bir söz vermiştim ve bunu tutmak zorundaydım. Eğer tutmasaydım gidebilirdin."

Sıcak, ergimiş bir kor ateşin, varlığının her bir atomunu dolaştığını ve geçtiği her yerde yumuşak parlaklığını bıraktığını hissediyordu Billie. "Yani bu senin için bu kadar önemli mi?" diye sordu.

"Bence bunun cevabını biliyorsun." David gülümsedi ve sonra üzüntünün izleri yüzüne tekrar yerleşti. "Ya da belki bilmek istemiyorsun. Sana başından beri anlatmaya çalıştım ama sen bana inanmadın. Ama artık bunu kelimelere dökeceğim, her ne kadar bunu duymaya henüz hazır olmadığını bilsem de. Seni seviyorum Billie Callahan ve hayatımın geri kalanını seninle birlikte geçirmek istiyorum." Billie bir şeyler söylemek için ağzını açacaktı ki David elini kaldırdı. "Ama sen bana ne verirsen kabul edeceğim. Bana ne vereceksin Billie?"

Billie karmakarışık bir duygu seli içinde kalmıştı; korku, üzüntü, panik, sevinç. Hepsi bir aradaydı ve her biri o kadar güçlüydü ki onu parçalara ayırıyordu. David karşısında duruyor ve ona bilge, kederli gözlerle bakıyordu. Billie ona beklediği şeyi söylemek istiyordu, beklediği şeyi yapmak istiyordu. Onu seviyor muydu? Cevap öyle açık ve netti ki. Elbette onu seviyordu. Ama bunu biliyor olmak, bunu kabul etmemeye çalışmaktan daha ürkütücüydü.

Hayır onu sevmemeliydi. Eğer sevgi olmazsa acı da ol-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mazdı. Tehlikeye atmamalıydı kendini. Ama David'in gözlerinde de acı vardı ve buna dayanamazdı. Duymak istediği kelimeleri söyleyemezdi ama bu acıyı ondan çekip almak ve üzüntüsünü uzaklaştırmak için bir şeyler yapmak zorundaydı. Eğer yapamazsa hissettiği bu ıstırap onu öldürebilirdi.

David'e doğru bir adım yaklaştı ve kollarının arasına sokuldu. David'in bekleyişini ve gerginliğini hissedebiliyordu. "David," dedi. Çok sıcak ve güçlü, ona taktıkları ad gibi çok 'can' bir insandı Lisan. "Yapamam." Yaşlar gözünden süzüldü. "Seni sevdiğimi düşünüyorum ama bilmiyorum..."

Billie'ye sıkıca sarıldı, onu teselli edercesine kucakladı, huzur veren sesiyle kulağına, "Tamam dağ lalem. Rahat ol. Buna daha çok zaman olduğunu biliyorum."

"David," dedi Billie. Dudakları David'in yanağına değiyordu, "Sana ne verirsem kabul edeceğini söylemiştin. Çiçek açmak... bunu kabul eder misin?"

David kaskatı kesildi. "Hayır," dedi net bir şekilde. "İstediğim şeyi veremeyeceğinden dolayı sana kendini suçlu hissettirip böyle bir söz vermen için senin üzerinde baskı oluşturmak değil benim amacım."

"Hayır," dedi Billie, geri çekilip David'in gözlerine baktı. "Böyle bir şey değil bu. Ben sana ait olmak istiyorum." Ve birden söylediği her kelimenin doğru olduğunu anladı. Bu acınacak bir şey değildi, tam tersine onu terk ederken yanında özel bir şeyler götürmek için şiddetli bir bunu ondan çekip alma arzusuydu. Çünkü onu terk edebilirdi. Korku geldiğinde hep terk ederdi çünkü. "Lütfen, bunu *istiyorum* Da-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

vid."

David bir süre Billie'yi araştıran gözlerle seyretti, sonunda gerginliği azaldı. "Sana istediğini vermemek için aptal olmalıyım, öyle değil mi?" İşaret parmağıyla yanağına dokundu. "Ve ben de bir aptal değilim aşkım. Bu yüzden bu gece birlikte çiçek açacağız." Parmağı dudaklarına doğru indi ve sevgi dolu bakışlarla dudaklarını izledi. "Ama senden tekrar düşünmeni ve bunu istediğinden emin olmanı istiyorum öncelikle. Ben bir saat içinde yeşil evde olacağım. Eğer bunu yapmak istediğine karar verirsen Yasmin oraya nasıl gidileceğini sana söyleyecek." David birden onu kendine çekti. Dudakları kalbinin yaktığı kızgın, çaresiz bir kordu. "Oh Tanrım, umarım gelirsin aşkım."

Billie bir cevap veremeden geri çekildi ve arkasına hiç bakmadan uzun ve hızlı adımlarla yürüyüp uzaklaştı.

Billie yeşil evin kapısını açtığında gördüklerine inanamadı. Evi dışardan gördüğünde gayet büyük olduğunu anlamıştı ama içeri girinceye kadar buranın ne kadar devasa olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Cam çatı neredeyse yirmi beş metre yukarıda belli belirsiz görülüyordu, aynalı panellerle çevrili enfes bahçe, kelimenin tam anlamıyla nefes kesiciydi. Sanki açık havadaki bir bahçe gibi dizayn edilmişti. Her şekilden ağaçların ve yemyeşil çimenler içindeki çiçeklerin arasından yol kıvrıla kıvrıla dolanıyordu. Ay ışığı kalbe işleyen bir güzellikte camlarda parıldayarak mistik bir ayin

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gibi içeri akıyordu. Pers leylakları, altın renkli kadife çiçekleri, kırmızı sardunyalar, gururla uzanan kızıl kahve krizantemler, öbek öbek zarif beyaz menekşeler. Ve kokular. Aman Tanrım, kokular öyle çarpıcı ve mest ediciydi ki binlerce çiçekten yayılan harikulade kokuları hafif bir buğu gibi içine çekebilmek için orada biraz daha öylece kalabilirdi. Arkasındaki kapıyı kapattı, kapının keskin sesi sessizliği bozdu.

"Billie? Buraya gel."

Billie, dallarından fildişi renkli çiçeklerin damladığı zakkum ağaçlarının, eflatun çiçeklerinin kadifeden bir öpücük gibi yüzünü yaladığı jakaranda ağaçlarının ve içi su yerine yıldız gibi parlayan çiçeklerle dolu olan ve içinden dantel gibi eğreltiotlarının taştığı mozaik çeşmelerin arasındaki yoldan geçerek bir rüyada gibi David'in sesine doğru yavaşça süzüldü. Bir rüyada olduğundan kesinlikle emindi, çünkü hiçbir şey bu kadar büyüleyici güzellikte olamazdı. David, yanındaki telkari işlemeli Mağribi el fenerinin yumuşak ışığının içinde toprağa diz çökmüştü. Saçlarının ve bronz teninin altın rengiyle kontrast oluşturan üzerindeki siyah kot pantolon ve siyah uzun kollu gömlekle saçları ve teni daha bir canlı, daha bir parlak görünüyordu. Bu bir rüya değildi, capcanlı orada duruyordu işte.

Billie ondan birkaç metre ötede durduğunda, David ona döndü. Onu gördüğünde yüzünde açan o sıcacık, aydınlık gülümseme bu muhteşem bahçeden daha güzeldi. "Fikrini değiştirmenden çok korktum," dedi yavaşça. Buraya yanıma gel. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Billie ona doğru yavaşça ilerledi ve yanına diz çöktü.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Olağanüstü güzel bir bahçen var David," dedi büyülenmiş bir sesle. "Böyle sihirli bir yeri rüyamda bile görmedim."

"Sihirli, öyle mi?" Gözleri özenle toprağa dikmekte olduğu körpe yeşil filizdeydi. "Bu yerde çok fazla hayat ve güzellik var. Bazen büyümelerinin ve hayat ritimlerinin sesini neredeyse duyabiliyorum."

"Hayat ritimlerinin mi?"

"Hepimizin etrafında hayatın ritimleri vardır, eğer dinlemek için durursak tabi. Aynı şekilde içimizde de ritimler vardır. Bazen kulakları tırmalayıcı ve gergindir, bazen de berrak ve nettir. Hiç fark ettin mi bu sesleri?"

Billie kafasını salladı. "Böyle sesler olduğunu hiç düşünmemiştim."

David, Billie'nin elini ellerinin içine aldı ve ılık, bereketli toprağın üzerine kendi elini de onun elinin üzerine koydu. "Hisset," dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Hayatın kalp atışlarını ve karanlığın müziğini hisset. Hissedebiliyor musun Billie?"

"Evet, hissedebiliyorum," dedi Billie hayretle.

David'in güçlü elinin altında, avuçlarını okşayan toprağın üstünde duran elinde bunu *hissedebiliyordu*. Ama bu hissettiğinin hayatın ritmi mi, yoksa David'in coşkulu yaşam enerjisi mi olduğundan tam emin değildi. Belki de her ikisiydi. O an David onu saran doğanın tüm katmanlarıyla bağlantı içindeymiş gibi görünüyordu.

Billie'nin elini sıktı, sonra yavaşça bıraktı. "Çok mutluyum." Derin bir nefes aldı. "Sana dokunmamalıydım. Şimdi seni daha çok istiyorum. Ama önce şu işimi bitirmeliyim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Yüzünü ekşitir gibi yaparak önündeki fideye döndü. "Bunları helikopterle getirtmiştim. Yarın ekmeyi planlıyordum. Ama seni beklerken zihnimi meşgul edecek bir şeyle oyalanmaya ihtiyacım vardı ve ben de bu gece ekmeye başladım."

"Nedir onlar?"

"Anemon," diye cevap verdi David. "Yani dağ lalesi."

Billie sarsılarak gülmeye başladı. "Çiçek dikmek için benimle birlikte olmayı erteleyen bir erkekle daha önce karşılaştığımı hiç sanmıyorum. O çiçekler adaşım da olsa sanırım hakarete uğramış saymalıyım kendimi."

"Birlikte olmak değil, çiçek açmak." David usta elleriyle hızlıca işinin son kısmını da halletmeye çalışıyordu. "Ve şu an yaptığım şey sadece çiçekleri toprağa dikmekten ibaret değil. Bu aynı zamanda bir ritüel. Ben ritüellere inanırım aşkım. Bence ritüeller hayatı daha güzel ve anlamlı kılarlar."

"Peki bu neyin ritüeli?"

"Aşkın," dedi David basitçe. "Dağ lalemi ortaya dikiyorum ve çevresine de pembe çiçekler. Biliyorsun, bu çiçeklerin her biri sevgi demek."

Sevgiyle çevrili bir dağ lalesi. *Ne kadar dokunaklı* diye düşündü Billie, bu hareket onu yine duygusallığa boğdu. "Hayır, bilmiyordum. Sadece güllerin aşk, sevgi anlamına geldiğini düşünüyordum," dedi.

"Hayır, aynı anlama gelen bir sürü çiçek var," dedi David. Yüzüne garip bir keder tezahür etti ve tekrar önündeki fideye eğildi. "Bir kez bütün bahçeye sevgi ekmiştim, Teksas'taki annem için."

"Ne kadar mükemmel bir şey yapmışsın," dedi Billie.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Kim bilir ne kadar beğenmiş olmalı."

David, "Hayır, yaptığım şey mükemmel değildi, bir gerekti," dedi. Sesi bitkin çıkıyordu. "Ona çok acı çektirmiştim ve ona vermeyi istediğim şey ona çektirdiklerimin ağırlığı yanında bir hiçti." Bir an durakladı ve sesini biraz daha güçlendirmeye çalışarak devam etti. "Belki bu, acılarını bir nebze olsun dindirir diye düşünmüştüm."

"Acılarını mı?" diye sordu Billie.

"Okuldayken kullandığım haplar yüzünden başıma gelenler en az benim kadar ona da zarar verdi. Belki başıma gelenleri ben hak etmiştim ama o asla bunları yaşamayı hak etmedi." David gözlerini kapadı. "O ilk yılların neye benzediğini tahmin bile edemezsin. Korkunç kâbuslar, karabasanlar. Canlı canlı yanmak gibi bir şeydi. Sonra iyileşmeye başladığımda eskiden olduğum insan değildim artık. Sanki o gece yatakhanede *acid* alırken eski David'i yok etmiştim ve yeni David içinde yandığım cehenneme doğmuştu. Annem yeni David'i asla kabul edemedi. Sinirleri harap olmuştu ve babam bir süreliğine hem beni hem de annemi kaybettiğini düşündü."

David gözlerini açtı. Billie o gözlerdeki üzüntüyü ve çaresizliği görünce keskin bir acının kalbine bıçak gibi saplandığını hissetti. "Sonra da Bree ve Alex beni Sedikhan'a getirdi ve beni o gecenin öncesindeki eski David'e geri döndürebilmek için elerinden geleni yaptılar. Doktorlar..." David omuzlarını silkerek devam etti. "Onlar belki hafızamı ve zihinsel gücümü az da olsa geri getirebilirlerdi ama mucize yaratamazlardı. O ateşler içinde ölmüş bir adamı diriltemez-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lerdi. Bendeki az da olsa bu iyileşmenin annemin içine biraz su serpeceğini düşünmüştüm ama iki yıl önce Teksas'taki çiftliğimize onları ziyarete gittiğimde hiçbir şeyin gerçekte değişmemiş olduğunu gördüm. Hâlâ benim için endişeleniyordu, hâlâ içten içe acı çekiyor, içten içe çöküyordu. O dünyanın en sevgi dolu, en müşfik insanıydı ve ben onun dünyada en çok sevdiği insanı öldürmüştüm. Oğlu yerine sevecek birine ihtiyacı vardı ama beni sevemiyordu." Elleri birden toprağı sıktı. "Beni artık sevemiyor."

"David..." dedi Billie. David'in gözlerinden süzülen yaşları görebiliyordu. Onun acısını sanki kendi acısıymış gibi hissedebiliyordu ve bu dayanılmaz bir acıydı. "Belki sen yanılıyorsundur. Mutlaka seni seviyor olmalı."

"Hayır, yanılmıyorum. Ona çok acılar çektirdim, şu an onun için acılarını hatırlatan biriyim," dedi David. Elleri yavaş yavaş toprağı bıraktı ve parmaklarındaki toprakları çırptı. "O ziyaretten sonra bir daha hiç oraya gitmedim. Geçen yıl kitabımla ilgili bir iş gezisi için gittiğimde babamla New York'ta buluştuk ama annemi hiç görmedim. Onu tekrar görüp görmeyeceğimi de bilmiyorum." Derin ve sarsıcı bir nefes alıp çömeldiği yerde arkaya doğru uzanarak az ötesindeki havluyu aldı ve ellerini silmeye başladı. "Ama daha iyi olacak. Şimdi mutlu. Ona sevebileceği birini gönderdim. En az annemin sevmeye ihtiyaç duyduğu kadar sevilmeye ihtiyaç duyan çok tatlı, çok güzel bir çocuk."

Zilah. David herkesin acısını dindirmenin bir yolunu bulmuştu, kendi acısı hariç. Billie onun acısını dindirmeyi o kadar çok istiyordu ki. Onu kurtarmak, yüzünde hâlâ izleri

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

olan, sürgün edildiği bu acıdan çekip çıkarmak istiyordu.

Billie'ye bakmak için döndü ve Billie'nin yüzünü görünce gülmeye ve kafasını sallamaya başladı. "Hey, böyle bakma. O kadar da üzülecek bir şey yok. Söyledim ya, şimdi iyi o. Ben de iyiyim. Beni seven arkadaşlarım var ve evim artık Sedikhan. Her zaman bütün istediklerimize sahip olamayız."

Ama Billie ona her şeyi vermek istiyordu. Ona aşkı, güzelliği, istediği her şeyi vermek istiyordu. O hepsini hak ediyordu.

Billie gülerek, "Hayır, her şeye sahip olamayız ama buna çalışabiliriz. Eğer hatırlarsan burada olmamın sebebi bu," dedi.

David, "Nasıl unutabilirim," diyerek ona uzandı ve ellerini tuttu. Gözlerini kırparak devam etti. "Her şey bir yana, bugün seninle ayrıldığımızdan beri bedenim bıkıp usanmadan bana sürekli seni hatırlatıp duruyor." Havluyu ve feneri bir eline aldı, diğer eli hâlâ Billie'nin elini tutuyordu. Onu yanına çekti. "Yanıma gelin prenses, size gizli odamı göstermeme izin verin lütfen."

David, Billie'yi yeşil evin ortasında yer alan, etrafı yüksek çiçek çitlerle çevrili yere doğru götürdü, giderlerken sadece kısa bir süreliğine David'in ellerini yıkaması için durdular. Yakınlaştıkça çitin yüksek duvarından içeriye doğru açılan kemerli girişi fark etti. Sonra birlikte bu kemerden içeriye girdiler ve Billie kendini David'in sözünü ettiği gizli odada buldu. Ağaçlardan oluşan üç duvar ve altın sarısı hanımeli çiçeklerinden yapılan dördüncü duvarla çevrelenen

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bu yer küçük, sıcacık bir oda gibiydi. Duvarlardan birinin önünde tahtvari bir koltuk vardı. Koltuğun üzerine ise fenerin ışığında parlayan fildişi renginde ipekle kaplı minderler yayılmıştı.

David, "Kitabımda bölümleri ilgili yazacaklarımı kurgulamada zorluk çektiğimde bazen buraya gelirim," dedi elindeki feneri ipekle kaplı minderin yanındaki yosunsu dokulu yere koyarken. "Burası çok dinlendirici ve huzur verici bir yer."

Billie, "Eğer bu ipek minderlerin üzerinde kurguluyorsan bu kısımlar kitabın en özel bölümleri olmalı," diye kıkırdadı.

"Bu ipek minderler buraya yeni kondu," diye cevap verdi David. "Senin onuruna dağ lalem. Çarpma seslerinden ne kadar nefret ettiğini hatırlıyorum." Billie'yi kendine döndürüp kollarının arasına öyle bir sevgiyle aldı ki bu hareket Billie'nin içini ta en derinden titretti.

"Bu gece çarpmalar olmayacak aşkım. Sadece tatlı bir karışma, mükemmel bir birleşme olacak," dedi David. Dudakları dudaklarında okşar gibi gezindi. Öyle tatlı dokunuyordu ki Billie kendinden geçercesine arzuyla dudaklarını araladı. David, Billie'nin içinin sıcaklığını hissetmek istercesine dilini ağzına soktu ve ardından dudaklarını büyük bir açlıkla dudaklarının içine alarak onları emmeye, dişlemeye başladı. Billie'yi saran kolları yumuşaklığını kaybedip onu sıkıca kendine doğru bastıran bir sertliğe dönüştü. Onu kendine doğru bastırdıkça daha çok tahrik olup demir gibi sertleşti. Billie sertliğe doğru istemdışı bir çekilmeyle David'in

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

inleme sesleri eşliğinde ona daha da yapıştı. David'in en derininden sökülüp gelen iniltilerinden aldığı vahşice zevk, onu garip bir biçimde tatmin ediyordu. Onu azdırırcasına sürtünmeye başladı. Aldığı zevkle titremeye, kesik kesik solumaya başladı. David'in sertleşen erkekliğinden kendisini ne kadar istediğini hissetmek istiyordu, onu iyice azdırmak ve patlarken yaşayacağı o ilkel zevki kendi de yaşamak istiyordu. Bacaklarının arasından ateşten bir zevk suyunun aktığı kızgın kasıklarında vahşi, ağrılı patlamalar hissediyordu.

David ellerini birden Billie'nin kalçalarına attı ve güçlü kollarıyla kalçalarını sıkarak kendini iyice ona doğru itti. Billie, David'in kollarına sıkıca yapıştı, sanki kollarında asılı kalmıştı. Dizlerinin bağının çözüldüğünü hissedebiliyordu. David başını kaldırdı, yüzü kendinden geçmiş, gözleri zevkin dumanında sanki buğulanmıştı. "Bu da hayatın bir başka ritmi Billie," dedi baygın bakışlarla. Ona sertçe dayanmaya devam ederken, "Bunu sevdin mi?" diye sordu.

"Evet, ah evet," dedi Billie başını arkaya atarak. Tüm bedeninde gümbürdeyen kalp atışları boynunda da atmaya devam ediyordu.

"Sana daha çok sevebileceğin diğer ritimleri de göstereceğim," dedi David. Sertliğini sıkıca Billie'ye dayamaya devam ederken bir yandan da elleri tüm bedeninde dolaşıyor, her değdiği yeri kavrayarak okşuyordu. "Beni ne kadar istiyorsun sevgilim? İçinde olmamı en az benim kadar sen de istiyor musun? Sana ne yapmamı istediğini söyle."

"Seni istiyorum." Vücudunun her yerini basan ateş yüzünden zar zor konuşabiliyordu. "Lütfen David, seni şimdi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

içimde istiyorum."

David bütün gücüyle Billie'nin bedenini kendi bedenine bastırdı. Billie bedeninde David'in kalp atışlarını hissedebiliyordu. Sonra David onu biraz gevşetip, "Ben de seni çok istiyorum," dedi soluğu kesilmiş bir hâlde. Ama henüz değil dağ lalem. Bunu ikimiz için de yapabileceğim en mükemmel anda yapmak istiyorum. Ritüellere inandığımı söylemiştim. Çiçek açmak da en önemli ritüellerden biridir." Billie'nin siyah tuniğinin düğmelerini çözdü, bluzunu sıyırarak kafasından çıkardı ve bir kenara attı. Ateşli bakışları Billie'nin küçük, gergin göğüslerindeydi. "Lalelerim benim. Onları da çiçek açtıracağım aşkım." Elleri hızlıca Billie'nin pantolonuna gitti, düğmelerini açıp külotuyla beraber pantolonunu kalçalarından aşağıya sıyırdı. Dizlerinin üzerine çöktü ve özenle Billie'nin ayakkabılarını, ardından da pantolonu ve külotunu çıkardı.

Topuklarının üzerine çömelip Billie'nin çıplak vücuduna bir nefes uzağında olmanın yarattığı tahrikle tüm bedenini boydan boya süzerek, "Çok güzel, güçlü ve ince," dedi. Başını göbeğine gömdü, başını hafif hafif göbeğinde gezdirirken sakalları iç gıcıklayıcı bir şekilde bacaklarının arasına doğru sürtünüyordu. "Ve seksi, son derece seksi."

Billie, "Ben seksi değilim..." diyordu ki, David, "Evet, seksisin," diyerek sözünü kesti. "Ne kadar seksi olduğunu göstereyim mi?" Başıyla karnına okşarcasına sürtünerek hafifçe göbeğini dişledi, dili erotik bir haz alarak göbeğinin tadına vardı. "Bir kadını seksi yapan, duyarlılığıdır aşkım. Ne kadar duyarlı olduğunu görelim hadi." Parmakları hassas dokunuş-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

larla göbeğinden aşağıya doğru indi, cinsel organının etrafında gezindi. "Ürperiyorsun. Elimin altında sıcaklığını hissedebiliyorum. Öyle yumuşak ve arzulu ki." Parmaklarıyla onu okşamaya başladı, biraz daha bastırarak üzerinde dairesel hareketler yaparken Billie'nin ince ince inlediğini duydu. "Seksi," diye fısıldadı. "Tam anlamıyla ve olağanüstü derecede seksi." Sonra Billie'yi aşağıya, kendine doğru çekti, onu kollarının arasına alıp nefesini kesecek derecede tutkuyla dudaklarını öpmeye başladı. Sonra kaldırıp yatağın üzerindeki ipek minderlere yatırdı, tüm gövdesiyle Billie'nin üzerindeydi. Billie, elbiselerinin altından David'in bedeninin sıcaklığını hissedebiliyordu.

David'in dudaklarından aşağıya inip boynuna binlerce ateşli öpücük kondururken, "Sen hâlâ giyiniksin," diye fısıldadı.

"Evet," dedi David. Kafasını kaldırdı, dumanlı bakışlarıyla ona bakarken, "Ve sen de tamamen çıplaksın. Bu seni nasıl hissettiriyor?"

"Ne?" dedi Billie kafası karışmış bir şekilde. "Bilmiyorum. Savunmasız belki."

David yumuşak bir ses tonuyla, "Başka?" diye sordu. Göğsünü Billie'nin çıplak göğüslerine sürttü, o sürtündükçe Billie, gömleğinin sertliğini kendi yumuşak, çıplak teninde hissediyor, bu onu daha çok tahrik ediyordu. "Başka bir şey hissediyor musun aşkım?" dedi David.

Evet, Billie başka bir şeyler daha hissediyordu. Kendi çıplak vücudunun savunmasızlığına karşın David'in giyinik bedeninin baskınlığı korunmasız vücudunun her santiminin

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

alev alev yanmasına neden olan erotik bir heyecan veriyordu. Tiz bir iniltiyle yüzünü geniş omuzların içine gömerek vücudunu kavis yapıp giysili bedene daha da sıkı yapıştı.

David boğuk bir sesle, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. Bir bacağını Billie'nin bacaklarının arasına attı. "Sanırım soyunmak için bir süre daha bekleyeceğim." Dudakları memelerinin üzerinde gezinmeye başladı. "Balını emme vakti Billie," dedi. Elleriyle göğüslerini kavradı ve başını yavaşça göğüslerinin üzerine getirerek ağzını arzuyla dikelmiş meme uçlarının üzerine yaklaştırdı. "Güzel memelerini emmeme izin ver," diyerek meme uçlarını iştahla ağzına alıp tadını çıkarırcasına yavaş yavaş emmeye başladı ve sonra elleri memelerini sıkıp sıkıp bırakırken meme uçlarını büyük bir iştahla vakum gibi sormaya başladı.

"Ritim, Billie," dedi göğüslerini tempolu hareketlerle sıkıp emerken. Bu okşama ve öpüşlerle Billie kasıklarının arasındaki derinliğin onu daha da çok içine alma isteğiyle yanıp tutuştuğunu hissediyordu.

Sonra David birden dizlerini bacaklarının arasına alıp demir gibi sertleşmiş aletini Billie'nin kasıklarının arasındaki kızgın yere dayadı. Billie onu şehvetle kendine daha da bastırdı. David pantolonunun içinden patlayacak gibi sertleşip büyümüş aletini Billie'nin cinsel organına ritimli hareketlerle ileri geri sürterken, aletinin sertliğini daha da artıran kot pantolonun kaba kumaşı Billie'yi çok fena azdırıyordu. *Ritim*, diye düşündü Billie kafası dumanlı. Kalp atışlarının ritmi, göğüslerini emen dudakların ritmi, kor gibi yanan cinsel organının üzerinde hissettiği sertliğin ritmi. Patlamanın

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ritmi.

David başını kaldırıp Billie'nin kaymış gözlerine bakarken nefessiz kalmış gibi hızlı hızlı soluyordu. "Sanırım daha fazla bekleyemeyeceğim. Sanırım her şeyin ritmini birlikte yakalamanın zamanı geldi aşkım."

Billie'yi sarmalayıp kendine doğrulttu ve gözlerine şehvetle baktı. Heyecanla siyah gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı, elleri heyecandan titriyordu. "Bir dakika içinde senin gibi çıplak olacağım," dedi. Gözlerini kırparak devam etti. "Tabi ellerimin titremesini durdurup şu düğmeleri çözebilirsem." Pantolonunun içinden sıyırdığı gömleğini çıkardı. Güçlü omuzlarının bronzluğu fenerin ışığıyla bakır gibi parlak görünüyordu. "Bence artık zamanı geldi dağ lalem."

David şaşırtıcı derecede kısa bir zaman içinde tamamen soyunmuş ve Billie'nin yanına uzanmıştı bile. "Buraya gel aşkım. Birlikte ne kadar müthiş uçacağımızı görmek istiyorum." Billie'yi kendine çekip bedenine iyice yasladı. Öyle ki Billie bedeni onun bedeni tarafından sanki absorbe ediliyormuş gibi hissetti. Yapılı, sıcak bedeni, göğsündeki kıvır kıvır tüyler, güçlü bacak kasları onu dehşetli bir şekilde tahrik ediyordu. Aynı şekilde David'in de tahrik olduğunu görebiliyordu. İçgüdüsel bir hareketle kasıklarını David'in aletine bastırdı. David'in kısık sesle gülüşü kulaklarındaydı. "Onunla tanışmaya mı çalışıyorsun? Seni temin ederim birazdan sana mükemmel zamanlar geçirtecek." Billie'yi hafifçe öteleyerek sırtüstü yatırdı. Bacaklarını ayırarak bacaklarının arasına süzüldü. Dizlerinin üzerinde doğrulup oturarak uzun bir süre Billie'yi seyretti. Safir mavisi gözleri derin deniz-

lerin mavisi gibi koyulaşıyordu. "Tanrım, mükemmel bir şey bu. Bana hazır, benim için bekliyor ve çok güzel," dedi ona bakarak. Üzerine eğildi ve sıcak sert aletini Billie'nin içine doğru yavaş yavaş itmeye başladı.

Billie'nin birden nefesi kesildi, içine giren ve onu kavrayan şeyi hissedebiliyordu. David dizlerinden destek alarak daha da içine girdi. Şimdi tam içindeydi. Küçük elektrik şokları yayıyordu içine girdiği bedenin her bir sinir ucuna. Yüzü kendinden geçmişti. Billie, onun patlayacakmış gibi şişen göğsünü görebiliyordu. David'in parmakları şimdi Billie'nin vücudunu okşuyor, onu daha da hazırlıyordu. Billie ise onun bedeninin altında her yanı alev alev çırpınıyordu. Sonra David ellerini ve kendini geri çekip bir kez daha içine girdi, bu kez daha şiddetli, daha sert girmişti.

"David," dedi Billie, yüzü cayır cayır yanıyordu sanki. "Ben daha önce hiç..."

"Biliyorum," diye sözünü kesti David fısıldayarak. "Sanırım seninle ilgili her şeyi biliyorum aşkım. Seni kalbimle bilebiliyorum." Sonra daha özenli bir şekilde içine girmeye başladı. Billie onu hissedebiliyordu, öyle geniş, öyle kaplayıcı, öyle doldurucuydu ki. Onunla birleştiğini hissetti. Onun bir parçası olmak ne kadar harika bir şeydi. Bir ağrı hissetse de çok güzeldi.

David durakladı. Ona özenle bakarak, "Şimdi biraz ağrı olacaktır dağ lalem. Ama büyümek hep sancılıdır. Ancak ondan sonra çiçek açılır. Ve bu bir mucizedir," dedi. Yeniden üzerine eğildi, dudaklarını öyle şehvetle öptü ki Billie bir an kalbinin duracağını sandı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David aletini saplarcasına güçlü bir şekilde içine soktu, dudakları Billie'nin dudaklarında inledi. Alıştırması için biraz içinde kaldı. Sonra geri çekilip daha da şiddetli girdi. Büyük bir şehvetle içini dolduruyordu. Billie daha da doldurması için duyduğu delicesine istekle bedenini ona doğru kavis yaptı ve onun ritimlerine kendi ritimleriyle karşılık verip birlikte hareket etmeye başladılar.

Ritim. Hayatın bir diğer ritmi. Ve bütün ritimler içinde en güçlü olanıydı bu. Hayatın tüm ritimlerinin o an onların ritmine eşlik ettiğini, dünyanın tüm ritimleriyle bir olduklarını hissedebiliyordu. Bereketli toprağın, çiçekli dalların, içeri akan ve onları mistik aydınlığıyla yıkayan gümüşi ay ışığının, her şeyin ritmiyle bir olmuşlardı.

Sonra David elleriyle Billie'nin kalçalarını iyice kendine doğru bastırarak öyle bir sapladı ki aletini, sonuna kadar tüm gücüyle içine girdi. Birbirlerine öyle kenetlenmişlerdi ki Billie sanki güneşe kavuşup yapraklarını bir an önce açmak için gerilen bir tomurcuğun tüm gerilimini ikisinin şehvetle kenetlenmiş bedeninde hissedebiliyordu. Daha sonra güneşin sıcaklığına kavuşan tomurcuk büyük bir görkemle, esrimeyle, güzellikle patlayarak açıldı. Güneş, David, çiçek açmak, ah Tanrım, çiçek açmak!

"Bir mucize." David'in sesi bir nefesten ibaretti. Kalbi hâlâ deli gibi atmaya devam ediyordu. "Bunun bir mucize olduğunu söylemiştim sana dağ lalem," dedi David. Onu kendine doğru çevirip sarıldı. "Mutluluğun mucizesi. Ve bu hep bizimle olacak."

Çok garipti ama Billie kalp atışları yavaşlayıp düzene

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

girse bile bu çiçek açma mucizesinin sıcaklığını hâlâ hissedebiliyordu. Onun sevgi dolu güneş ışığıyla sarılıydı hâlâ. "İnanılmaz bir şeydi."

"İnan," dedi David ona sarılırken. "Çünkü bu yine olacak. Bunu yine yaşayabileceğiz. Ne kadar şanslıyız, öyle değil mi aşkım?"

"Evet, çok şanslıyız," dedi Billie rüyada gibi. "Birazdan tekrar yapabilir miyiz?"

"Evet aşkım. Sen biraz uyuyup uyandıktan sonra hem de. Çok yorucu bir gün geçirdin bugün. Biraz dinlenmeye ihtiyacın vardır diye düşünüyorum."

Bugün. Bu kadar çok şeyi sadece bir günde yaşadığını şaşırarak fark etti. Bu kısa zamana birçok şey sığdırmıştı. Sevgili gitarı, Yusuf, Gümüş Hilal. Tüm bunlar sanki başka bir zamanda geçmiş gibiydi. Şu an David'in kollarında olduğu bu zamandan başka hiçbir şey gerçek olamazdı. "Asıl dinlenmeye ihtiyacı olanın sen olmadığına emin misin?" dedi Billie ağır ağır, bir taraftan da David'in omuzlarını küçük küçük ısırıyordu. "Onca şeyden sonra benim gibi seksi bir kadının cazibesine dayanabilen fazla erkek yoktur."

"Seksi mi dedin?"

Billie başını salladı, elleri David'in göğsündeki kıllarda geziniyordu. "Evet seksi, beni ikna ettin sonunda. Eğer seni istemek seksilik demekse, gelmiş geçmiş en şehvetli Seks Tanrıçası benim." David'e uzun, ateşli bir öpücük vermek için başını kaldırdı. "Bak nasıl istiyorum seni David."

David bir eliyle Billie'nin yüzüne gelen saçları özenle arkaya atarken, "Oh, evet aşkım," dedi, sesi boğuk boğuk çı-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kıyordu. "Ben de seni istiyorum ve hep isteyeceğim. Bundan elli yıl sonra bile bana gülmekten başka hiçbir şey yapmasan bile seni isteyeceğim."

Billie birden kaskatı kesildi, tedirgin olmuştu. "Çok uzun bir zaman bu," dedi sesini normal çıkarmaya çalışarak. "Sanırım sana sonsuzlukla ilgili neler hissettiğimi söylemiştim."

David'in elleri hâlâ Billie'nin saçlarındaydı. Onu sakinleştirircesine saçlarını okşamaya başladı. "Endişelenme aşkım. Her ne kadar çok istesem de seni benimle kalmaya zorlamayacağım. Ne kadar istersen o kadar kalabilirsin benimle. Benimki sadece bir varsayımdı."

Billie iyice David'e sokuldu, kalbi aşkla atıyordu. Aman Tanrım, *evet bu aşk* diye düşündü. Eğer sadece bir hoşlanma olsaydı kalbinin ve zihninin her köşesini nasıl bu kadar istila edebilirdi. "Seninle kalmak istemiyorum demek istemedim," diye fısıldadı duraksayarak ve biraz da tereddütlü. "Ben sadece yapamayacağımı söyledim. Yapamam. Seninle çok mutlu olacağımı, evim diyebileceğim bir yer bulduğumu düşünüyorum ama tam da bunları hissettikten sonra bir şeyler oluyor bende. Korku ve panik duyuyorum ve oradan kaçma ihtiyacı hissediyorum." Billie sinirli bir şekilde güldü. "Delilik değil mi?"

"Hayır, delilik değil," dedi David. Dudaklarını alnına götürüp bir öpücük kondurdu. "Üzülme, seni anlıyorum dağ lalem. Seni kalbimle bilebiliyorum, unuttun mu?"

Kalbiyle. Billie de onu kalbiyle bilebiliyordu. David'i tanımak için tek yoldu bu. "Çalışacağım," diye söz verdi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Billie ağır ağır. "Kalmaya çalışacağım David."

"Tek istediğim bu," dedi David basitçe. "Yaşayabileceğimiz her şeyi yaşayacağız, her anımızı gülmelerle ve mucizelerle dolu geçireceğiz. Şimdi kapat gözlerini sevgilim. Kollarımın arasında uyumanı seyretmek istiyorum."

Billie gözlerini yavaşça kapattı. Bu, uykuya dalmak için olduğu kadar, gözlerindeki nemli parlaklığı saklamak içindi de aynı zamanda. David'in kollarında uykuya dalmadan önce gülüşler ve mucizeleri düşündü özlemle.

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Kıpırdama Yusuf. Sadece bir dakika sürecek ve sonra da mizample makinesine gireceksin." Billie, Yusuf'un saçlarından bir tutam alarak bigudiye sararken, "Bu işe yarayacaktır," dedi.

"Aman Tanrım, Billie, ne yapıyorsun?" David kapıda duruyordu, yüzünde şaşkınlık ve merakla karışık bir ifade vardı.

"Ne?" dedi Billie, mizample makinesini çoktan çalıştırmıştı. Yusuf'un bigudilerle dolu kafası için makineyi ayarlamaya çalışıyordu. "Aa, selam David. Birkaç saniye içinde yanında olacağım." Makinenin gürültüsünden sesini duyurmaya çalışarak Yusuf'a, "Sekiz dakika bunun içinde kal," diye bağırdı. Yusuf çaresiz bir şekilde kafasını sallayıp, acı çe-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ken bir ifadeyle gözlerini kapattı.

Billie tek kaşını havaya kaldırıp makineyi Yusuf'un kafasına geçirdi ve David'e doğru yürüdü. "Onu bıçak zoruyla tuttuğumu düşünüyorsun değil mi? Ne çocuk ama!"

"Billie, bir çocuğa böyle bir şey yapmak çok fazla olurdu," dedi David. Kapıyı kapatıp arkaya yaslandı. Bigudili kafası mizample makinesinin içindeki devasa adama bakıyordu.

"Saçlarını su dalgası perma yapmak istiyorum ama bana hiç yardımcı olmuyor. Saçına sürdüğüm jölenin kokusundan, saçlarını perma yapmak için harcadığım vakte kadar her şeyden şikayet ediyor." Billie suratını asarak devam etti. "Ama ben de profesyonel bir kuaför değilim ki, elbette biraz zamanımı alacak." Parmağını burnuna götürüp yüzünü ekşiterek, "Ama jölenin kokusundan şikayet etmekte haklı," dedi.

"Su dalgası perma mı," diye tekrar etti David hiçbir şey anlamayarak. "Neden saçlarını dalgalı yapmaya çalışıyorsun?"

"Çünkü onun *General Hospital*'de oynayan Tony Geary'ye benzemesini istiyorum."

"*General Hospital* mi?"

"Bir pembe dizi. Hindistan İşleri Bürosu'nda Rainbow halkıyla ilgili rezervasyon bölümünde çalışırken bu dizinin hastasıydım."

David kafası karışmış bir şekilde başını salladı. "Rainbow halkı nedir diye hiç sormayacağım. Kafam yeteri kadar karıştı. Neden Yusuf'u bir TV oyuncusuna benzetmeye çalışıyorsun, Tanrı aşkına?"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"O herhangi bir TV oyuncusu değil. O, Tony Gear," dedi Billie sabırsızca. Onun Luke'a benzemesi çok önemli, Robert'e, Alan'a ya da başka birine benzemesi değil. Luke çok hassas, hatta o kadar hassas ki çok kırılgan biri. Diğerleri çok daha güçlüler." Düşünceli bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Tabi bu Luke'un güçlü olmadığı anlamına gelmiyor, o sadece..."

David, Billie'nin dudaklarını eliyle kapadı. "Yavaş ol, sana yetişmeme izin ver. Az önce Yusuf'un Tony Gear'a benzemesini istediğini söylemiştin. Şimdi ise Luke'a geçtik. Hangisinden bahsediyoruz biz kuzum?"

Billie dudaklarındaki eli hafifçe öptü, onu çekmeden önce. "Tony Gear dizide Luke'u oynayan aktör. İkisi de aynı kişi yani."

"Şimdi biraz daha iyi oldu. Ben de her şeyin birbirine karıştığını düşünmüştüm." Dalga geçer gibi dudaklarını büzdü. "Şimdi her şey netliğe kavuştu. Luke hassas olandı, değil mi?"

"Evet, bu nokta çok önemli," dedi Billie ciddi bir şekilde. "Yusuf'un gösterişli, bilge ya da buna benzer bir şekilde görünmesini istemiyoruz, onun hassas, kırılgan görünmesini istiyoruz."

"Bu çok zekice bir düşünce," dedi David gözünü kırparak. "Ve dalgalı saç da onu kırılgan biri yapacak."

"Yusuf zaten kırılgan biri," dedi Billie hiddetle. "Çok şefkatli, çok hassas biridir ama sadece dış görüntüsü bunu yansıtmıyor. Ben de onun aslında olduğu insan gibi görünmesine çalışıyorum."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David onu yatıştırmaya çalışarak, "Küçük kuzuna hakaret etmek istememiştim," dedi. Bir taraftan da mizample makinesine hapsolmuş kızgın Herkül'e bakıyordu. "Sedikhan'da onun gibi bir adam daha yoktur herhâlde."

"İşte mesele burada. Herkes ondan korkuyor, çünkü görüntüsü son derece korku verici. İnsanlar görünenin arkasındakine bakmıyorlar, oysa bir baksalar perdelerin arkasında saklı o nazik adamı görebilirler."

Nazik. David'in aklına birden daha bundan iki hafta önce bu "nazik" insan azmanı tarafından yere serilen iki muhafız geldi. "Ne kadar da anlayışsız insanlar. Peki bunun için bir çözüm buldun mu?"

"Dalgalar!" diye haykırdı Billie. "Luke'un dalgalı saçları vardı. Bütün saçları dalga dalgaydı. Bu lüleler ona çok kırılgan bir görüntü veriyordu. Shirley Temple gibi saçları olan bir adamdan kim korkar ki?"

"Yani Yusuf, Shirley Temple'a mı benzeyecek?" David kafasını salladı. "Nedense ben pek benzeyeceğini düşünmüyorum."

"Tabi ki benzemeyecek. Sana onu Tony Gear'a benzetmeye çalıştığımı söylemiştim, erkeksi ama kırılgan."

"Onu erkeksi göstermeye karar vermene sevindim. Bence Yusuf, Shirley Temple gibi görünmekten pek hoşlanmazdı. Bu güzellik aletlerinin altına girmeyi kabul ettiğine şaşırdım ama."

"Aslında bunu pek de isteyerek yapmıyor," dedi Billie hâlâ suratı asık bir şekilde oturan Yusuf'a üzgün gözlerle bakarken. "Daina olmasaydı bunu yapmama izin vermezdi."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Daina mı? O da kim? Başka bir pembe dizi karakteri mi?"

Billie kafasını salladı. "Ailesiyle birlikte çarşıda bir mücevher tezgâhı işletiyorlar. Çok şirin bir kız ama çok ürkek. Yusuf'tan çok korkuyor. Dün sabah Yusuf'la çarşıya gezmeye gittiğimde onunla karşılaştık." Yüzünü asarak devam etti. "Yazma çalışmalarınla çok meşgul olduğun için öğle yemeğinden sonraya kadar yanıma teşrif edememiştiniz hani."

David, "Casbah'ta kalmam için ısrar eden sendin," diye karşı çıktı. "Kendin için ufak tefek şeyler alacağını söylemiştin." Safir mavisi gözleri yumuşak bir ifadeyle parladı. "Günlerdir en önemli işimin sen olduğunu sana kanıtladığımı sanıyordum. Kitap bekleyebilir."

Billie gözlerini David'in gömleğine indirdi. Yine o sıcaklıkla sarmalandığını hissediyordu. "Ama bana çok fazla zaman ayırıyorsun," dedi şikayet eder gibi. "Editörünle konuşurken yanındaydım hatırlarsan. Ona kitabı bu hafta sonuna kadar bitirip göndereceğine söz vermiştin. Geceleri çalıştığını biliyorum ama eğer gündüz senin zamanını çalmazsam geceleri de çok geç saatlere kadar çalışmak zorunda kalmayacaktın. Dün gece neredeyse saat üçte yatağa geldin. Bu kadar geç saatlere kadar çalışmak zorunda kalmanı istemiyorum."

David ona takılırcasına yanağından bir makas aldı. "Enerjimi tükettiği söylenemez ama." Gözünü kırparak, "Yatağa geldiğimde hâlâ seni uyandırıp bir saat falan idare edebiliyorum. Yoksa enerjim sana yetmiyor mu?" diye sordu.

Billie, David'in dün geceki enerjisini hatırlayınca kar-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nında bir ürperme hissetti. "Oh, fazlasıyla yetiyor," dedi gözlerini hınzırca süzerek. "Ne kadar dayanabildiğini gördüm. İkinci seferden sonra uyudun. Beni artık seksi bulmadığını düşünmeye başlıyorum, ona göre."

"Oh, tabi ki seni seksi buluyorum," dedi erotik bir sesle. Gözlerinin derinliklerinde inceden bir ışık belirmeye başladı. "Sabah uyandığımda yanımda olsaydın devamını getirecektim. Seni aramaya gelmemin sebebi bu. Neden şimdi odama gidip bunu sana kanıtlamama izin vermiyorsun?"

Billie hiç düşünmeden odaya gitmek üzere bir adım atmıştı ki durdu ve kafasını sallayarak, "Yusuf'un saçlarını bitirmem gerek," dedi. Derin bir iç çekti. "Bu öğleden sonra Daina'yı görmeye gittiğinde en iyi şekilde görünmesini istiyorum."

"Oh, evet, ürkek Daina. Umarım onun için yaptığımız fedâkarlığın kıymetini bilir. Tüm bunlar gerçekten gerekli mi?"

"Evet, Yusuf kıza fena takılmış durumda ama kız ondan çok ürküyor. Eski ürkünç saçları olmazsa Yusuf o kadar da korkunç görünmeyecektir ve kız da yeni saçlarıyla onu tamamıyla farklı bir gözle görebilir," dedi Billie ciddi bir tavırla.

"Tony Gear olarak yani?"

Billie mutlu bir şekilde kafasını salladı. David gülüşünü kontrol etmeye çalışarak ona doğru ilerledi ve burnunun üzerine bir öpücük kondurdu. "O halde sanırım önümüzdeki birkaç saat boyunca çalışma masama hapsolacağım. Ona güzellik maskesi ve manikür gibi şeyler yapmayacaksın, değil

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mi?"

"Hiç de komik değil. Artık erkekler de tıpkı kadınlar gibi saçlarına perma yaptırıyorlar." Billie birden güldü. "Ve sen hele hiç konuşmamalısın. Duvardaki portrede o saç örgüleriyle pek de maskülen görünmüyordun."

"Hey!" dedi David. "Beni kendi silahımla vurma."

Arkalarındaki kapı çalındı ve Clancy bir yanıt beklemeden içeri daldı. "Yasmin burada olduğunu söyledi David. Birkaç dakika seninle konuşmam gerek." Billie'ye kafasıyla selam verip, "Merhaba Billie, içeri böyle apar topar girdiğim için özür dilerim," dedi. Tekrar David'e dönerek cebinden bir zarf çıkardı. "Sanırım şuna bir baksan iyi olacak."

David zarfı aldı ve içindeki not yazılı kâğıdı çıkardı. Kayıtsız bir ifadeyle kâğıdı hızlıca okuyup geçti. "Can sıkacak bir şey değil," dedi zarfla birlikte notu Clancy'ye verirken. "Belki her zamankilerden biraz daha saldırgan ama diğerlerinden hiçbir farkı yok."

"Diğerlerinden farkı içinde yazanlarda değil zaten, Casbah'ın ön kapısının altından atılmış olmasında," dedi Clancy tatsız bir suratla. "İki muhafızın beklediği iki giriş kapısını geçip bunu yapamaması gerekirdi. Ama yaptı. Bu demektir ki, ya Landram kılık değiştirerek muhafızları kandırıp içeri girmeyi başardı ya da bunu yapması için birini gönderdi. Her iki halde de bize daha da yaklaştığının göstergesidir bu. Belki de şu anda şehirde ve senin de bunu bilmeni istiyor."

"Güzel," dedi David. "Demek ki çok yakında karşılaşacağız." Clancy'nin elindeki kâğıdı işaret ederek, "Bu gösteriyor ki artık çok sabırsızlanıyor ve ağzının suları akıyor,"

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dedi.

Bu olaya nasıl bu kadar kayıtsız kalabiliyor diye Billie ürpererek düşündü. Landram'la aynı şehirde olduğunu düşünmek bile ürkütücüydü. Kaskatı kesilmiş bir şekilde, "Notu görebilir miyim?" diye sordu.

David'in benzi attı, başını sallayarak, "Bence bu iyi bir fikir değil Billie. Not biraz çirkin," dedi.

"Ne de olsa Ladram," diye karşılık Billie verdi öfkeli bir şekilde. "Demek ki artık dananın kuyruğu kopacak ama bu, tehlikenin de büyümesi demek aynı zamanda. Tanrı aşkına çok dikkatli ol David."

"Her zaman," dedi David sakince.

Clancy canı sıkkın bir şekilde homurdanarak, "Yani hiçbir zaman," diye düzeltti. Birden gözü odanın diğer ucundaki Yusuf'a takıldı. Onu görmesiyle gözlerinin şaşkınlıktan koca koca açılması bir oldu. "Ulu Tanrım, bu adama ne yapıyorsunuz böyle?"

"Bir çeşit ileri teknoloji işkence aleti," dedi Billie gözünü kırparak. "Yüzündeki acıya baksana, fiziksel değil, zihinsel bir acı. Billie saçlarına su dalgası perma yapıyor."

"Perma mı?" Şaşkın şaşkın mizample makinesinin altındaki Yusuf'a baktı. "Yusuf ve perma ha?"

Billie, "Oh Tanrım, tam da gelecek zamanı buldunuz" dedi çılgına dönmüş bir hâlde. "Saçları dalgalı olacak sadece." Odanın diğer tarafına mizample makinesine doğru yürüdü.

Clancy, "Dalgalar mı?" diye kahkaha attı. Gözlerinden yaşlar gelecekti neredeyse. "Oh, Yüce Tanrım, gülmekten kar-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

nım acıdı. Gülüyorum ama bir taraftan da bu korkunç devin beni yok etmesinden korkuyorum. Dalgalı saçlar ha!"

David, "Ama Sherley Temple gibi değil," dedi ciddi bir tavır takınıyormuş gibi görünerek. "Billie tam anlamıyla onun gibi olmayacağına beni temin etti. Kıvır kıvır, yumuşak ve kırılgan."

"Tanrı aşkına, lütfen dur David, daha fazla devam etme." Clancy katıla katıla kahkahalar atıyordu. "Yerlere yatacağım nerdeyse. Bunu ona neden yaptığını dahi bilmek istemiyorum. Daha fazlasını kaldıramayacağım."

"Ben de zaten Yusuf'un özel ilişkilerine dair sırları sana söylemeyi düşünmüyorum," dedi David gayet ciddiymiş gibi görünerek. "Ben de en az Luke Spencer kadar kırılgan biriyim." Bir tutam saçını alarak devam etti. "Her ne kadar kuaförüm böyle düşünmese de." Korkuyormuş gibi gözlerini koca koca açıp dalga geçerek, "Billie'nin benim saçlarımı da perma yapacağını düşünmüyorsun, değil mi?" dedi.

"İlahi David." Clancy daha fazla gülmemek için büyük çaba harcıyordu. "Şunu kesecek misin artık? Hoş, böyle bir şey yapması için her türlü koşul hazır. Billie'yi zaptetmek çok zor görünüyor. Karim, onun muhafızların işlerine burnunu sokmasından pek de memnun olmadı."

"Muhafızların işine burnunu sokmak mı?" David'in gözleri birden merakla kısıldı. "Sen neyden bahsediyorsun? Bununla ilgili hiçbir şey duymadım."

"Herhâlde Billie bunun önemsiz bir şey olduğunu düşündü. Geçen haftaki o soğuk geceyi hatırlıyor musun? O gece dışarıda nöbet tutan muhafızlara uşaklardan biriyle bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

sürahi sıcak elma şarabı gönderdi ve uşağa her akşam bunun yapılmasını tembihledi. Zavallı adamları onları ısıtacak hiçbir şey yapmadan soğukta titremeye mahkûm etmenin zalimlik olduğunu söyledi."

David, Billie'nin gayet konsantre olmuş bir şekilde Yusuf'un saçlarından bigudileri çıkarmasını izlerken hafifçe gülümseyerek, "Bu tam da Billie'nin tarzı," dedi. Sonra birden gülümsemesi kesildi. "Son günlerde yanında ben olmadan Casbah'ın dışına çıkıyor. Bir adamını görevlendir onu koruması için. Ama lütfen bunu bilmesin. Eğer onun kendini koruyamayacağını düşündüğümden şüphelenirse kıyametleri koparır."

"Ladram mı?"

David kafasını salladı. "Eğer senin de düşündüğün gibi benimle ilgili her şeyden haberdarsa Billie'nin bir hedef olması küçük de olsa bir olasılık. Her ne olursa olsun onu riske atamam."

Clancy alaycı bir şekilde, "Umarım kendin için de dikkatli olursun," diyerek gitmek için döndü. "Yusuf'un son hâlini görmek için burada mı kalacaksın yoksa benimle bir fincan kahve içmeye mi geleceksin?" diye sordu giderken David'e.

"Seninle geleceğim." David özlemle son kez Billie'ye baktı. "Muhtemelen işi saatler sürecektir. Yusuf'un kırılgan biri gibi görünmesini sağlamak *çok uzun süreli* bir projeymiş gibi duruyor."

Clancy, Billie'ye baktı. Yusuf paniklemiş ve çaresiz gözlerle ona bakarken, o da Yusuf'un lülelerinin dalgasını test ediyordu. "Bunun ne kadar uzun bir zaman alacağını görebi-

liyorum," dedi Clancy. Nefesi kesilecek gibi devam etti. "Aman Tanrım, bir an önce buradan çıkmalıyım." Odadan dışarı kendini atarcasına çıktı. David yüzünde eğlenceli bir gülümsemeyle onu takip etti.

Bu elbise gerçekten çok seksiymiş, diye düşündü Billie içinden geçen bir memnuniyet dalgasıyla. İlk gece giydiği 'haute couture' elbisenin şıklığı yoktu elbette. Bunu pazardan çok ucuza almıştı ama kobalt mavi ve siyah çizgileri bakır rengi saçlarıyla çok güzel bir kontrast oluşturmuştu. Elbisenin kayık yakası ve kalın kemeri göğüslerini daha çekici gösteriyordu. Göğüs bölgesinde başvurulacak her türlü hileye kesinlikle ihtiyacı olduğunu düşündü.

Yasmin elbise odasına girerek, "Lütfen oturun, saçlarınızı yapacağım," dedi aceleci bir tavırla. "Bu akşam sizi çok şık yapmak için özel bir özen göstermeliyiz." Billie'yi tuvalet masasının pufuna oturttu. "Eğer isterseniz ne kadar kadınsı ve mükemmel olabileceğinizi görebilirsiniz. Şeyh Karim sizi çok beğenecek."

"Bu elbise yüzünden mi? Birini kolay kolay beğenmez o. Hem ben, o beğensin diye böyle giyinmedim. Sadece biraz değişiklik yapmanın iyi olabileceğini düşündüm."

Yasmin tek kaşını havaya kaldırdı. "Siz ne derseniz deyin, bu onun beğeneceği bir değişim olacak. Oturmaya devam edin, birazdan bitecek."

"Bir dakika. Sen saçımı yaparken ben de geçen gece

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yaptığım kaydı dinleyebilirim. Bakalım kayda değer bir şey olmuş mu?" Billie tuvalet masasının üzerindeki teybe uzanıp düğmeye basar basamaz odayı onun sesi doldurdu.

Yasmin gayretli bir şekilde Billie'nin saçlarını taramaya başlarken "Sesiniz çok güzel," dedi.

"O kadar da değil. Sadece sesim bu şarkılara uyuyor, o yüzden. Ama şarkı yapmayı, söylemekten daha çok seviyorum."

Yasmin, "Şeyh Karim sizin şarkı söylemenizi çok beğeniyor," diye ısrar etti. "Bay Donahue, Lisan'a söylerken duydum. O gece kütüphanede onlar için şarkı söylerken şeyh sesinizi çok beğenmiş."

"Bunu kabul etmek ona çok acı vermiş olmalı." Billie omuzlarını silkeleyerek devam etti. "Her neyse, önemli değil. Ben sadece David istediği için şarkı söyledim."

Yasmin sessizliğe gömülüp işine konsantre oldu. Billie ise dikkatini dün gece David kitabını yazarken yaptığı şarkıya vermişti. Kötü değildi. Bir önceki gece yaptığı şarkı kadar iyi olmasa da idare ederdi. Bunu da büyük ihtimalle saklayacaktı. Son günlerde kaydettiği kasetlerden oluşan büyük bir koleksiyonu olmuştu. Bu noktaya geleceğini hiç düşünmemişti.

David ona odasında şarkı çalıp besteleyerek geçirdiği zamanlarda bunları bir teybe kaydetmesini ilk önerdiğinde bu fikre pek de ehemmiyet vermemişti. Eğer tüm çaldıklarını kaydedecek olursa kısa sürede kasetlerin yüzde doksanı biter diye düşünmüştü ve bu yüzden üzerinde durmamıştı.

David, "En azından bir dene," diyerek onu ikna etmişti.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Yaratıcılığını heba etmen büyük bir suç. Kim bilir yıllar boyunca kaç şarkı besteledin ve sonra da unuttun. Bu kayıtları sakla ki hep seninle birlikte olsunlar."

Sonra Billie bunu denemişti ve kaset kayıtları da olsa kalıcı bir şeyler yaratmak fikrinden hoşlandığını şaşırarak fark etmişti. Bu son derece garipti. Çünkü daha önce hayatında kalıcı hiçbir şey istemezdi. Ama şu son iki haftanın eski yaşantısıyla hiçbir ilişkisi yokmuş gibi görünüyordu. Sanki hayatı sadece şimdiden ibaretmiş gibiydi. Ve şimdi öylesine büyüleyiciydi ki bunun sonsuza dek sürmesini istiyordu. Sonsuza dek mi? Hayır bununla ilgili bir şey düşünmeyecekti. Sonsuza dek yerine, günleri birer birer David'le yaşayacağını düşünecekti. Eğer bu şekilde düşünerek 'sonsuza dek' fobisini yenerse, belki de sonsuza dek sürebilirdi bu.

"Bu şarkıyı seviyorum. Bence şu ana kadar yaptıklarının en iyisi," dedi David giysi odasının kapısından ona bakarak. Billie, David'in akşam kıyafetleri içinde hep ne kadar da göz kamaştırıcı göründüğünü düşündü hülyalı hülyalı. "Teşekkür ederim," dedi. Yüzünü buruşturarak ekledi. "Ama bu benim yaptığım şarkılardan biri değil. Carly Simon'un şarkı bestelemekten yorulduğum zaman söylediğim bir şarkısı."

"Oops!" dedi David çam devirmiş gibi. "Belki en güzel şarkını gelecek hafta yapacaksın dağ lalem. Ne de olsa her geçen gün daha da iyi oluyorsun."

Yasmin tarağı elinden bırakarak geri çekildi. "Billie'ye ne kadar güzel göründüğünü söylemediniz. Bir bakın, ne kadar zarif ve *kadınsı*."

Billie gülerek, "Yasmin kot pantolonlarımdan nefret

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ediyor. Bende doğal olmayan bir şeyler olduğundan kesinlikle emin."

"Sıradışı desek daha doğru," diye mırıldandı David. "Senin tatlı doğallığından daha doğal hiçbir şey olamaz aşkım."

Yasmin, "Lisan," diye sert bir şekilde ısrar etti.

"Evet Yasmin, tamam ona geliyorum," dedi David. "Billie bu akşam ne kadar zarif ve *kadınsı* göründüğüne bakabilir miyim?" Tek kaşını havaya kaldırıp ciddi bir tavır takınmış taklidi yaparak, "Nasıl Yasmin, oldu mu?" diye sordu.

"Ah Lisan ah." Yasmin heybetli bakışlarla David'i süzerek yanından geçti. "Bir dahaki sefere daha iyisini yapmalısın. Eğer yapmazsan bir daha asla tekrar elbise giymeyebilir."

Yasmin dışarı çıkınca David mırıldandı. "Elbette çok daha arzu edilir bir durum olabilir bu. Özellikle pantolonu ve bluzu çıkardıktan sonra..."

"Kapa çeneni," dedi Billie gülerek. "Yasmin onların kadınsı olduğuna kesinlikle katılmıyor, tam anlamıyla salaş buluyor o kıyafetleri." Ayağa kalktı. "Hadi, yemeğe geç kalacağız. Karim'le sık yemek yemiyoruz ve geç kalarak ona karşı kaba olmak istemeyiz."

David, "İstemezsin öyle mi?" diye takıldı. Son zamanlarda Karim'e dair söylemlerinde bir yumuşama sezinliyorum. Ona karşı düşüncelerini yeniden gözden geçiriyor olduğun için mi acaba bu değişim? Mesela önceden ona ne derdin? Oh evet, 'küstah, yaşlı diktatör' değil mi?"

"Diğer şeylerle birlikte," dedi Billie. David'in önünde yatağa doğru yürüyordu. "Ve hepsi oldukça doğru." Başını

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

arkasına çevirip ona bakarak, "Ama şunları da keşfettim, o çok adil biri ve çok keskin bir mizah anlayışı var. Bir de düşündüğümden daha çok hassas bir adam. Onun gibi birinden nefret etmek çok zor." Karyolanın üzerinden gece çantasını almak için yatağa dönmüştü ki birden duraksadı. "Gitarım!"

Onurlu Yamalar, yatağın diğer kenarında duruyordu. Bakmak için yavaş yavaş gitarına doğru ilerledi. Ana hasarlar ustalıkla giderilmişti. Kırılan yerler öyle beceriklilikle bir araya getirilmişti ki çatlakların izlerini seçmek çok zordu. Üzeri çok iyi cilalanmıştı ama bütün çizikler, bütün yaralar bereler gitarın yüzeyinde çok iyi korunmuştu.

"Bu öğleden sonra helikopterle geldi," dedi David arkasından. "Hemen sana verecektim ama Yusuf'la işin bittikten sonra odama gelmedin."

"Çalışman gerekiyordu," dedi Billie gitarını alıp sevgiyle kucaklarken. "Ve Daina'nın Yusuf'un yeni imajına tepkisini görmek için Yusuf'la birlikte çarşıya gitmek istedim."

"Etkilendi mi,"

Billie kafasını salladı. "Sanırım. En sonunda Yusuf'a birkaç kelam edebildi. Yusuf çok sevindi buna." Billie parmaklarını nazikçe gitarın üzerindeki çizgilerde gezdiriyordu. "Bekleyip göreceğiz."

David yanına gelmişti. "Hâlâ en çok bunu seviyorsun değil mi?" diye sordu. "Ama yenisine de alıştığını umuyorum."

Billie, David'e bakıp, "Oh elbette alıştım, elbette seviyorum," dedi gülerek. "Ama eski bir dostun çok uzaklara gitmiş olsa bile geri döndüğünde onu hep çok sıcak karşılarsın ya,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

işte öyle bir şey. Zamanla yenisine de bu hisleri duyacağım." Gitarı yatağın yanına koydu. "Onun için çok özel bir yer bulmalıyım," dedi.

"Onun zaten çok özel bir yeri var," dedi David. Elini uzatıp Billie'nin kalbinin üzerine koydu. "O zaten burada aşkım."

"Sanırım öyle," dedi Billie, elini David'in elinin üzerine koyarken. "Artık çıksak iyi olacak."

David, "Bir dakika içinde çıkacağız," dedi ve onu kollarının arasına çekti. "Sana bir dakika sarılmama izin ver. Çok uzun zaman oldu, böyle sıkıca sarılmamı ne kadar sevdiğini unuttum." Billie de onun sıcaklığını ve sertliğini hissederek ona karşılık verdi. "O kadar da uzun süre olmadı, sadece birkaç saat geçti," dedi. Ama ona da çok uzun bir süre geçmiş gibi geliyordu. O olmadan artık kendini tam hissedemiyordu.

David, "Yeterince uzun," dedi ve Billie'nin içinde ateşler yakan şehvetli bir öpüşle dudaklarına kapandı. "Hem de çok fazla." Elleri Billie'nin göğüslerindeydi. "Sanırım seni kot pantolon ve gömlek içinde daha çok seviyorum. Çünkü o zaman düğmelerini çözüp onları rahatça çıkartabiliyorum ve sonra da benim oluyorsun. Böyle biraz kasıcı oluyor."

Billie hınzır bir şekilde, "Yeteri kadar kadınsı değil miyim yani?" diye sordu.

"Elbise, bozulma tehlikesi yüzünden sekse yeteri kadar elverişli değil sadece. Yoksa sen her zaman kadınsısın. Ben sadece ara sıra senin doyasıya tadına varmak istiyorum."

"Ara sıra mı?" diye tekrarladı Billie tenkit edercesine.

"Pekâlâ, sabah, öğleden sonra ve gece," dedi David. "Hep-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

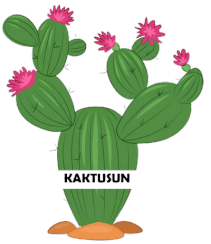
si ara sıra benim için." Billie'yi kapıya doğru döndürdü. "Sanırım haklısın. Bir an önce bu odadan çıksak iyi olacak, yoksa konunun tüm detaylı açıklamalarını göstererek ayrıntılarına gireceğim." Kapıyı açtı ve haylaz bir çocuk gibi göz kırptı. "Ama çok az bir zaman sonra, akşam yemeği faslını bitirdikten sonra oyun ve eğlenceye bir an önce başlamak için seni yatağıma geri götürebilirim."

"Peki ya mucizeler için?"

"Bunu söylemeye bile gerek yok. Mucizeler her zaman için var aşkım."

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

BELONGS TO KAKTUS TEAM

8

"Shareen!"

Salona girdiklerinde birden karşılarında bitiveren kadının manikürlü harikulade ellerini kabul etmek için Billie'nin elini bıraktığında, David'in ses tonu da en az yüzü kadar hayretler içindeydi.

Bu kadın, Billie'nin hayatında gördüğü en muhteşem kadınlardan biriydi. Simsiyah parlak saçları kaymak gibi teninde parlıyordu ve yüzünde çok dikkat çeken iri gözleri gerçekten de büyüleyiciydi. Zeki, sıcak, çekici, bu kadın bunların hepsiydi. Seksiliğini ise ifade etmeye kelimeler yetmezdi. Ama Billie bu kadınla ilgili şeyleri daha önceden zaten duyduğunu, uyuşmuş bir şekilde hatırladı.

Sonra David dönerek Shareen Nazare'yi Billie'yle tanıştırdı. Shareen büyüleyici gülümsemesini ona da takdim

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

etti. Billie, kadına kibarca karşılık verme gereği duydu ama bunu yapabildi mi bilmiyordu. Boğazı kurudu, nefes almakta güçlük çekiyordu. Bir bıçağın saplanması gibi çok keskin ve bir anda ortaya çıkıveren bir acı duyuyordu. İçindeki panik balonu, her saniye biraz daha büyüyordu.

Diğer kadının söyledikleri ona bir mırıltı gibi geliyordu. Kadının iri gözleri, ona bir şeyler anlatırken sanki keyifle dans ediyordu. Ama Billie dediklerini hiçbir şekilde anlayamıyordu. Oradan bir an önce kaçıp kurtulmak zorundaydı.

"Affedersiniz," diye kadının sözünü kesti. "Birden kendimi çok kötü hissettim." Evet, bu dediği gerçekti. "Kusura bakmayın lütfen."

Arkasını dönmeden önce Karim'in ve Clancy'nin şaşkın suratlarıyla karşılaştı. Sanki kanatlanmış gibi odadan hızla çıkıp koridorda koşmaya başladı. David'in arkasından ona seslendiğini duydu ama duramazdı. Kadının David'e gülüşündeki samimiyeti gördüğünde, ayak seslerini duyduğu o öldürücü korkudan kaçmak zorundaydı.

Kendini odaya zor atıp arkasından kapıyı çarptı, tam o sırada David yüzüne patlayacak olan kapıyı tutup içeri girdi. Beti benzi atmıştı, yüzünde öfke değil, kaygı vardı. "Tanrı aşkına, ne oldu Billie? Kâğıt gibi bembeyaz olmuşsun. Seni daha önce hiç böyle görmemiştim."

Billie, neden ona ne olduğunu açıklamak zorundayım ki, ne de olsa kalbiyle zihnimi okuyabiliyor, diye düşündü. "Bazen çılgınca şeyler yapabildiğimi sana söylemiştim," dedi hararetle. "Misafirine karşı yeterince kibar olamadığım için özür dilerim. Benim yerime ondan özür dilemek zorunda ka-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lacaksın." Yatağa oturdu. Elleri kısa bir süre önce yatağın kenarına bıraktığı gitara kendiliğinden uzandı. Bu süre yüzyıllar kadar uzunmuş gibi geldi. Gitarını kucakladı, bu onu biraz yatıştırmış görünüyordu. "Beni anlayışla karşılayacaktır. Çok nazik birine benziyor," dedi.

"Shareen mı? Tüm bunlar onun yüzünden mi?" David'in yüzünde bir rahatlama ifadesi yanıp söndü. "Bak aşkım, ortada bir şey yoktu. O kesinlikle benim için burada değil. Karim'in kendi için bir kadın getirteceğini biliyordum ama bunun Shareen olacağından haberim yoktu. Ama tahmin etmeliydim. Karim, kadınları arasında en çok ondan hoşlanır."

"O Karim'in kadını mı?" diye sordu Billie süzgün bir şekilde. "Karim o kadın için biraz fazla yaşlı değil mi?"

"Shareen gibi mükemmel bir kadın için asla yeterince yaşlı olunmaz," dedi alaycı bir şekilde gülümseyerek. "Bu gece Karim'i çok mutlu bir erkek yapacak."

Ama o kadın, David'i daha çok isteyebilirdi. Sadece o değil, herhangi bir kadın David'i daha çok isteyebilirdi. "Eminim öyledir," dedi.

"O hâlde kıskanmak ya da kendini üzmek için hiçbir neden yok," dedi David güzellikle. "Sen benim hayatımdaki tek kadınsın."

Şimdilik. David gibi bir erkekle bu durum ne kadar sürebilirdi ki? Onun sadece dışı değil içi de güzeldi. İnsanları bir mıknatıs gibi kendine çekiyordu, dışarıda onu isteyebilecek birçok zeki ve güzel kadın vardı.

David'e bakmadan, "Aslında benimki tam olarak kıskanmak değil," dedi Billie. Eğer Billie'nin duygularında kıs-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kançlığa dair bir emare olsa dahi, panik ve acıyla yok olmuştu. O an David Bradford'u ne kadar çok sevdiğini anlamıştı ve bu, onu tüm hayatı boyunca en çok korkutan şey olmuştu. Ona karşı duyduğu sevgi, tüm varlığını kuşatmıştı ve bu sevgi onunla birlikte olduğu her an ve her nefes alışında büyüyordu. "Birden sana daha önce anlattığım o yedi yaşındaki cılız çocuk gibi hissettim kendimi. Neredeyse kızıl saç örgülü, o yeni yetme çocuk olacaktım yine." Sarsıla sarsıla güldü. "Ne kadar da komik olurdu, değil mi?"

"O kadar da komik olmazdı," dedi David Billie'nin yanına gelerek. "Lütfen eski dostuna sarılmaktan vazgeçer misin? Onun yerine bana sarıl. Benim daha çok ihtiyacım var sana aşkım."

Billie gitarı bir tarafa bıraktı ve David'in nefesini kesecek kadar arzuyla kollarına atılıp ona sıkı sıkı sarıldı. "Benim de sana ihtiyacım var," dedi. Ateşler içinde yanan yüzünü, onun gömleğine gömüp iyice sokuldu. "Sana çok ihtiyacım var David. Sarıl bana. Yalvarırım sarıl bana."

"Sana sarılıyorum," dedi David, güven verici bir ses tonuyla. "Sana sarılıyorum dağ lalem, seni asla bırakmayacağım."

Billie'nin kafasından düşünceler birer birer geçiyordu. Bir gün bırakabilirdi. Aşk her zaman onu bir gün tek etmişti. David şimdi iyi davranmaya, onun kimsesizliğini hafifletmeye çalışıyor olabilirdi. Ama sonra... sonra değişebilirdi ve o zaman çok geç olabilirdi.

"Billie," dedi David. "Konuş benimle. İçindekilerin dışarı çıkmasına izin ver. Eğer ne hissettiğini söylemezsen sa-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

na yardım edemem. Görmüyor musun, seni bu hâlde görmek içimi nasıl parçalıyor."

"Konuşmak istemiyorum," dedi Billie, ona daha da sıkı sarılarak. "Sadece bana sarılmanı istiyorum. Başka hiçbir şey istemiyorum. Seninle sevişmek istiyorum. Benimle sevişecek misin?"

"David'in safir mavisi gözlerinden keder okunuyordu. "Önce konuşmalıyız aşkım. Bence konuşmaya daha çok ihtiyacın var."

Billie, David'in gömleğinin iliklerini çözmeye başladı ve, "Yanılıyorsun. Yarın konuşabiliriz" dedi. Konuşabileceği hiçbir şey yoktu. Ona hiçbir şey söyleyemezdi. "Bu gece ihtiyacım olan şey bu," diyerek gömleği üzerinden çıkardı. Elini David'in atışlarını hissedebildiği kalbinin üzerine koydu. "Lütfen David."

"Eğer gerçekten istediğin şey buysa," diyerek Billie'nin elbisesinin arkasındaki fermuarı çözmek için sırtına uzandı David. "Hayatım boyunca hep yapmak isteyeceğim şey bu aşkım, sana ihtiyacın olan her şeyi vermek. Sana istediğin her şeyi vermek."

Elbiselerini çıkarttılar. David onu ipek çarşafın üzerine yatıracaktı ki Billie durdurdu. "Hayır, hayır daha değil. Sana bakmak istiyorum," diyerek yatakta dizlerinin üzerine oturdu. David'in ellerinden tutup onu kendine doğru çekti, yüzünü yüzüne getirdi. "Çok güzelsin. Senin gibi güzel bir erkeğin böyle erkeksi görünemeyeceğini düşünürdüm. Ama sen hem güzel hem de mükemmel bir erkeksin." Billie'nin gözleri David'in altın gibi parlayan geniş omuzlarında gezindi,

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kaslı, sert gövdesine ve karnına doğru indi. Elini sert kıçına atıp kıçını şehvetle sıktı. Eli öne doğru bir şey ararcasına gezindi ve aradığı şeyi buldu. Sertleşmiş erkekliğini avucunda hissedebiliyordu. David, aletini kavrayan eli kendinden geçerek sıktı.

"Onu okşamanı çok seviyorum aşkım," diyerek yanağına uzandı, yüzünü avuçlarının içine alıp, "hazır olduğunda o sertliği içinde hissettirmek istiyorum sana," dedi.

Billie alev alev yanan gözlerini ona dikerek, "Birazdan," dedi. Elinin içindeki sertliği iyice hissederek şehvetli dokunuşlarla onu okşadı, sonra eli karnına oradan da aynı şehvetle gezinerek göğsüne çıktı. Yüzüne dökülen David'in altın sarısı saçlarını severek, "Seni hafızama kazımak istiyorum. Seni o kadar iyi tanımak istiyorum ki, kör olsam bile, görmeyen gözlerimle kendimden çok seni görebilmek istiyorum. Olur mu David?"

David gözlerinin derinliklerinde gezinen meraklı bir bakışla yavaşça kafasını salladı. "Bu sana iyi gelecek mi aşkım?"

Billie evet der gibi başını salladı. Yüzüne dökülen bakır rengi saçları yüzünü perdelemişti. "Sanırım," dedi.

"O hâlde emrine amadeyim," dedi David hafifçe. "Bana istediğini yap." Gülümseyerek devam etti. "Her dakikasından keyif alacağım."

"Umarım," diye fısıldadı Billie. "Bunu çok istiyorum David." Billie ona hazların en büyüğünü yaşatmak istiyordu. Ona her şeyini vermek istiyordu. Her şeyini.

Billie istekli bir şekilde onu kendine doğru çekerek ken-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dine yasladı. David'in dizleri yatağın üzerindeydi. Billie ateşli öpücüklerle dudaklarını erkeğinin geniş omuzlarında gezdirmeye başladı, oradan dudakları kaslı göğüslerine doğru şehvetli öpüşlerle indi ve karnına doğru devam etti. Diliyle karnını yalamak için orada uzun bir süre kaldı. Yüzünü karnına gömdü. Aşağıya doğru inerek yüzünü gezdirirken, arzuyla kesik kesik çıkan sıcak nefesi alt karın bölgesine çarpıyordu. David'in kasıklarının arasından yükselen sert erkekliğini saran tüylere gitti eli. Parmakları hışır hışır tüylerin arasında okşayan dokunuşlarla gezindi. Ve sonra kalın bir kolon gibi dikilen erkekliğini kavradı, öyle sert, öyle güçlü, öyle baştan çıkarıcıydı ki.

Erkekliği gibi kaslı vücudu da semsertti. Yanaklarının altında, gerilmiş karın kaslarını hissedebiliyordu. Ellerinin izlediği yolu dudakları da izledi ve David, aletini ağzına doğru ittirirken zevkten boğulurcasına inleyerek, "Billie," dedi. Safir mavisi gözleri iri iri açılmıştı. Soluk soluğa, "Patlamak üzereyim, içine girmek istiyorum deli gibi," diye inledi.

Billie "Biliyorum" diye davetkar bir sesle fısıldadı ve ağzındaki sert aleti şehvetle kavramış dudaklarıyla emmeye başladı. David çığlık atıyor ve bedeni aldığı hazzın şiddetiyle sarsılıyordu. Billie ona zevk vermekten delicesine bir haz alıyordu.

Sonra derin bir inlemeyle David onu kavrayıp sırtüstü yatırdı, kendi de üzerine yattı, tıpkı kum fırtınasında aldıkları şekil gibi üzerine yatmıştı. O gün Billie'yi korumuş, korkularından uzaklaştırmıştı. Şimdi de korumasını istiyordu, acılarını uzaklaştırmasını...

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David, Billie'nin arzuyla aralanan bacaklarının arasına girerek erkekliğini içine itti. Billie hepsini almış, onun sanki bir parçası olmuştu. En derininden gelen güçlü bir iniltiyle David'in başını göğsüne çekti. Onun tüm ağırlığını üzerinde hissetmek ne kadar güzeldi. Halı dükkânında, David başını göğüslerine arzuyla gömdüğünde de ağırlığını buna benzer hissetmişti üzerinde. Anıları bir kenara itmeye çalıştı. Sadece şu anı hissetmek istiyordu.

David'in kalbinin deli gibi atışlarını göğsünde hissedebiliyordu. David nefesini düzenlemeye çalışarak, "Benim için henüz hazır değilsin," dedi. "Bunu hissedebiliyorum. Bana bir dakika ver, senin için çok güzel olacak."

"Hayır, sana hazırım" diye yanıtladı Billie aceleyle. "Her şey yolunda." David'in altında çırpınarak, "Hadi, devam et. Seni istiyorum," dedi.

David elini Billie'nin kalbinin üzerine götürerek, "Hayır," dedi. Elleriyle göğüslerini okşamaya, onları kavrayıp sıkmaya başladı. "Her zaman benimle birlikte gelmeni istiyorum."

David her zamanki gibi çok düşünceli ve çok sevecendi. Billie'nin ürkmesinden çekindiği için ona çok hassas davranıyordu. Hiçbir zaman vermeden almazdı ama artık buna gerek yoktu. David'i zaten çok fazla seviyordu.

Billie gülmeye çabaladı. "Sana hazır olduğumu söyledim. Neden beni dinlemiyorsun?" Gözleri kıpır kıpırdı. "Bunu sana gösterebilirim."

David'in yavaşlayıp heyecanını bastırmaya, ateşini söndürmeye çalıştığını hissedebiliyordu ama buna izin vere-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

mezdi. Onu deli gibi azdırmanın, ateşini fitillemenin yollarını biliyordu ve hepsini uyguladı. Bu gece David'in onunla sevişirken özenli ve hassas davranmasını istemiyordu. Tam tersine yatakta alabildiğine sert ve vahşi olmasını istiyordu. En sonunda David kendinden geçmişti işte. Tüm gücüyle öyle şiddetli giriyordu ki içine, Billie'nin soluğu kesildi. Çok dehşetli, ateşli, şehvetten kudurmuş gibi seviştiler. Sonuna geldiklerindeyse ikisi de titriyordu.

David, "Canını acıttım mı?" diye sordu soluk soluğa. Göğsü yırtılırcasına inip inip kalkıyordu. "Bu kadar sert olmak istememiştim. Tanrım, özür dilerim Billie."

Billie de en az onun kadar nefes nefese kalmıştı. "Bana istediğimi verdin," dedi. Kasıklarının arasında ve rahminde bir ağrı hissediyordu. Büyük ihtimalle yarın da sürecekti bu ağrı. Billie, "Sorun değil," dedi.

David az önceki sertliğinin izleri kalmış sesiyle, "Sorun," diye yanıtladı. "Neden bu şekilde olmasını istedin?"

Billie, "Şimdi bunu konuşmak istemiyorum," diyerek David'in göğsüne sokuldu ve gözlerini kapadı. "Çok uykum var."

"Billie."

David'in sesindeki yakarışı hissedebiliyordu ama gözlerini açmadı. Sonra iç çektiğini duydu. David doğrulup Billie'nin yanına oturdu. "Peki, uyu Billie. Ama yarın konuşacağız."

Billie cevap vermedi. Yattığı yerden gözyaşlarını engellemek için kendiyle mücadele veriyordu. Yarın konuşamazlardı. Onu çok sevdiğini ve sevgisinin gitgide daha da büyümesinden korktuğunu ona nasıl söyleyebilirdi. Önceye göre bin kat daha çok seviyordu onu. Ya altı ay sonra, bir yıl sonra

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kim bilir ne boyutlara ulaşacaktı bu sevgi. Şimdi henüz yapabilme şansı varken ondan uzaklaşmalıydı. Eğer hâlâ çok geç olmamışsa ondan kaçmalıydı. *Oh, Tanrım. Onu çok seviyorum* diye düşündü Billie. *Sevgili Lisan'ım benim.*

David daktilodan kâğıdı çıkartıp buruşturdu ve sabahtan beri buruşturup attığı kâğıtlarla ağzına kadar dolmuş çöp kovasının içine attı. Bir türlü kafasını toparlayamıyor, yazmaya adapte olamıyordu. Bir zombi gibi önündeki boş kâğıda bakıyor ve gözünün önüne sadece Billie'nin sabah yanından ayrılırkenki yüzü geliyordu.

Billie sanki etrafına bir duvar örmüş gibiydi ve o duvardan içeri hiçbir şeyin geçmesine asla izin vermiyordu. Sabah, önceki gece yaptıklarına gülüp geçmiş ve dairesine çalışmaya gitmesi için David'e ısrar etmişti. Ona bir öpücük verip kapıya doğru sürüklemiş ve öğle yemeğine görüşürüz demişti.

Neden Billie'nin kendisini yanından göndermesine izin vermişti? David birkaç saattir odasında düşünüyordu. Belki Billie'nin de bu birkaç saat zarfında düşünüp ona güveneceğine karar vererek her şeyi anlatabileceğini düşündü. Tanrı biliyordu ki duvarın ardına saklanan yaranın kanayacağını hissettiği için, onu içindekileri anlatmaya zorlamamıştı. Ama şimdi bu konuşmayı ertelemenin akıllıca bir davranış olduğundan emin değildi. Bu, yaranın daha fazla cerahat toplaması için zaman kazandırmış olabilirdi. Yarayı temizleyebi-

lirdi ama bunun için Billie'nin ona yarasını açması gerekiyordu.

David bunları düşünürken kapı çalındı. "Gelin," dedi. İçeri giren Karim'di.

Koltuğu göstererek, "Otursana Karim," dedi. "Kusura bakma, kahvaltıya katılamayacağımı sana haber vermedim."

Karim beyaz entarisinin eteklerini savurarak oturdu. "Sorun değil," dedi duraksayarak, sesi sıkıntılıydı. "Biraz endişelendim sadece. Bayan Callahan daha iyice mi?"

"Aslında gerçekten hastalanmadığını sen de biliyorsundur. Ama yine de durumu iyi değil. Konuşmaya çalıştım ama bir şey anlatmadı."

"Sorun Shareen mi?" diye sordu Karim. David başıyla onaylayınca Karim'in yüzü düşünceli bir hâl aldı. "Aslında savaşçı bir kişiliği var. Bir engelle karşılaştığında böyle geri adım atmasını ondan hiç ummazdım. Anlaşılmaz bir durum."

"Gerçekte karşılaştığı sorun Shareen değil," dedi David sandalyesine çökmüş bir şekilde yaslanarak. "Geçmişin hayaletiydi dün gece karşısına çıkan ve bununla savaşmak şeytanla savaşmaktan daha zordur."

Karim yüzünde bir rahatlama ifadesiyle, "Onu üzen şeyin dün gece Shareen'ı getirtmem olmadığına sevindim," dedi. Acı acı güldü. "Hepimiz bazen geçmişin hayaletleriyle karşı karşıya kalırız. Ona gerçekliğin kılıcını verirsek belki hayaletleri yok etmeyi başarabilir."

"Belki," dedi David. "Tanrım umarım öyle olur. Umarım ona yardım etmeme izin verir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Eğer yapabileceğim bir şey varsa yardım etmek isterim."

"Hayır hiçbir şey yok." David'in dudakları titriyordu. "Billie'yle çok ilgilisin. Sonunda beni öldürmeyeceğine ikna oldun mu?"

"Bunu yapması uzak bir ihtimal gibi görünüyor," dedi Karim huysuz bir şekilde. "Bilirsin, insanları çok iyi tanırım. Son iki haftadır gördüklerim gösteriyor ki onun bunu doğru düzgün yapamayacak kadar yumuşak bir kalbi var."

"Sonunda," dedi David. "Onu buraya ilk getirdiğim gün söylemeye çalışmıştım bunu ama sana bir türlü laf anlatamamıştım."

Bu sırada kapı çalındı ve gel denilmesini beklemeden Yasmin odaya daldı. Çok endişeli görünüyordu ama David bunu fark etmedi, çünkü gözleri Yasmin'in elindeki iki şeydeydi: Teyp ve gitar.

"Gitmiş Lisan," dedi Yasmin soluk soluğa kalmış bir şekilde. "Başının ağrıdığını ve biraz yalnız kalmak istediğini söyledi. Öğlen yemeği yemek isteyip istemediğini sormak için odasına geldiğimde gitmişti." Ellerindekilere baktı. "Geride bu gitarı ve bana yazdığı bir veda mektubunu bırakmış."

"Ve de teybi," dedi David donuk bir şekilde. *Tanrım onu bu sabah asla yalnız bırakmamalıydım* diye düşündü. Çaresizliğini görmüştü. Belki bununla karşılaşmaktan korkmuştu.

Yasmin başını sallayarak, "Notta kasetin içinde size bir mesaj bıraktığını yazmış," dedi. Gitarı David'e uzattı. "Bunu da size bırakmış."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David uzanıp gitarı aldı, yaşlı bir adam gibi yavaş hareket ediyordu. "Onurlu Yamalar," dedi. Bunu bırakması ona ne kadar değer verdiğini gösteriyordu. Ama şimdi bunu bilmenin hiçbir anlamı yoktu, bilmek onu geri getirmezdi çünkü.

"O nedir?" dedi Karim merakla kaşlarını kaldırarak.

David, "Hiçbir şey," diye yanıtladı teybi masaya koyarken. "Hiçbir şey değil."

"Yalnız kalmak ister misin?" diye sordu Karim anlayışlı bir tavırla.

"Hayır, sorun değil." David derin bir nefes aldı ve teybin tuşuna bastı.

Odayı Billie'nin sesi doldurdu. David birden çok kötü oldu, sanki Billie yanındaydı.

"Üzgünüm David. Sözümü tutamadım. Kalmayı denedim ama başaramadım." Diğer cümleden önce bir duraklama oldu. Billie'nin sesi şimdi daha güçlü çıkıyordu. "Bunu seni sevmediğim için yaptığımı düşünme sakın. Seni seviyorum." Billie gülmeye başlamıştı. "Bunu sana daha önce hiç söylemedim, değil mi? Ne kadar korkak olduğumu ispatlıyor işte bu. Seni çok uzun zamandır seviyordum ve bunu bir türlü kabul edemiyordum. Eğer daha önce söyleyebilseydim çok daha gerçekçi olabilirdi. Ama şimdi söylemek istiyorum." Sözcükler içli içli çıkıyordu. "Seni seviyorum Lisan."

Yasmin hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

"Sana eski dostumu ve bir şey daha bıraktım. Aslında benim değil; şu an iki kelimeyi yanyana getirecek kadar iyi düşünemiyorum sanırım. Bıraktığım şey Roger Water'ın bir

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

şarkısı. Bu sözler sana söylemek istediğim her şeyi söylüyor." Kısa bir duraklama oldu ve sonra gitarın yumuşak tınıları odayı kapladı. Billie'nin sesi öyle güzel, öyle yumuşak yayılıyordu ki odaya.

Konuştuğun zaman öyle sessizsin ki,
Kelimelerin öyle huzur verici ama asla silik değil
Bir adamın ağlaması gibi gülüyorsun
Yalan söylemenin kolay olduğunu bilsen bile doğruyu söylüyorsun
İçimde o kadar güzelsin ki, elvada ışığım
İçimde karanlığımı aydınlatan güneş gibisin
Elveda ışığım, elveda ışığım
Soğuklardan sonra sıcağımsın, yaşlandıkça gençliğim
Cennetimde parlayan yıldızımsın, elveda ışığım
Elveda ışığım
Karanlıkların dünyayı kuşatmasına izin vermeyecek kadar büyük
İçindeki hiç sönmeyen sevgi ateşi
Etrafındaki herkese vermeden önce düşünmeyecek kadar cömert
Bitmez tükenmez hayat sevgisi
Elveda ışığım, elveda ışığım.

Son kelimelerden önce uzunca bir sessizlik oldu. "Hoşçakal David. Bütün gülüşler ve mucizeler için teşekkür ederim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Ve ardından teybin mekanik sesi geldi. David uzanıp teybi kapattı.

Gözlerinin daha önce hiç bilmediği bir sisle yandığını hissediyordu David, bir anlığına hiçbir şey yapamadı, sadece boş gözlerle gitara bakıp kaldı.

Sonra sandalyesini geriye itip kalktı ve kararlı adımlarla giyinme odasına doğru yürüdü.

Karim'in yanına geldiğinde gitara uzatıp, "Benim için bir süre sende kalabilir mi bu?" dedikten sonra diğer odaya girip bir dakika sonra elinde kahverengi deri bir çantayla geri geldi. Çantayı yatağın üzerine koyup fermuarını açtı.

"Onun peşinden mi gideceksin?" diye sordu Karim.

"İyi bildin," dedi David hızla dolaba doğru yürürken. Aceleyle eline geçen birkaç parça pantolon ve gömleği alıp çantanın içine yerleştirdi. "Kafasının karışık olduğunu söylemişti, onu bu şekilde bırakamam. Kendi yerine gitarıyla yetineceğimi sanıyorsa aklını kaçırmış olmalı. Ona ihtiyacım var."

"Ve bence onun da sana ihtiyacı var," dedi Karim üzgün bir hâlde. "Bu tür hisli ve tutkulu davranışları anladığımı pek söyleyemem. Hayatım boyunca bana böyle davranan bir kadın olmadı." Karim omuzlarını silkerek devam eti. "Büyük bir yüreği var. Belki de ona kendini böylesi hasretmene değer."

"Kesinlikle değer Karim, inan bana."

Yasmin, "Onu geri getirecek misin?" diye sordu.

"Umarım," diye cevap verdi David gayet ciddi bir şekilde. "Eğer getiremezsem o zaman ben de onunla beraber

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gideceğim. Her halükârda ikimizin birlikte olması gerektiğini anlamak zorunda." Yatağın yanındaki telefon çalmaya başladı. David, "Telefona sen bakar mısın Karim? Bir an önce çantayı hazırlamayı bitirmek istiyorum," dedi.

Karim gitarı elinden bırakıp yatağın yanındaki telefona gitti. Telefonu açıp kendini tanıttıktan sonra birkaç dakika telefondaki sesi dinledi. Yüzü, duydukları karşısında şekilden şekile giriyordu. "Tamam, söyleyeceğim Clancy," deyip yavaşça telefonu kapattı.

David'e döndü. "Çanta hazırlamayı bıraksan sanırım iyi olacak David," dedi kısık bir sesle. "Telefondaki Clancy'ydi. Billie'yi izleyen muhafızdan bir mesaj almış." Karim biraz duraksadıktan sonra sözlerine devam etti. "Billie büyük olasılıkla Ladram'ın elinde."

David midesine bir kramp girdiğini hissetti. "Lanet olsun. 'Büyük olasılıkla' da ne demek? Onun elinde olup olmadığını bilmiyor mu?"

"İzlediği kadarıyla büyük bir ihtimalle öyle. Billie cipiyle giderken yolunun üzerine tezgâhını süren bir işportacı çıkmış. Onun geçmesini beklerken birden ortaya çıkan kısa, tıknaz bir adam kapıyı açıp yanındaki koltuğa atlamış. İşportacıya bir işaret çakmış ve işportacı onun işaretinden sonra yoldan çekilmiş. Sonra Billie, Zalandan'a, şehrin çıkışına doğru cipi sürmüş."

"Eğer tüm bunları görebilecek kadar yakınsa neden adama engel olmamış?" David'in yüzü öfkeden kâğıt gibi bembeyaz kesilmişti. Kısa ve tıknaz bir adam. Ladram kısa ve tıknazdı hatta neredeyse bodurdu. "O adamın görevi Bil-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lie'yi korumaktı, neden korumamış onu, lanet olsun."

"Adam Billie'ye çok yakın oturuyormuş," diye cevap verdi şeyh usulca. "Danilo'nun söylediğine göre Billie'nin yüzünde şok olmuş bir ifade varmış, anlaşılan adam onu arabayı sürmesi için tehdit etti. Danilo, adamın bıçakla tehdit etmesi ihtimalini düşünerek Billie'nin hayatını riske atmak istememiş."

Billie'nin göğsüne doğrultulan bir bıçak. David birden Ladram'ın mektuplarında bu sahneden ne kadar haz aldığının yazılı olduğunu hatırladı. Billie ve Ladram. David'in içinin kinle dolduğunu hissediyordu. İlk etapta duyduğu korku, içini kasıp kavuran bir öfkeye dönüştü.

"Adam nereden aramış?"

"Şehrin çıkışına yaklaşırken aramış. Billie ve Ladram'ın kanyonlara doğru ilerlediklerini söylemiş. Ladram kendisini fark etmesin diye onları yakından takip etmek istememiş. Çölde fark edilmeden birini izlemek dünyanın en kolay şeyi değil biliyorsun."

"Ya onları gözden kaybederse? Ya fark edilmeyeyim derken o iğrenç sapığı elinden kaçırırsa?"

"Kaçırmayacaktır. Clancy, Danilo'nun işinde çok iyi olduğunu söyler. Ladram'ın saklandığı ine kadar onları takip etme emri aldı ve bize tekrar haber verecek."

"O hâlde biz de hemen onların peşinden gitmeliyiz" dedi David sert bir şekilde.

"Hayır, beklemeliyiz."

"Neyi bekleyeceğiz?" diye David gürledi. "Ladram'ın bir kutu içinde bize Billie'nin parçalarını göndermesini mi

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

bekleyeceğiz? Tanrı aşkına, hayır! Billie'yi onun elinden kurtarmalıyım."

"Eğer oraya çatışmaya gidersek Billie'nin öldürülmesine neden olabiliriz. Clancy'nin iyi bir fikri var. Ladram'ın bizimle iletişim kurmasını beklemeyi ve ona bir tuzak kurmayı öneriyor."

"Eğer bizimle iletişim kurarsa tabi," dedi David acı dolu bir ifadeyle. "Kendini keyiflendirmek için benden almak istediği intikamı önce onun üzerinde denemeye ve sonra benim peşime düşmeye karar vermiş olabilir."

"Hiç sanmıyorum." Karim'in gözleri kurnaz bir bakışla kısıldı. "Çok sabırlı olacaktır. Bence onu sana ulaşmak için bir yem olarak kullanmak istiyor."

Dediği mantıklı görünüyordu ama David eğer Karim yanılıyorsa neler olabileceğini düşünmek bile istemiyordu. Billie'nin başına bir şey gelmesi ihtimali David'i çok korkutuyordu. "Billie, oh Tanrım, Billie."

Yasmin sakin ve teskin edici bir ses tonuyla, "Onu geri alacaksın Lisan," dedi. "Onu kurtarman için hepimiz sana yardım edeceğiz."

"Tanrı'dan diliyorum umarım haklısındır Yasmin," dedi David bitkin bir şekilde. Sandalyenin yanına dayalı duran gitara baktı, yılgın adımlarla gitara doğru giderek sandalyeye oturdu ve gitarı kucağına aldı. Ellerinin altındaki gitarın sanki canlı olduğunu hissediyordu. Billie'nin bir parçasıydı o. Arkasına yaslandı ve bu dayanılmaz bekleyişe katlanabilmek için Billie'nin eski dostuna sımsıkı sarıldı.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

9

"Gelmeyecek, sen de biliyorsun," dedi Billie gözüpek bir şekilde. "Zalandan'dan neden ayrıldığımı sanıyorsun? Kavga edip ayrıldık ve herkesin kendi yoluna gitmesine karar verdik." Billie meydan okurcasına dik dik bakıyordu. "Beni kurtarmak için kendini tehlikeye atmayacaktır. Ben onun umrunda değilim."

"Demek öyle tatlım," dedi kaba Doğu Londra aksanıyla. Alphie Ladram elindeki zürafaya benzeyen tahtayı oyduğu bıçağı kaldırıp kısık gözlerle bıçağa bakarak, "Bekleyip göreceğiz, öyle değil mi? Bunu öğrenmemiz fazla uzun sürmeyecektir. Neredeyse güneş batacak, Bradford şimdi şehrin kapısında adamımla görüşmüştür. Kırk-kırk beş dakika sonra burada olacaktır."

"Sana söyledim, gelmeyecek. Ona ne yapmak istediğini biliyor. Buraya gelmesi için aptal olması lazım."

"Ama her ne olursa olsun gelecek." Ladram yukarı bak-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

tı, gri, donuk gözlerinde garez vardı. Gözleri yılan gibiydi. Bu sabah cipine atlayıp onu kaçırdığından beri gösterdiği ilk duygu imaresiydi. "Bazı yönlerden aptal biri o. Galahad olduğunu sanıyor. Bu yüzden onu ilgilendirsin ilgilendirmesin her işe burnunu sokuyor. Ne olursa olsun gelecek, tamam mı?"

Evet, gelecekti. Billie geleceğini biliyordu ve bu onu deli gibi korkutuyordu. Gelince Ladram onu öldürecekti ve bunların hepsi kendi suçuydu. David ölebilirdi, çünkü kendisi onun yanında kalmaktan, verdiği aşkı almaktan korkacak kadar ödlek biriydi. *Oh Tanrım, onunla kalmak için şimdi her şeyi verebilirim* diye düşündü, keşke bir şansı daha olabilseydi. Sanki sonsuza kadar sürmese ne olurdu ki? Onunla anıları bile yeterdi hayatının geri kalanı için. Ama David'in şimdi hiç şansı olmayabilirdi. Ladram'ın eline düşerse hem de hiç. Bunları düşünüp yeniden galeyana gelerek bir kez daha bileklerindeki ipi çekiştirmeye çalıştı ama beyhudeydi. İp o kadar sağlamdı ve o kadar sıkı bağlanmıştı ki bileklerine, neredeyse kan akışını kesiyordu.

"Rahatsız mısın? Çok yazık." Ladram onun için üzülürmüş gibi bir tavır takınarak yumuşak bir sesle, "Korkma küçük, Galahad seni kurtarmak için az sonra burada olacak," dedi. Yeniden tembel tembel önündeki işine döndü ve elindeki bıçakla tahta parçasını oymaya kaldığı yerden devam etti.

Daha sonra üzerindeki uzun gömleği çıkarınca Billie adamın ne kadar bodur olduğunu daha iyi görebildi. Hem kısa hem de şişmandı. Seyrek kızıl saçları ve lekelerle dolu

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

soluk benzi ve ablak suratıyla çok acayip bir görüntüsü vardı. Görünüşü Billie'yi şok etmişti. Önceden Ladram'ı iri yarı, kara, bir panter gibi öldürücü ataklıkta biri olarak düşünüyordu. Ablak suratlı, yılan gözlü, yüzünde hiçbir duygu imaresinin olmadığı bu adam, düşündüğünden hem daha az korkutucuydu ama hem daha çok. Yüzünde hiçbir ifade yoktu. Ölü balık gibi bakan gözlerinde bu kolayca görülebiliyordu.

"Neden David'i öldürmekle riske atıyorsun kendini? Ben Raschid'in ailesindeki herkesin David'e ne kadar değer verdiklerini biliyorsun. Eğer ona bir şey yaparsan hepsi seni parçalar."

"Bunun anlayamazsın," dedi Ladram yumuşak bir sesle. "Şu an onun yüzünden bu hâldeyim. Bir hayvan gibi kaçarak yaşıyorum. Ta Liverpool'da genç bir delikanlı iken çalışmaya başlayıp bugüne kadar kazandığım her şeyi kaybettim. Geriye tek bir şey kaldı." Elindeki keskin, parlak bıçağa baktı. "Mükemmel, değil mi? Liverpool'un doklarından buraya kadar benimle uzun bir yol kat etti." Başını kaldırıp Billie'nin içini ürperten ölümcül bir gülümsemeyle, "Şimdi çok az bir yolu kaldı," dedi.

"David'i ve ona gönderdiğin suç ortağını takip edip seni yakalayacaklardır," diye Billie onu uyardı. "Ama eğer şimdi gidersen onlar buraya gelmeden ellerinden kurtulabilirsin."

"Ne kadar düşüncelisiniz, beni uyarıyorsunuz," dedi Ladram nazikçe. "Ne kadar iyi bir kalbiniz var. Bradford'un size neden bu derece tutkun olduğunu anlayabiliyorum." Bıçakla zürafayı özenle oymaya devam etti ve ince tahta parçaları ma-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ğaranın taş zeminine döküldü. "Onu kimse izlemeyecek. Dion'a emir verdim, onları kimsenin izlemediğine emin olursa şehirden çıkacaklar. Ama eğer birileri onları izlerse, Dion, Bradford'u bırakacak ve buraya tek gelecek." Kibarca gülümsedi. "Ve sonra ben de sizin boğazınızı kesme işlemine başlayacağım Bayan Callahan."

Billie'nin birden nefesi kesildi. Dediklerinde samimi olduğuna hiç şüphe yoktu. Buz gibi soğuk gri gözlerinde bunu görebiliyordu.

"İşte bu yüzden onları kimse izlemeden buraya gelecekler. Dion her ihtimale karşı kimsenin gelip gelmediğini kontrol etmek için kayanın dibinde bekleyip mağaraya ulaşan yolu gözetleyecek. "Bıçağıyla yonttuğu bir parça daha yere düştü. "Yani burada sadece üçümüz olacağız. Ne kadar sıcak bir ortam olacak, değil mi tatlım?"

Çizdiği tablonun ürkütücülüğü onu hasta etmeye yetmişti. David yalnız ve silahsız olacaktı, Ladram'da ise elinde tuttuğu bu keskin bıçak olacaktı. Bunları düşünmek tüm vücudunu buz kestirdi. "Lütfen," diye yalvardı Billie. "Ne isterseniz yaparım. Yeter ki ona zarar vermeyin."

"O güzel genç bedeninle beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?" Ladram yüzünde pis bir sırıtışla devam etti. "Seni geri çevirmek istemezdim ama ne yazık ki hiç pazarlık payın yok. Kadınlarla pek ilgilenmiyorum."

Billie sesindeki öfkeyi gizlemeye çalışarak, "Kadınları sizin gibi kullanan bir adamdan böyle şeyler duyacağımı ummazdım," dedi.

"Neyse şu durumda üzerinde konuşacağımız bir şey

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yok, değil mi? O hâlde neden biraz sessiz olup rahatlamıyorsun? Gelmeleri fazla uzun sürmeyecektir."

Ladram yerinde biraz daha yayılarak rahat oturdu. Gözlerini çok istediği bir şeyi bekleyen küçük bir çocuk gibi kapıya dikti.

Billie gözlerini kapayıp derin bir nefes aldı. Ama hâlâ gözlerinin önüne Ladram'ın suratı geliyordu. Mağaranın bir köşesinde uyku tulumu ve boş konserve kutuları vardı. Görünüşe bakılırsa Ladram birkaç gündür Zalandan'a yirmi kilometreden az uzaklıkta bulunan bu mağarada yaşıyordu. İninde kötü bir örümcek gibi ağlarını örüyor ve avının gelip ağına düşmesini bekliyordu. David ise sanki gümüş tepsi içinde önüne sunulur gibi bıçağının ucuna gelecekti. Eğer David'e bir zarar verirse Billie buna asla dayanamazdı. *Lütfen gelme Lisan, yalvarırım gelme,* diyordu içinden.

Billie gözlerini açtı ve gayri ihtiyarı o da Ladram gibi mağaranın ağzına yöneltti bakışlarını. Gökyüzü kızıl tonlarıyla alacalanmıştı. Birazdan gün batarken gökyüzünün kızıllığı alev alev yanacaktı. David şu an Ladram'ın adamıyla görüşüyor olmalıydı. Ve Billie biliyordu ki David onun hayatını tehlikeye atmamak için Ladram'ın dediklerini yapacaktı. Ladram öyle istediği için adamla buluşmaya yalnız ve silahsız gidecekti ve iz bırakmadan mağaraya kadar geleceklerdi... Ladram'ın onu buz gibi soğuk gözler ve ölümcül keskinlikte silahıyla sinsi sinsi gülerek beklediği mağaraya.

Siyah bir kot pantolon ve rüzgâr kesici siyah ceketiyle

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gökte günbatımının son kalan renkleri parlarken mağaranın ağzında sessizce belirdi. Billie'nin hafızasında birden yeşil evde geçirdikleri o gece canlandı. O gece de siyah giyinmişti, siyahlar içinde altın gibi parlayan görüntüsüyle ne kadar etkileyici ve canlı görünüyordu.

Ladram yavaşça ayağa kalkarak, "Hoş geldin Bradford," dedi güler yüzle. "Biz de sabırsızlıkla sizi bekliyorduk, değil mi Bayan Callahan? Kendisi beni gelmeyeceğinize ikna etmeye çalışıyordu. Ama geleceğinizi biliyordum. Çünkü sen dünyayı ve dünyadaki yardıma ihtiyacı olanları kurtaran bir kahramansın. Kötü durumdaki böyle tatlı bir küçük kadını kurtarmaya nasıl karşı koyabilirdin?"

David öfkeli bakışlarla bilekleri sıkı sıkı bağlanmış Billie'ye baktı. "İyi misin Billie? Sana bir zarar verdi mi?"

Billie kafasını sallayarak, "Hayır, bana bir şey yapmadı" dedi güçlü bir sesle. "Buraya gelmemeliydin David. Tanrım, gelmemen için çok dua ettim."

"Gelmek zorundaydım," dedi David dudaklarında küçük bir gülümsemeyle. "Gitar çalmayı bilmiyorum. Öğrenmem için sana ihtiyacım var." Yumuşak bir sesle tekrar etti. "Sana ihtiyacım var."

Billie aşkın yoğunluğunu öyle derinden hissetti ki nefesi kesildi. "Benim de sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

Ladram, "Çok dokunaklı," dedi alaycı bir şekilde. Yonttuğu tahta figürü elinden bir kenara fırlattı ama bıçak hâlâ elindeydi. "Ve benim de sana ihtiyacım var Bradford. Öyle uzun zamandır istiyorum ki seni, içimde bir tutkuya dönüştün artık. Her gece rüyamda seni gördüğümü biliyor muy-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dun? Tek düşünebildiğim şey, o güzel yüzünü nasıl parçalamak istediğimdi." Elini bıçağın metal yüzeyinde haz alırcasına gezdirerek, "Başlayalım mı?" dedi.

Billie çaresizce çırpınıp ayağa kalkmaya çalışarak "Hayır," diye bağırdı. "Bunu yapamazsın."

Landram gülümseyerek, "Güzel yüzünün bozulmasını istemiyor musun?" dedi. "Genç hanımları kırmayı asla istemem. O hâlde ilk etapta başka bir yerden başlarım deşmeye. Başlayacağım yeri seçmek istiyorum."

David biraz tereddüt etti, sonra yavaş yavaş Ladram'a doğru ilerledi, ona birkaç adım kala durdu.

Ladram, "Ne kadar itaatkâr olduğunu görüyorsun," dedi Billie'ye eğlenerek. "Bunların hepsi senin için. Eğer dediklerimi yerine getirmezse ona yapacağım şeyleri sana yapacağımı biliyor. Ne kadar cesur bir adam." Gözlerini büyük bir iştahla David'in vücudunda gezdirdi. "Şimdi bakalım, nereden başlasam acaba?"

"Lütfen," diye atıldı Billie. "Ona en çok zararı bu şekilde veremezsin." Sesi titriyordu. "Onu cezalandırmak istiyorsun. Ona acı çektirmek istiyorsun, hem de çok uzun zamandır, öyle değil mi? Bunun başka bir yolu var."

"Gerçekten mi?"

Billie başını salladı, çılgınca şeyler söylemeye devam ediyordu. "Ona daha çok acı çektirmenin başka bir yolu var. Evet haklısın, bana çok değer veriyor. Hem de çok. Kafanda ona yapmak için tasarladığın ne varsa hepsini bana yap." David'in keskin bağrışını duydu ama onu dikkate almadı, Ladram'ı ikna etmeye çalışıyordu. "Bana yaptıklarını izlet

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ve sonra da onu serbest bırak. Ona bundan daha çok acı veren bir şey bulamazsın. Gördüğü bu manzara hayatının geri kalanında gözlerinin önünden hiç gitmeyecektir." Billie, David'in bu şekilde *yaşayabileceğini* düşünüyordu.

"Kahretsin, Billie kapa çeneni," diye haykırdı David. Sesi acı bir çığlık gibiydi. "Tanrı aşkına, bu olayın dışında kal."

"Hepsi benim suçum," diye inledi Billie. "Dışında nasıl kalabilirim?" Ladram'a geri döndü. "Onun kahraman olduğunu söylüyorsun. Kendi planın yerine eğer benim dediğimi yaparsan bu ona daha çok acı verecektir. Bunu göremiyor musun?"

"Haklı olabilirsin," dedi Ladram yavaşça. David'in bembeyaz olmuş yüzünü inceliyordu. "Sana değer verdiği kesinlikle çok belli."

"Oyun oynadığını biliyorsun," dedi David sert bir şekilde. "İpini çöz ve gitmesine izin ver. Sen de işine devam et."

"Henüz değil. Sanırım onun da biraz izlemesine izin vereceğiz." Ladram, Billie'ye bakarak devam etti. "Onu bağlayıp işimize başlayalım mı tatlım?" David'e doğru yürüdü, geri çekilmeyen David'in dibine kadar girdi. Elindeki bıçağı göğsüyle boğazı arasına dayadı, kesmeyecek ama acıtacak kadar bastırdı.

Billie, "Hayır!" diye bağırarak ikisinin arasına atıldı. Her şey bulanıklaşmaya başladı. Ladram'ın yüzünde önce şaşkınlık sonra öfke... yüzü... David'in bağrışları... sonra

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

omzunda dehşet bir acı. Bıçağın buz gibi soğukluğuna karşın hissettiği sıcaklık...

"Billie!" David'in sanki başka bir dünyadan gelen haykırışlarını hayal meyal duyuyor gibiydi. David ikisinin arasından kayar gibi süzüldü ve dizlerinin üzerine yere çöktü. İkisinin arasındaki itiş kakışı, David'in Ladram'ın elinde sıkı sıkıya tuttuğu bıçağı almaya çalışırken diğer eliyle boğazına yapıştığını yavaş çekimde gibi seyrediyordu. Ladram'ın birden gözleri karardı ve şuurunu kaybederek yere düştü. Billie biraz ötesinde Ladram'ın yerde pelte gibi yatan bodur vücuduna sersemlemiş bir şekilde bakıyordu. Her şey bir anda olmuştu. David güvendeydi, ancak Billie bunun farkına varacak bir hâlde görünmüyordu.

David yanına çöktü ve onu kollarına aldı. Billie hayal meyal kanları fark etti ve kendini dehşetle geriye çekmeye çalıştı. "Hayır, üzerine kan bulaştıracağım."

David, "Kapa çeneni," diyerek sözünü kesti. "Kapa çeneni aşkım."

Derin bir nefes aldı ve Billie'yi bırakarak Ladram'ın yere yığılırken elinden düşürdüğü bıçağı aldı. Billie'nin bileklerini bağlayan ipi kesti ve bıçağı bir kenara attı. Hızla sarı bluzunun düğmelerini çözdü, gömleği üzerinden çıkarıp bıçağın açtığı yarayı kontrol etti. "Kolunun etli yerini sıyırıp geçmiş sadece," dedi içi rahatlayarak. Cebinden beyaz bir mendil çıkardı ve yaranın üzerindeki kanları sildi. "Tanrım, şanslıymışız. Seni öldürebilirdi de." Yaranın üzerine kapattığı mendilin üzerine elini koydu. Bunu bir dakika tut. Sana yardım getirmek zorundayım."Ayağa kalktı, mağaranın ağ-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

zına gitti ve aşağıda kanyondaki birilerine doğru kollarını üç kez sonuna kadar açıp salladı. Birkaç saniye sonra Billie'nin yanına döndü, yüzündeki solgun renk onu endişelendirdi. Tekrar yanıbaşına çöküp onu kollarına aldı, bir eliyle yarasının üzerine kompres yaparken alçak bir sesle homurdandı. "Sen bir aptalsın Billie Callahan. Sevgi dolu, mükemmel, cesur bir aptalsın, ama her halükarda aptalsın. Tanrı aşkına ikimizin arasına öyle kendini atmakla ne yapmaya çalıştın?"

Billie hâlinden memnun bir şekilde iç çekerek David'e daha da sokuldu. Çok sıcaktı ama birden çok üşüdüğünü hissetti, her yeri buz kesmişti. "Sana bir şey yapacağını düşündüm," dedi ürkekçe. "Sana zarar vermesine izin veremezdim."

David, "Bence de buna izin veremezdin," diyerek eğilip alnını öptü. "Ama eğer olayın dışında kalabilseydin, ikimize de bir şey olmayacaktı. Sadece ona dokunmak için bir fırsat kolluyordum. Ona sadece şöyle bir dokunmam yeterliydi."

Billie ısınmak için David'e biraz daha sokuldu ama iliğine kadar buz kesmişti ve ısınacak gibi de görünmüyordu. "Ne demek istediğini anlamadım," dedi.

"Clancy silahlı olup olmadığına dair üzerimi arayacaklarını biliyordu. Bu yüzden bana kendi silah deposundan çok özel, küçük bir silah verdi." Elini kaldırdı ve işaret parmağındaki kapağı akik taşlı yüzüğü gösterdi. "Yapman gereken tek şey başparmağınla yüzüğün zemberekli kapağını itmek, böylece içinden ince bir iğne çıkıyor." David gülümseyerek devam etti. "İğnenin içinde bir gergedanı bile birkaç saniye

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

içinde yere devirecek kadar sıvı var."

"Aynı James Bond gibi," dedi Billie cansız bir şekilde. Titremeye başladı. "Az önce kime el salladın? Ladram sizi kimsenin takip etme şansı olmadığını söylemişti."

David, "Kimsenin beni izlemesine gerek yoktu," diye cevap verdi. "Clancy'nin adamı Danilo seni takip ediyordu ve Ladram'ın sana oynadığı oyunu gördü. Seni durdurduklarında o da oradaydı. Onların Ladram ve suç ortağı olduğundan emin olunca cep telefonundan bize haber verdi. Ben yo-la çıktığımda o da sizi takip ediyordu. Mağaraya ulaştıktan sonra ise Karim ve Clancy'yi helikopterle oraya gelmeleri için telsizle aramadan önce ona vereceğim işareti bekledi."

Billie içinde hafif bir öfke kıpırtısı hissetti. "Clancy'nin adamı neden beni izliyordu? Kuşlar kadar özgür olacağıma dair söz vermiştin."

"Sadece tedbir için," dedi David yatıştırıcı bir sesle. "Başına bir şey gelmesinden korkuyordum. Bu ihtimale karşı seni korumak istedim."

"Beni korumana ihtiyacım yok. Ben kendi kendimi koruyabi...." Billie birden söylediklerinin ne kadar aptalca olduğunun farkına vardı. Başına gelen bu olayda kendini koruyamamıştı ve bu da neredeyse David'in hayatına mâl oluyordu. "Sanırım bu kez beni korumana ihtiyacım vardı."

"Bunu kabul etmekle lütfettiniz," dedi David eğlenerek. "Düşündüğümden de fazla korkutmuş olmalılar seni."

"Ölmenden korktum. Sana zarar verebilirdi, öldürebilirdi. Bunları görmek çok korkunçtu."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Şşşt." David onu biraz daha kendine çekti. "Ama olmadı. Bir daha asla böyle bir şeyle karşılaşmayacağız. Hepsi geçti."

Billie hepsinin geçtiğini biliyordu ama kafasında geçmemişti. Hâlâ korkuyordu. "Çok iğrenç bir adamdı. Gözlerini gördün mü? Buz gibiydi. Sanki içi donmuş gibiydi." Billie gülmeye başladı. "Beni de üşüttü. Hâlâ ısınamıyorum."

"Isınamıyor musun Billie?" Daha sıkı sarılarak endişeli gözlerle ona baktı. Titremesi gitgide artıyordu. Benzinin önceye göre daha da solduğunu fark edince David hınçla dudaklarını sıktı. "Birazdan ısınacaksın, sana söz veriyorum. Sadece biraz dayan."

David tek eliyle ceketini çıkardı, diğeri hâlâ yaranın üzerine kompres yapıyordu. "Bu Karim'le Clancy nerde kaldı?"

"Çok uzun sürmez değil mi?" diye sordu Billie belli belirsiz. Yakınlardaki birine el sallamış olmalıydı, o hâlde gelmeleri fazla uzun sürmez ama belki de uzun sürer diye düşündü. Billie artık mantıklı düşünme yeteneğini kaybetmiş görünüyordu.

David ceketiyle Billie'nin üzerini iyice sardı sonra onu tekrar kollarına aldı. "Böyle daha iyi m?" diye sordu.

Billie daha iyi değildi ama David'in sesindeki endişeyi duyduğu için, "Daha iyi," dedi kafasını sallayarak. Bilinci iyice bulanıklaşmaya başlamıştı, görüntüler birbiri ardına belirip kayboluyordu. Bıçak, Ladram, yerdeki Ladram'ın oyduğu figür, gitar. Gitar mı? Gitar buraya nasıl gelmişti? Ah evet, şimdi hatırlamıştı. "Gerçekten sana gitar çalmayı öğretmemi istiyor musun?"

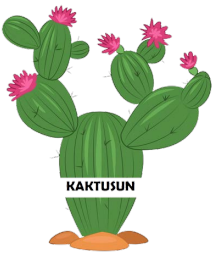
BELONGS TO KAKTÜS TEAM

David'in kendisini sıkıca sardığını hissediyordu. "Ne dedin aşkım?"

"Gitar. Gerçekten sana..."

Billie konuşamıyordu. Hava kararıyordu ve çok soğuktu.

BELONGS TO
KAKTOS TEAM

10

Billie gözlerini açtığında Karim'in kızgın yüzünü gördü. Karim yatağın yanındaki hasır koltukta oturuyordu. Gözlerini kendisine sabitlemiş, sanki uyanmasını bekliyor gibi ona bakıyordu. Karim gibi dediğim dedik bir adamdan beklenebilecek bir hareket bu, diye uykulu uykulu aklından geçirdi Billie.

Karim, "Ah, uyandın mı? Epey uzun uyudun. Aptal doktor kendiliğinden uyanana kadar seni uyandırmamamı söyledi. Tam dört saat oldu!" dedi kaşlarını çatarak.

"Affedersiniz," dedi Billie ne yapacağını bilemez bir şekilde. Sanki bunu bilinçli yapmış gibi bir duruma düşmüştü. Sol kolunu sakınarak yatağında doğruldu. Yara bandaj yapılarak sarılmıştı. Biri–büyük ihtimalle Yasmin–pantolonunu ve bluzunu çıkarmış, pijamalarını giydirmişti. "Doktorun

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

dediğine uymak zorunda değildiniz. Neden böyle uyuduğumu anlamadım."

"Şoktan," dedi Karim. "Yara fazla tehlikeli değildi. Bunu mağaradayken David'e söylemeye çalıştım ama bana inanmadı. Kan kaybından ya da Ladram'ın bıçağın ucuna sürmüş olabileceği bir çeşit zehirden öleceğinize emindi." Sesi içerlemiş gibiydi. "Seni helikopterle doktora götürebilmek için neden bir an önce gelmediğimiz için Clancy'yle bana bağırıp çağırdı. Daha önce onu hiç böyle görmemiştim."

"O nerede?" diye sordu Billie.

"Eğer sana bir şey olursa doktorun boğazına sarılıp onu öldürmekle tehdit edince doktor da onu dışarı çıkardı." Karim başını sallayarak devam etti. "Dediğim gibi David'le hiç alakası olmayan hareketler. Saatlerdir koridorda volta atıp duruyordu. Eğer odasına gidip biraz sakinleşmezse muhafızlara onu sürüye sürüye odaya götürme emri vereceğimi söyledim."

"Gerçekten yapar mıydın?"

"Tabi ki," dedi şeyh gayet net bir şekilde. "Ben asla blöf yapmam Bayan Callahan. David'in burada kalması onun için iyi değildi. Sizi kendinizden geçmiş yatıyor gördüğü hâlde eli kolu bağlı beklemek ona daha çok acı veriyordu." Bir an durakladı, kaşlarını çatıp güçlü bir sesle devam etti. "David'in acı çektiğini görmek beni ziyadesiyle üzüyor Bayan Callahan. Burada onun yerine kalmayı istememin ve siz uyandığınızda David'e haber vermeden önce sizinle konuşmak istememin sebebi bu."

"David'in acı çekmesini ben de istemiyorum," dedi Bil-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lie yumuşak bir ses tonuyla. Yatakta iyice doğrulup dik oturdu. Üzerindeki örtü beline düştü. "Sanırım bunu siz de biliyorsunuz."

Karim'in gözleri pijamanın üzerindeki yazıyı görünce birden fal taşı gibi açıldı. İrlanda'nın simgesi olan yeşil yoncanın içinde belirgin harflerle *Öp beni. Ben İrlandalıyım* yazıyordu. "Ne kadar ilginç bir giysi. David böyle bir tarzı erotik buluyor mu?"

"David'in beni hiç gece giysilerimle gördüğünü sanmıyorum," dedi dalgın bir şekilde. Sonra Karim'in yüzündeki imalı gülüşü fark edince aceleyle bir şeyler söylemeye çalıştı. "Yasmin bir hasta için bu eski tişörtün daha iyi olacağını düşünmüş olmalı." Gülerek devam etti. "Yoksa Yasmin bana böyle kadınsı olmayan bir tişörtü giydirmeyi pek tercih etmezdi. Zaten her zaman bana kadınsı olmadığım için kızıyor."

"David bu durumdan pek de şikayetçi görünmüyor," dedi şeyh hafifçe gülümseyerek. "Daha doğrusu sizinle ilgili hiçbir şeyden şikayetçi görünmüyor." Sonra gülümsemesi kayboldu. "Sizin bazı şeylerden kaçmayı tercih etmeniz hariç. Sizden hiç beklenmeyecek bir davranış Bayan Callahan. David sizin yüzünüzden öldürülebilirdi."

Billie, David'in boynuna bıçağı dayadığında Ladram'ın yüzündeki ifadeyi hatırlayınca yüzü acıyla gerilerek, "Biliyorum," dedi kısık bir sesle. "Çok korkunçtu." Gözleri kocaman açılarak "Ladram nerede?" diye sordu.

Karim, "Artık bizim denetimimizde. Bundan böyle hiç kimse için bir problem teşkil etmeyecek," dedi büyük bir hınç

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

ve öfkeyle.

Billie, Karim'in yırtıcılığından ürktü bir an ve, "Buna çok sevindim. En sonunda David güvende olacak," dedi.

"Bundan emin olabilirsin," dedi şeyh, "Eğer senin herhangi bir aptallığın onu başka bir tehlikenin kucağına atmazsa tabi." Sesi çok sertti. "Buna izin veremeyeceğime karar verdim."

"İzin vermemek derken..."

"Senin için David'in ne kadar önemli olduğu ortada," diye sözünü kesti Karim. "David bana Ladram'la yaşadığınız şeyleri anlattı. Onun için hayatını vermek istemişsin. Önce bunu yapıp sonra da onunla kalmayarak onun acı çekmesine sebep olmak çok saçma olurdu."

"Ve sen de benim böyle aptalca bir şey yapmayacağıma emin olmak istiyorsun?" Billie'nin gözleri muzurca parladı. "Harem ağalarıyla ve hareme kapatmakla gözümü korkutacak mısınız yine?" Artık o ilk günkü gibi öfkelenemiyordu Karim'e. Tehditlerini ciddiye almıyordu artık, çünkü hepsinin David için yapıldığını biliyordu. Eğer David'in mutluluğunun tehlikede olduğunu düşünürse kendisi de çok acımasız olabilirdi.

"O kadar da barbar olmadığımı sana söylemiştim," dedi Karim. "Ama eğer beni ciddiye alırsan akıllılık etmiş olursun. Gelecekteki mutluluğunun onunla birlikte olmakta yattığını sana göstereceğine dair David'e güveniyorum." Dudaklarını kararlılıkla sıktı. "Onun bunu yapması için zamanı ve fırsatı olacağından emin olmak istiyorum sadece."

"Gerçekten mi? Çok kararlı görünüyorsun," dedi Bil-

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

lie ciddi bir şekilde. "Peki bunu biraz daha açabilir misin?"

"Elbette" dedi Karim, "İlk olarak Casbah'tan ya da şehirden yanında David olmadan çıkmana izin verilmeyecek. İkinci olarak derhâl buradan David'in dairesine taşınacaksın. Üçüncü olarak ben Casbah'a hiçbir doğum kontrol hapı ve aracının girmesine izin vermiyorum. Sendeki tüm doğum kontrol haplarına el konulacak ve ben tüm aptalca düşüncelerin kafandan silindiğine emin oluncaya kadar da sana geri verilmeyecek."

Seni kurnaz yaşlı şeytan diye geçirdi kafasından Billie. "Ayakkabılarıma da el koymayacağından emin misin peki?" diye sordu gayet ciddi bir tavırla.

Karim, "Ayakkabıların mı?" diye şaşırarak kalın kaşlarını kaldırdı.

"Sırada bu da gelebilir, çünkü resmen beni burada yalınayak ve karnım burnumda tutmak istiyorsun," dedi Billie alaycı bir şekilde. "Yapay döllenme seçeneğini düşünmemene de şaşırdım doğrusu."

"Sana o kadar uygar olmadığımı söylemiştim," diye cevap verdi Karim gülerek. "David'in tamamıyla doğal ve zevkli yöntemleri tercih edeceğine inanıyorum."

"Ben de bundan eminim," dedi Billie Karim'e dik dik bakarak. "Ve kendi işine sizin karışmayacağınızı isteyeceğinden de."

Karim, "Göreceğiz," diyerek devam etti. "Gerekli olan yapılacaktır." Kaşlarını çattı. "Sen de uysal bir şekilde kaderine boyun eğeceksin."

Kaderine boyun eğmek mi? Karim'in kadın hakları ve

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

kadın özgürlüğüyle ilgili öğrenmesi gereken çok şey vardı. Kendisinin de bunu ona öğretmek için yeterince zamanı olacaktı.

Billie, "Eğer demek istediğiniz buysa David'le kalacağım," dedi örtüyü üzerinden kaldırıp yataktan kalkmaya çalışarak. "Aslında şu an gidip David'i görmeyi istiyorum. Dairesinde mi?"

Karim başını sallayarak, "Yeşil evde," dedi.

"Güzel." Billie kalkmaya çalışınca kendini düşündüğünden daha güçsüz buldu. "Şimdi kaderime 'boyun eğip' beyimin talimatlarını yerine getirmek için tıpış tıpış oraya gideceğim."

"Onu buraya gönderebilirim," dedi Karim. "Bu kadar erken yataktan kalkmasan daha iyi olur."

"Ona gitmek istiyorum," dedi Billie sakince. "Buradan kaçmıştım. Şimdi ise o yolu yürüyerek ona geri döneceğim. Bu ona dönüşümün bir sembolü olacak. David bundan hoşlanacaktır. Ritüelleri sever o."

"Bence de çok hoşuna gidecektir." Karim ayağa kalktı, sert yüzüne ve çatık kaşlarına tezat duygularla Billie'ye bakıyordu. "Ben emirlere uyan biri değilimdir," dedi Billie'nin tişörtünün üzerindeki parlak yazıyı göstererek. "Ama her zaman bir ilk vardır Billie," diyerek ona doğru yanaştı ve beceriksiz bir şekilde alnından öptü. "Burada kalmakla hata yapmadığını göreceksin."

Billie tarifsiz duygularla doldu ve gözleri buğulandı. David'in bu gaddar, yaşlı haydutu sevmesine şaşmamalıydı. Boğazını temizleyip ona gülümseyerek, "Bunu biliyorum.

Ama siz o kadar şanslı olmayabilirsiniz. Birlikte yaşaması çok zor bir insan olduğuma karar verip beni David'le birlikte Marasef'e kışkışlamak zorunda kalabilirsiniz." Giyinme odasına doğru hızlı adımlarla yürüdü. Odaya girmeden önce arkasını dönüp Karim'e bakarak "Burada kalmaya kesin karar verdiğimi size söylemek istiyorum." Billie'nin menekşe gözleri kıpır kıpırdı. "Ancak sizin dehşetengiz yaptırımlarınızın bu kararımda etkisi olmadığını söylemek istiyorum. Eğer ben istersem Casbah'tan kaçmanın bir yolunu illa ki bulurum. Hamile kalsam dahi." Gülerek devam etti. "Bebekleri severim ben. Hintliler gibi bebeğimi sırtıma alıp yine de kaçabilirim." Şeyh öfke ve takdir duygularıyla karışık bir yüz ifadesiyle arkasından bakakalırken Billie odaya girip gözden kayboldu.

Yeşil eve giden yol aynı eskisi gibi mistik ve güzeldi. Ay ışığı yaseminlerde ışıldıyordu ve Allamanda çiçekleri altın gibi parlıyordu. Tüm bu ambiyans Billie'de ilk gecenin yarattığı o sihirli etkiyi uyandırmalıydı ama uyandırmadı. O gece büyülü ve rüya gibiydi, bu gece ise güzel olmakla birlikte yaşam enerjisiyle dolu ve gerçekçiydi. Yaşamın gücünü ve adım attıkça topraktan ona geçen ritmini tüm damarlarında hissediyordu. Bu gece dünyanın ve onu saran doğanın tüm ritimlerini duyabilirdi. Belki zamanla David bu şaşılacak derecede harikulade empatiyi ona da aktarabilirdi.

Pembe çiçeklerin ve dağ lalelerinin ortasında, artık çok

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

uzaklarda kalmış gibi görünen o akşamki gibi yanında fenerle toprağa diz çökmüştü. O hâline hem çok benziyordu hem de o hâlinden çok farklıydı. Elleri toprakta harıl harıl çalışmıyordu. Ellerini siyah ceketinin ceplerine sıkı sıkıya sokmuş, önündeki yeşil filize bakıyordu.

"Onları ektiğinden beri epey büyüdüler, değil mi?" dedi Billie hafif bir sesle.

David sesini duyar duymaz birden şaşkınlıkla yerinden sıçradı. Kocaman açılmış gözlerle ona bakarak, "Billie ne işin var burada? Neden yatağında değilsin?" dedi.

Billie birkaç adım daha atarak David'in yanına geldi ve yanıbaşına diz çöktü. "Pek de iyi bir karşılama olmadı bu," dedi gülümseyerek. "Yatakta değilim, çünkü yatakta olmayı istemiyorum. Buradayım, çünkü sen buradasın. Karim'in dediğine göre öyle zıvanadan çıkmışsın ki o da seni kovmak zorunda kalmış."

"Uyanmayabilirdin," dedi David masum bir hâlde. "Ben de ne yapacağımı bilmez bir hâldeydim." Birden kollarını uzattı ve Billie'yi kendine çekip başını saçlarına gömdü. "Oh Tanrım, iyisin. Öleceksin diye çok korktum."

Billie de kollarını onun beline dolayıp sıkıca sarıldı. Gülerek, "Bu yara mı öldürecek beni? Hiç şansı yok. Sadece aptalca ve kadınsı bir şekilde bayılmışım. Yasmin benimle gurur duyardı herhâlde," dedi.

David, "Ama uyanmayabilirdin," diyerek hâlâ ısrar ediyordu. "Doktor seni uyandırmaya çalışmama bile izin vermedi." Daha sıkı sarılarak, "Ben sadece iyi olduğunu bilmek istedim," dedi.

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Tamam, şimdi biliyorsun," dedi Billie onu yatıştırmaya çalışarak. "Eğer iyi olmasaydım o kadar yolu yürüyerek gelebilir miydim?"

"Sanırım hayır. Ama yine de bunu yapmamalıydın. Karim'e sen uyandığında bana haber vermesini söylemiştim."

"Karim sana haber verecekti ama ben izin vermedim. Ben kendim gelmek istedim sana." Billie hafifçe arkaya doğru çekilip gülümseyerek, "Bu benim küçük bir ritüelim," dedi.

"Ne ritüeli?" diye sordu David.

Billie tek elini omzundan çekip yandaki yeşil fideye götürdü, onu nazik bir şekilde severek, "Aşkın," dedi. İnce, uzun fideyi okşamaya devam ederken yanağını David'in yanağına yanaştırdı. "İlk diktiğin güne göre ne kadar da boy atmışlar. Böyle büyüyeceklerini hiç düşünmemiştim."

"Eğer sadece bir şans verirsen sevgi nereye dikersen dik büyüyecektir. Ama ona bir şans vermen gerekir. Gitmene izin vermezdim, biliyorsun. Peşinden geliyordum. Hayatında bundan önce yer almış kişiler gitmene izin vermiş olabilirler ama ben vermem. Hiçbir zaman. Eğer benimle kalmayacaksan ben de seninle gelirim, bir derviş gibi peşine düşerim, sırtımda gitarını taşırım. Napa Vadisi'nde seninle birlikte üzüm toplarım, Samoa'da inci yakalamak için dalarım ya da Nassau'da birlikte turistler için hasırdan sepetler yaparız." David'in safir gözleri bir akkor gibi sıcacık parlıyordu. "Birlikte yaşarız, birlikte çalışırız, birlikte severiz. Ve sonra ne olur biliyor musun? Bir gün nihayet kök saldığını görürsün dağ lalem. Ben senin köklerin olurum, tıpkı senin de benim köklerim olduğun gibi. Köklerimiz birbirine geçer ve

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

yıllar geçtikçe daha da güçlü büyüyüp serpiliriz."

Billie boğazının gözyaşlarıyla düğümlendiğini hissediyordu. "Ama sen burayı, Sedikhan'ı seviyorsun. Senin evin ve sevdiğin tüm insanlar burada."

"Sevdiğim tüm insanlar değil, biri hariç," dedi sessizce. "En çok sevdiğim insan burada kalmayı imkânsız buluyor." David'in gözlerinden bir acı dalgası geçti. "Ve bu demek oluyor ki ben de burada kalamam." Billie'nin alnına sevgi dolu bir öpücük kondurdu. "Kim bilir? Belki ben de bir çingene gibi oradan oraya göçerek yaşamayı öğrenebilirim. Gülüşlerimiz ve mucizelerimiz gittiğimiz her yerde bizimle birlikte olur."

"Evet, her yerde." Billie'nin kalbi aşk çeşmesi gürül gürül içine akıyormuş gibi kabarıyordu, ancak öyle güzel bir aşktı ki bu kaybetme korkusunun verdiği acıyla da doluydu aynı zamanda. "Çok güzel bir tablo çizdin ikimiz için ama bunun kaderimize yazılmamış olmasından çok korkuyorum."

David kaşlarını çattı ve dudaklarını sert bir biçimde sıkarak, "Bak Billie, ikimiz de gerçek sorunun ne olduğunu biliyoruz. Sen dünya denizinde hafifçe oradan oraya yüzmüyorsun, sen hep bir şeylerden kaçıyorsun. En nihayetinde sevgi ve bağlanmaktan kaçıyorsun. Çocukluğunda yaşadığın aptalca şeyler senin değerinden hiçbir şey eksiltmiyor. Hiçbiri senin hatan değil. Seni seviyorum ve hayatımın sonuna kadar da seni seveceğim." Derin bir nefes alarak sözlerini sürdürdü. "Eğer öldükten sonra başka bir hayat varsa orada da seni sevmeye devam edeceğim. Güneşin ardında bir yerde seni hâlâ seviyor olacağım Billie."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Güneşin ardında bir yer. *Evet, orada ben de onu seveceğim* diye düşündü Billie. Bu dünyanın tüm ritimleri ve zamanlarından başka bir yerin zamanına geçtiklerinde sevgi yine onunla birlikte olacak, onu ısıtacak, olabileceği her şey yapacak ve onu David'in bir parçası hâline getirecekti. Ve inanıyordu ki sevgi onunla olduğu sürece aynı şekilde David'le de birlikte olacaktı. Ve bir gün sevgi onları bıraksa bile yine de böylesi özel bir aşkla kutsandığı için kendini çok şanslı hissedecekti.

"David," dedi Billie hassas bir sesle. "Seni çok seviyorum."

"Yani seninle gelmeme izin veriyor musun?"

Billie kafasını sallayarak, "Sana bunun mümkün olmadığını söyledim," dedi. Önce gözlerini yavaşça yere indirdi sonra birden gözleri hınzırca parlayarak yukarı kaldırdı ve "Bunu yapamazsın," dedi.

David kaşlarını çatıp, "Tabi ki yapabilirim. Neden yapamayacakmışım," diye sordu.

"Şöyle anlatayım, bahsettiğin bu göçebe çingene hayatı, üstesinden gelmek için çok zor bir hayat olabilir." Ağır ağır konuşarak devam etti. "Şöyle ki; Karim beni yalınayak ve hamile bir hâlde Casbah'a hapsedecek." Sonra ciddi bir şekilde başını sallayarak "Hayır, bu doğru değil aslında, sanırım ayakkabılarımın benimle kalmasına izin verecek," dedi.

"Ne?"

"Karim olaya el koymaya ve bundan sonra seni mutsuz etmekten beni men etmeye karar verdi." Billie konuşurken bir taraftan da gülmesine engel olamıyordu. "Senin dairene

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

gittiğimizde tüm eşyalarımın oraya taşınmış olduğunu görebilirsin. Hapisteyim anlayacağın." Yüzünü buruşturup komik bir ifadeyle burnunu oynatarak "Senin tutsağın olacağım. Oh evet, bir de hiçbir doğum kontrol yöntemi kullanmayacağım, ta ki ışığı görüp 'kaderime boyun eğerek' seni eşim olarak kabul edinceye dek," dedi.

David, "Oh, Tanrım, bunu yapmış olamaz," diye feryat etti. Gözlerini kapatıp, "Bunu yapmadığını söyle," dedi.

"Yaptı." Billie'nin gözleri adeta dans ediyordu. "Bir ya da iki dakika önce bir köle oluşumun ispatı olan zincirlerimin şakırtısını neredeyse duydum!"

"O anda buna karşı çıkmaya çalışmamana çok şaşırdım doğrusu." David gözlerini açarak ısrarla Billie'ye baktı. "Aslında Karim iyi niyetli biri aşkım. Sadece bu gibi şeylerin nasıl üstesinden geleceğini bilmiyor."

"Sanırım ona öğretmek zorunda kalacağım," dedi Billie sakince. "Umarım hızlı öğrenme yetisine sahiptir. Çünkü önümüzdeki birkaç yılı ona kadınların özgürlüğü ve kadın hakları hakkında özel ders vermekle harcamayı düşünmüyorum. Casbah'ta yapacak çok işim olacak; Yusuf'un Daina'yla evlenmesini garantileyeceğim, Alex, Bree, Honey ve Lance ile tanışacağım. Sonra şu benim şarkılarla profesyonel düzeyde bir şeyler yapmaya çalışacağım sanırım. Ve tabi ki güzel kitaplarını yazmaya devam etmen için tepende dırdır edeceğim. Hepsi de çok zaman alıcı şeyler ve Karim için de payına düşen..."

"Billie, sen neden bahsediyorsun?" diye sözünü kesti David. "Eğer istemezsen burada kalman için seni zorlamayı

BELONGSTO KAKTÜS TEAM

düşünmüyorum. Karim'le konuşup her şeyi yoluna koyacağız."

Billie saygılı bir şekilde gözlerini yere indirip hafif de boynunu bükerek, "Ben her şeyi yoluna koydum zaten," dedi. "Karim'in de buyurduğu gibi kaderimi kabullendim. Uslu uslu haremimde oturup beyimin emirlerini bekleyeceğim. Belki çok akıllı durursam cömertliğinize nail olurum da beni bazı günler Marasef'e gezmeye götürürsünüz." Kirpiklerini oyun oynar gibi kırpıştırarak "Elbette bu istediğim şeyin çok fazla olduğunun da farkındayım," dedi.

David, "Billie gırgırı kesecek misin?" diyerek kollarını sıktı. Billie birden geri çekilince elleri yanmış gibi kollarını bırakıp, "Kahretsin, özür dilerim Billie, yaranı unuttum," dedi.

"Önce öleceğimi sanıyorsun, sonra da yaramı unutuyorsun. Çok tutarsızsın David."

"Çünkü beni çılgına çeviriyorsun." Ellerini Billie'nin yüzüne götürüp avuçlarının içine alarak gözlerini gözlerine yaklaştırdı. "Şimdi *konuş* benimle."

Billie'nin menekşe gözleri güneşteki fırtınalar sonucu meydana gelip geceleri kutuplarda gökyüzünde görülen renkli ışıklar gibi parıldadı. "Gitar çalmayı bilmiyorsun. Sana gitar çalmayı öğretecektim hatırlıyor musun? Benim emektar Onurlu Yamalar'ı artık emekliye ayırdığıma göre artık onunla yola çıkamayacağız demektir, bu yüzden de sen öğrenene kadar buralarda takılmak zorundayız." Billie takılarak güldü. "Müzik kulağının olmadığını hesaba katarsak önümüzdeki elli-altmış yıldan daha az sürmeyecektir."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

Sonra karşısındaki safir gözlerin gün doğması gibi keyifle ağardığını görünce kendini David'in kollarına attı ve içinde fokurdayan tüm aşkı iletmek istercesine ona sıkı sıkı sarıldı. "Başka yerlere, başka insanlara ihtiyacım yok David. Bir tek sana ihtiyacım var. Ömrümün sonuna kadar da yalnızca sana ihtiyacım olacak." Konuşurken nefesi omzunun kıvrımlarına çarpıyordu. "Hep bahsettiğin kökler var ya. Onlar zaten buraya salınmış ve her geçen gün daha da büyüyor. Bu öğleden sonra mağarada anladım bunu. Öleceğini düşündüğümde, eğer ölürsen benim için artık hayatın hiçbir anlamı olmayacağını anladım." Başını kaldırıp David'in gözlerinin içine baktı. "Tekrar korkmayacağıma ve kendime güvenimi kaybetmeyeceğime dair sana söz veremem. Büyük ihtimalle yine olacaktır bunlar. Uzun yıllardır bunlar içime öyle işlemiş ki bir anda silip atmam mümkün olmayacaktır, geceler ve geceler geçecektir onlarla cebelleşerek. Ama sana söz veriyorum ki tekrar kaçmayacağım, onun yerine sana koşacağım." Sesi birden boğuklaştı. "Aradığım şey artık dışarıda değil. Önceden hep beni ufukta bir yerde parlayan bir şeyin beklediğini düşünürdüm. Ama ben oraya vardığımda o hep gitmiş olurdu. Sanki hiçbir zaman dokunamayacağım bir hayal gibiydi." Billie biraz arkaya çekilip David'i büyük bir aşkla öptü. "Orada beni bekleyen senmişsin. En sonunda ufka ulaştım. Şimdi ona dokunabiliyorum ve tepenin ardında olabilecek her şeyden daha güzel bu."

"Emin misin," diye sordu David. Gözleri Billie'nin nefesini kesecek bir aşkla parlıyordu. "Tanrım, seni sonsuza dek mutlu etmek istiyorum sevgilim."

BELONGS TO KAKTÜS TEAM

"Sana nasıl yardımcı olabilirim," dedi Billie gülümseyerek. "Dokunduğum bir ufkum, aşkım ve Lisan'ım var artık." Onu tekrar aşkla öpmek için yavaşça dudaklarını du, daklarına yanaştırdı. "Oh, evet, Lisan'ım var artık."

Dünyanın tüm ritimleri ahenkle onlara şarkı söylerken ve etraflarında binlerce tomurcuk çiçek açarken dudakları birleşti. Onları duyabiliyordu. Onların kutsal ve evrensel müziğini duyabiliyordu.

